

തൃപ്പത്തുത്തച്ചല

വിദ്യാർ, കരവാൻ തൊടിയിൽ
ശക്രന്മാർത്ഥച്ചല

കുമ്പത്രാത്മക നൂൽ.

അമകത്താവ്.

വിദ്യാർഥി, കുടവാൻ തൊടിയിൽ
ഒക്കരൻ ഏഴുത്ത നൂൽ.

പ്രസാധകൾ:
വി. ടി. രാമൻ ട്രിഡിപ്പുരക്ക്

(ക്രൊ. യതിപ്പ് മുണ്ട് - പ്രകാശ
മഹാര..

Printed at
Mangalodayam Power Press.
Trichur.

[Price 12. As

All Rights Reserved.

സ മ പ് റാം .

മുഹമ്മദ്, പുന്നപ്പേരിന്ത്യി നാ-
ലക്കൂൾമാവവർക്കളുടെ മഹതീയസ-
നിധികിൽ, അവിച്ചതെ കരണാവ-
ശംവദനം, വിന്നിത്രിപ്പിച്ചുനം, അങ്ങി-
തദാസനമായ ഇംഗ്ലീഷുകർന്നും പ്രാ-
മാമികനാമിത്രവരിന്തുമഹലമായ ഇം-
ലഘുപമാരതെ കേരിവെള്ളമാനവി-
നയംദിവസ്സും സമപ്പിച്ചുകൊണ്ടുനാ.

കേരളീയകവികൾമുക്കവായ തുണവത്രാചാങ്ങ്-
സപാമികളിടെ അതിസംക്ഷിപ്തമല്ലാത്ത ഒരു ജീവചരി-
ത്രം മലയാളംഡശയിൽ അവിഭിജ്ഞം എന്നാണെന്നു-
ഇളിക്കിൽ അക്കം ദിനാഭിപ്രായമുണ്ടാവാനവകാശമില്ല;
വക്ഷു അതിന്നമ്പത്തയും പ്രഭാഗ്നിയും ഉള്ള അർഹം അതു-
രാണെന്നവിഷയത്തിൽ സംശയം വരവാൻ വഴിയുണ്ട്-
താനും. കേവലം ഒരു സാധിത്തിന്മുന്നനായുമുണ്ട് മിതംപ-
ചക്രതിരുമായ ഇംഗ്യൂളിവനും അതിനുംജീവി-
പ്രായും ഇവിടെ തുറന്ന സമതിപ്പുകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതു വ-
ന്നുമുക്കവിനും നേര്ക്കോ എന്നില്ലെങ്കിൽ കേതുതിശയമരുതു
എന്നുള്ളംസുക്തത്തിനുപേരിച്ചിരുത്തും. എന്നും
ഈചെറുപുന്നുകം അഞ്ചിപ്പിവന്നുംവിസ്തൃതമായക്ക
ജീവചരിത്രം എഴുത്തുകൊതിനും അക്കുക്കിലും പ്രോക-
മാക്കക്കെയാ, അതു മഹംപുഞ്ചനും ജീവിതമംഹാത്മ-
ത്വതു സ്വരിജ്ജുന്നതിനും അതുരാഹൈക്കിലും സമംയില്ല-
ക്കെങ്കിൽ അതുരാഹൈ എന്നില്ല ധാരാളംകു-
താക്കമ്പത്തുംജീവ വഴിയാണ്. മഹംബന്നും എന്നും
ഈ പ്രമുഖവർഗ്ഗമത്തിനിന്നുണ്ട് എന്നും പ്രതീക്ഷിജ്ഞ-
നമില്ല.

എക്കേണം രണ്ടുന്ന കൊല്ലും മുന്തിരിപ്പി-
വിതം നയിച്ചുകൊണ്ടിരില്ലെന്നുംതന്നെന്ന ഇന്ത്യൻ
ക്കെന്തുതിയംഞ്ഞുകൊണ്ടുമെന്നു് എന്നില്ലതുംഗമന്ത-
ഞായിക്കുണ്ടു്; കരശ്വരക്കു അന്തുകുമായി;

പക്ഷ എൻം സമജമായ അലസതയും പാരതത്രു-
വും അതിനു പ്രതിബന്ധിക്കായിരുന്നു. ഈപ്പോൾ ഈ
പുസ്തകത്തെ ഒരു വിധത്തിൽ ഉള്ളിട്ടുള്ളി പുംതു
കൊണ്ട് വനിചിയ്യുംണാം. പഞ്ചവേദങ്ങൾ (Research)
സംബന്ധമായം മറ്റൊ ചില പ്രവർത്തികൾക്കുംടി ചെ-
യേണ്ടതുണ്ടെന്നോ എനിയ്യുതനെ ബോംബുപ്പട്ടിക്കൾക്ക്.
ഈ പുസ്തകത്തിനു രണ്ടാംപതില്ല വേണ്ടിവരികയാ-
ണെകിൽ അദ്ദോൾ നൃത്യകൾ കഴിയുന്നതും പരി-
ഹരിയ്യും പരിഞ്ഞരിയ്യും ചെയ്യംമെന്നു പിചംഗി-
യ്യുന്നു.

ഈ പുസ്തകം ഇതു പുതിയിലും വേഗത്തിലും പു-
റത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിച്ചതു “മംഗളോദയം”
പ്രവർത്തകനാക്കുന്നും മിസ്റ്റർ, സി. കൗത്തിരാമമേ-
നവന്നേരംയും സഹാകാരകരന്നുകൊണ്ടാണു-
നോ തുതജ്ഞനായും ഇവിടെ പ്രസാദിച്ചുകൊ-
ണ്ടിരുന്നു. ഇതിനു സാഹചര്യമായ ഒരു ശാരവതാരിക എഴു-
തിത്തയ്യതിനു രാജശ്രീ, കെ. കെ. രാജു തിരുന്നപ്പി-
ലെ പേരിൽ എനിയ്യുള്ള നന്ദിയെ രേഖപ്പെടുത്തുന-
തിനും ഇതു സന്ദർഭത്തെത്തന്നെ വിനിയോഗിച്ചുകൊ-
ണ്ടിട്ടു. പ്രകൃതരൂപമുപസിഡിക്കരണാശ്രിത നംനാടു-
വമായ സഹായം ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ ചാന്ദ്രണ്ണിമിത
നംഭരാടം, ഇതിനു പ്രസാധനംചെയ്യു മുംബും, വി-
ടി. റാമൻട്രതിരിപ്പംട് അവർക്കുള്ളാടംട്ടി നന്ദിപ-
രകയും, എൻറു ഇതു ലഭ്യവഹാരണത്തെ യോഗകൂ-
ണ്ടിട്ടുടി മഹാജനസമക്ഷം സംഭരം വെച്ചുകൊണ്ടി-
യും ചെയ്യുന്നു.

രാരൂപ്. } കുവാൻ തെംടിയിൽ
മഹാം കുംഡം റ. } ശക്രന്നേഴ്ത്തുള്ളുന്നു.

അംവതാരിക്ക.

കേരളഭൂമാദ കവികളശ്രദ്ധിമായ താഴ്വരു ദാനാനാജനാഴത്തെല്ലം പരിഗ്രാമമായ തിങ്കനാമം പരമക്കതിയോടെ ഒപിപ്പോതവർ കേരള നാട്ടിൽ ഉണ്ടാന തോന്നാൻപിള്ള; ഈ മഹാന്മാരവെല്ലറ “രാമായണം” “ഭാരതം” മുതലംയ കിളിപ്പുംട്ടുകൾ പാഠയണം ചെയ്യേംങ്ങനു കേരളീയക്ക് ഇത്തോന്തിന്റെ ജീവചരിത്രം അഭിഭ്രത്താൽ കൊള്ളിംമെന്നു തോന്നാനുള്ള സ്പാഡവിക്കമണം. മനസ്സുപ്പറമ്പം വിരപ്പുജാപരായണമാക്കാൻ ഈ ജീജ്ഞാനം അവശ്രിമരജനീയവുമാണ്.

എഴുത്തെല്ലം ജീവചരിത്രം ശ്രീമാൻ ദ്രോവിന്റെപ്പിള്ള'യുടെ ‘ഭാഷാചരിത്ര’ തിലു, മറ്റും സംഗ്രഹിച്ച കംബനാബങ്കീലും അതിന്റെപ്പറ്റാറി ശത്രംതവായ സവിസ്താരമായി പ്രസ്താവിച്ച കണ്ണിടിപ്പുന്ന് വ്യസനസമേതം പരയേണ്ടിയിരിപ്പുനു. ശ്രീമാൻ കൃഷ്ണൻ താടിയിൽ ശക്രാന്താഴത്തെല്ലം ഈ ഉള്ളടക്കം ദിന പ്രസ്താവിച്ച നൃത്തവൈ പാഠമിപ്പുവാൻ സപ്പലുക്കിലും പത്രാഖ്യാക്കനു പശ്ചം കേരളീയരായ ക്ഷതജനങ്ങൾക്ക് അതുതാനു വലിയ കരാറുമാണെല്ലാം.

ശ്രീമാൻ ശക്രാന്താഴത്തെല്ലം നാമധ്യയം ഈയെന്തെ യുവകവികളുടെ ഇടയിൽ കട്ടംതന്നെ അപ്ര-

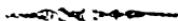
സിഖമല്ലു. “ഒകരളി” “കവനകെഴുപി” “സാധിതി” ആതലായമാസികകൾ വഴിയായി ത്രീമംസ് ശകരനെഴുത്തെല്ലാം മലയാളവായനക്കാക്ക് പരിചയപ്പെട്ടു കഴിത്തിരിക്കുന്നു. റേഖാഗ്രന്ഥമായ ഇത്രേം “വൈകിളി” യുടെപത്രാധിപരായിരുന്നു എന്ന സംഗതിയും പ്രസ്താവയേംബുമാണ്. “തികളുംവൈളിക്കിന്നു തികലെപ്പും താരാതകപ്പും നിരയിൽ നിന്നൊലിക്കും തെളിഞ്ഞേരം ചൗസപദിച്ചുംപരിവരകരിഞ്ഞപരം വാഹാ ലംസപണ്ടപക്ഷംവിശി” ക്രാഡിപ്പ് “വൈകിളി” ഇംഗ്രീഷുകാർവിനും അന്തിക്ഷീരംമായ റേവിഞ്ചുകൾസ്ഥിരപ്പം അസൂച്ചവല്ലുമായ റിസ്റ്റലുംഗാനത്താൽ ഇപ്പോഴും സൃഷ്ടിചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും എന്നും അംഗാനതരമണിയമായ “പട്ടാവി” ദിവലി അനന്തരിക്ഷം താലംകളുംജീവിടുടെ “കീലുകിലു്” സ്വന്നത്താൽ ഉച്ചേച്ചുപുറം ഉരുഞ്ഞോഷിക്കുതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ത്രീമാൻ ശകരനെഴുത്തെല്ലാം തുടികളിൽ ചുന്നുകരുപ്പേണ ആളുമായി പുറത്തുവരുന്നതു “തുഞ്ചെതഴുതെല്ലു്” എല്ലാം ജീവചരിത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞതും ഇത്രേംതെല്ലാം എഴുകുന്നതില്ലാലും “തുഞ്ചെതഴുതെല്ലു്” എല്ലാം വൈകിളിക്കുന്നുവോലെ ത്രീമാൻ ശകരനെഴുത്തെല്ലാം സംഘിത്രകിളിക്കും നിരുദ്ധുമായ ശാന്ത്യാരഭിൽ നിന്നുംരാമായ വല്ല വല്ലവൈകല്ലും വന്ന പോയിട്ടുണ്ടുകിൽ “നോമജജ തീവനാഃ കീമണേഷപിവംകഃ” എന്ന സമാധാനിക്കുവരുന്നെ ഉള്ളി.

“ആനുബന്ധത്തുമുൻറ” അന്താനം, വിക്രാണ്ടാ-
സം, വിദേശസാമ്പാദം മുതലായ സംഗതികൾ ലഭി-
തമായ റാഷ്യിൽ വിവരിച്ചുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
കൂടിക്കൊള്ളുന്ന സംക്ഷിപ്തമായി വിഭർജ്ജുകയും ചെ-
യ്ക്കാണ്ട് നിമ്മിച്ചുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും കേരളത്തിനാത-
നെ ആചാര്യത്തരായ “ചുമ്പുമേരിനുവി നിലക്കു-
ണമ്പ്”വവർക്കിട്ടെവുണ്ടുവാദങ്ങളിൽ സമൃദ്ധിച്ചു-
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അതു പ്രസ്തതുമന്ത്രത്തോക്കവനക്കിളി-
കളിട കൂടികളം മുഴങ്ങുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സമൂഹിച്ചു
ഞാൻ സഹിച്ചയസഹക്കം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്

തുള്ളിവച്ചതുറ
മഹാരാജാ കുമാർ രാജു-ഒന്ന് } കെ. കെ. റംജു.

പ്ര സ്കൂൾ വ റ ന.

ആദിമഖരാക്ഷണങ്ങൾ.വിജ്ഞം വസ്ത്രമുഖവും ആയ തുഞ്ചത്തു രാമാനാജനൈച്ചൽത്തമരഞ്ഞൻ ദിവ്യമായ നാമശയയം മാത്രംപോലു— യിക്കും അഭ്യാസിക്കുന്ന ശ്രദ്ധാമംഗളത്തിൽത്തന്നെ കേരളാധികർ ക്ഷണിക്കുന്നതിലിട്ടുണ്ടെന്നു തീച്ചുരാബാൻ്. അതു പുണ്ണ്യദിവ്യാക്കരഞ്ഞനാനും വസ്ത്രമാനും വിചുലമാം ജീവചരിത്രമാണാ “തുഞ്ചത്തൈച്ചുന്ന്” എന്ന ഒരു പ്രസ്താവനത്തിലെ പ്രതിപഠിക്കിയാണ്.

എഴുത്തമരഞ്ഞൻ അനന്തരമായ കവിതപ്രത്യേകതയും അഭ്യോഗം— അനിന്നൻ ദിവ്യത്രാദത്തും പാറി അഭിമാനംതന്നാട്ടം അപ്പുള്ളാദ— തന്നൊട്ടം കൂടി അന്നുംരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കേരളീയസൗഖ്യത്തെ സംശയിപ്പിപ്പുട്ടുത്തവാൻ, മഹാരാജാം ചെയ്യുവാൻ എന്നില്ലെന്നായിച്ചിട്ടില്ലക്കില്ല, ഈ പ്രസിദ്ധീകരണംദുലം ആയതു് അല്ലെങ്കിലും സംശയിച്ചുവെങ്കിൽ എന്നൻ കൂതുള്ളതുരുന്നായിക്കൊള്ളിം.

പാശ്ചാത്യവില്ലുംതും തക്കപരിപ്പുംരവും ആവസ്ത്രക്കി— ചയിക്കം ബാധിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുണ്ടു് കേരളീയങ്ങനുംഡായ അതിനു ചെവശദിക്കായ കാരാക്കരണാരീഡി, “അടിച്ചതു്” മെന്നാപോവും, ബാധിച്ചുണ്ടു് ഇക്കാലത്തു, “വില്ലുംതുംകൊഡി” ലാ.ക്ര.ട്ടു് “ചരി— സ്തുതി” അനന്തരമല്ലത്തിലുംകെട്ടു് സ്വീകാര്യം, മിഞ്ചൻ, ഉഹാമർ തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യക്കവിക്കർക്കുള്ളാതെ എഴുത്തുണ്ടു്, നാവും, ചെരുപ്പുറി എന്നി പ്രാചീന കേരളീയക്കവിക്കർക്കു പ്രാദാനുഭവാ— വാനവകാശമില്ലക്കില്ല ആ വക്ക പരിപ്പുംരമെരും ബംധിച്ചുകഴി— യാത്ര ഉദിനംടക്കുള്ളിൽ ഈ വസ്ത്രമഹാഖവിജ്ഞദ ചെപ്പകിളിച്ചിട്ടു് നിന്നുണ്ടു് നിന്നുണ്ടു് കേട്ടു് കോരാമയിർക്കുണ്ടു് കൊണ്ടുകൊണ്ടുള്ളാതെ വിഭാതനാസ്യ— യും സായംഹാസ്യയും സാമ്പരിപ്പുംരിലുണ്ടു് നില്ലുംനായും പാശ്ചാ— യുന്നതാണാം. അതിനാൽ എഴുത്തമരഞ്ഞൻ ചെപ്പകിളിപ്പുണ്ടു് എത്തു മല— അള്ളത്താവാടകളില്ല സപരംതും കിട്ടുന്നതുപോലെ, അഭ്യോഗതി— നെന്നു പരിപാവനമായ ഈ ജീവചരിത്രത്തുനാണം അവ്യാഹത— മായ സപാനതും ലഭിപ്പുമെന്നും തന്ത്രംഹാ ഈ അനുകരംവിജ്ഞനി— സ്ഥാപിക്കുമായ പരിപ്രേക്ഷയിനു പ്രേരണാരഹനം ലഭിപ്പുമെന്നും ഏ— സ്ഥാപിക്കുമായി വിനാപസിപ്പുന്നു.

തുഞ്ചിവഴവന്തുർ . } പി. ടി. രാമൻട്ടറിപിപ്പുംട് .
മൃദൂര കുംഭ റവ്-ഓൺ-

കുറം.വരീ.		അക്കമലം	സമാലം.
14	20	മുംജപംകഴിന്തു	വന്തിമംസ്തമണി ഒ മഞ്ചപംകഴിന്തു
17	18	ഗ്രഹത്തെ തു	ഗ്രഹത്തിൽ
19	2	ജോഷുനമായി	ജോഷുനമായി
25	20	ഗ്രീതയെ	ഗ്രീതയെ
28	18	ചംബു	ചംബു
30	17	യുക്ത്രുനസരണം	യുക്ത്രുനസരണം
31	11	ജാനവരഃ	ജാനവരഃ
36	8	മൂണ്ടു	മൂണ്ടു
44	18	പ്ലാട്ടി	പ്ലാട്ടി
45	15-16	രാമചരിതത്തിൽ	രാമചരിതത്തിലെ
48	7	ചംബുകംരൻ	ചംബുകംരൻ
49	19	മംണണം	മംണണം
51	17	മിജ്ജമാദു	മിജ്ജവാദു
52	9	പരിപ്പുണ്ണമാഖിപ്പേ കിലും	പരിപ്പുണ്ണമാഖിപ്പേ കിലും
54	14	പ്രാണ്ടിയുള്ള വരം കാൽ	പ്രാണ്ടിയുള്ളവരംക ഡാൽ
56	6	വടക്കേംപ്പു	വടക്കേംപ്പു
74	14	അറ്റപ്പുര	അറ്റപ്പുര
80	28	ചുങ്കാത്തിൽ	ചുങ്കാത്തിൽ
85	19	സംസ്ത	സംസ്ത
86	12	പ്രഭത്തിപ്പിള്ളം	പ്രഭത്തിപ്പിപ്പിള്ളം
86	10	അവ	അവരെ
89	28	ഉല്ലരിച്ച	ഉല്ലരിച്ച
90	28	അരസംധ്യയംക	അരസംധ്യവംക
93	4	പരിത്യപ്പേശം	പരിത്യപ്പേശം
99	2	ഇടക്കിപ്പ്	ഇടമില്ല
99	21	പ്രസ്തംഭം	പ്രസ്തംഭം
100	1	നിംക്ക	നിംക്ക

മുഖ്യത്തെഴുത്തുകൾ.

കന്നാം അല്പായം.

ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം

അന്നാടികാലം തങ്ക്കുതന്നെന്ന് നാമുടെ മാത്രമിരിയായ ഭാരതഭൂമി നാഡാമുവരായ അഞ്ചാനവിജയാനാഡിക്കളിൽ അത്തുക്കരമംഡബ്ലിം ഓഡിപ്പുലി പ്രാവിഷ്ടവനാവെന്നതു നിജും ക്ഷേപം തിക്കളായ ചരിത്രകാരന്മാരെ സ്ഥിരം ചെയ്ക്കുന്നുപോരുന്ന സംശയത്തില്ലെന്ന ക്കു വാസ്തവമാണ്. ഈന്ന വരിച്ചുകൂടിയാണ് കുറഞ്ഞിരുന്നുവരുന്ന യുദ്ധാവൃഗ്ഗർഡംജൂതാപിം ദിവാന്തംനന്തമല്ലെങ്കിൽ ആണ്ടി അപരിജ്ഞതാവിതിയിൽ കഴിഞ്ഞാൽ കാലാന്തരതന്നെ ഇന്ത്യാധിരംജ്യം മനുമയുംമായ ദിവിചന്നീറ വിജയാനകരമില്ലപറാം ഉത്തരച്ചുപൂരം മുഴക്കിക്കൊണ്ടാണിരുന്നവെന്നുള്ളതും സർവ്വിഭിത്തമായ ക്കു സംശയിയാണ്. കൂദലോകസൗഖ്യവ്യാപ്താശൈലി തുണബാവൽക്കുകൾ ദാഖലാന്തിക ചിന്ത ചെയ്യുന്നുകാണുന്നതിനും ദിവ്യപ്രഭികളിൽ പബ്ലിക്കേറുകൾ ക്കുവും; ഇന്ത്യവാവിശക്തി ചിഗണിജ്ഞത്തിൽ പ്രതാംശാവ-

സപ്തം ഷാഹീഡ്സ്റ്റടിയവകം, പ്രജാക്കേരമെക്കത്തല്ലപറ-
മായം, സർ കുത്തുപ്പള്ളിയൻനിന്റെ അബ്ദമാത്രം വ്യതിച-
ലിജ്ഞാതവകമാശക്രമിയചന്ത്രികളിടെ കൊട്ടം-
രണ്ടാം മരാറാക്കവക; സംഗ്രഹിതസംഖിത്രാദി കലാവി-
പ്രകളിലും തക്കവ്യാകരണാദി ശാസ്ത്രിയവില്ലകളിലും
അവാധപണ്ഡിതന്മാരായ മഹാമാരകങ്ങൾ സംഭാഷണം
വേരാക്കവക; രാജ്ഞിയവിചയങ്ങളിൽ സമർപ്പണം
ഭരണതന്ത്രവിശാരണമായ പ്രഭാജനങ്ങളിടെ വിചാ-
രസ്യാന്മാരം ഇനിയൊക്കവക; ഭാരതത്തെ ദ്രോ-
കാഖചരിത്ര ചീമിക്കിലേജ്ഞു കണ്ണോടിജ്ഞന ഏതായ
ഈന്ത്രക്കാരനം എവംവിധങ്ങളായ മരാധനക്കാട്ടുകൾ
കണ്ട് അഭിമംഗലങ്കാണ്ടു പൂളക്കിത്തഗാത്രനംകാതിരി-
യ്ക്കിട്ടു.

ഒരത്തതിനും ഒരു ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ പ്ര-
ശാഖിലുണ്ടും കേരളം വീംനാരായ മഹാപുരജ്ഞങ്ങളായ-
ടെ ഇന്നത്താൽ മാലോടകങ്ങൾ സംഭര്യുംക്കുള്ള പാ-
ത്രിവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രങ്കാണ്ടും ശാസ്ത്രങ്കാണ്ടും പ-
രാജ്ഞകാരെ ജയിക്കുമ്പും, അവരുടെ മുക്കമാനം കൈ-
ക്കൊപ്പകയും ചെള്ളിട്ടുള്ള മഹാമാർ ഇവിടെയും സുല-
മൊയിട്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മേലേക്കിടയിൽ അഭിമാനിക്കാ-
നമ്പതയുള്ള ക്രമവിശോഷ്യചരിത്രങ്ങളെന്നു കേരള-
ത്തിനുമുള്ളതു്; പക്ഷേ ആ പവിത്രചരിത്രമല്ലാം കാ-
ലക്ഷ്യാലത്തിനും കരാഴ്വാഭ്യന്തരം ശൈലം ശക-
ലമായി നശിച്ചുപോകയാണോ എന്നതു്! അതെ ആ ത്രി-

തകാലംകരണവീമികിലെ ചാരിത്രസൗഖ്യരേഖക-
ജല്ലം തേതെന്നുമാണ്ടു വോധുകതനൈച്ചയ്ക്കു!!

ഇന്ത്രകാർ ചരിത്രം എഴുതുന്നതിൽ വിമുഖനം-
രാധികാനബേജ വിദേശിയങ്ങൾ ഇടയിൽ പരഞ്ഞ ക-
രാക്ഷേപമുണ്ട്; ഇതിൽ കട്ടേര പരമായ്മവുമുണ്ട്.
“ഭാരതീയങ്ങൾ അരുളുജ്ഞാനനിക്ഷേപങ്ങളായ ഉഹ-
നിഷ്ഠാപിമതത്രഗമ്മങ്ങളിൽ മഹത്തരാജ്യങ്ങളും ധുരംഗോ-
തിമാസങ്ങളിൽ പ്രംചീനഭാരതത്തിന്റെ മനോഹരച-
രിത്രങ്ങളും? ചരിത്രമെന്നതു് ഒരു രജുക്കരംങ്ങൾ സം-
സ്കാരവരിജ്ഞംരജാജീ ഭജ്ഞാനകരുപ്പേണ ഉദാഹരിച്ച
കാനിജ്ഞാനതാജാജ്ഞാ. കരംഡ ഇനിച്ചുതു് മരിച്ചതു-
മായ തിയുതികളിൽ മറ്റു നംഗതികളിൽ കുറിച്ചുവെങ്ങ്-
നാതാജാ ചരിത്രം? ” എന്നൊക്കെയാണോ ഇതിൽ
പ്രതിക്രിയാഭുജുള്ളവർ ചൊദിജ്ഞാനതു്. അതു ശ-
രിതനൈ: ഉപനിഷദാഖിതത്രഗമ്മങ്ങളിൽ, ഇതിമാസ-
പുരംഗാഡികളിൽ നമ്മുടെ പ്രംചീനകാലത്തെ സംസ്കാ-
രവരിജ്ഞാരജാജീ വിവരിച്ചുകാനിജ്ഞാജാജീ; എന്നാൽ
അവ മിജ്ഞാവ ഒറ്റ അരത്തുകതിച്ചുവെട അംഗുമണാതാൽ ച-
രിത്രം എന്ന നിബന്ധിയ ദലിയ വിലബൈ അമിജ്ഞാനി-
ജ്ഞാജിലു വിസ്തരിച്ചുവൻ വയ്ക്കാതെ സംഗതിയാണോ.
പ്രക്രത്യാ കവിസ്പരാനാരായ അവച്ചുവെട കിർണ്ണകനുംർ
തങ്ങളുടെകുതിക്കൈചരിത്രഗമ്മങ്ങളുംക്കയതിലധികം
സംഘിത്രഗമ്മങ്ങളുംയാതിലംഞാ താങ്കപ്പന്നം കു-
നിച്ചുതു്. ചരിത്രനിംബാനാതിനോ ഏതിശയേംകതി-

ପ୍ରିୟଙ୍କାରୀଯ ସାମିତ୍ରକାଳଙ୍ଗାଲ୍ପ, ନାତ୍ରପୁରୋଷକ-
ଙ୍ଗାରାଯ କଣାରୁଷୁଳିକିଲ୍ଲାଣେ ଅନୁଯାୟୀ । କହ ରାଜୁ-
କାକର ବିକଳବୁଂ, ଶିମିଲବୁଂ, ଅରତିଶୟେଷତିଷ୍ଠ-
ଶ୍ରୀବୁଦ୍ଧାଯ ଚରିତ୍ରାଂ ବର୍ଣ୍ଣବଚରିତ୍ରାଣିକେରଂ ହୃଦୟଂ କ-
ରିଝ୍ଲୁଂ ଚର୍ଚ୍ଛାନ୍ତାଲ୍ପ । କାଷ୍ଟିତାସଙ୍କ, ବିକ୍ରମଙ୍କଳ
ଶକ୍ତାଚାନ୍ଦ୍ର ତୁଟାଯିଲ୍ଲ ମହାଙ୍ଗାକର ବର୍ଣ୍ଣବଚ-
ରିତ୍ରାଂ କବିକଳ୍ପର କରାଲିପୁତ୍ରତିତିକିଳ ପୁରତ୍ର ବକ-
ଣ ଚରିତ୍ରାଣକାରୀ ଏହିତ ମନତତ୍ତ୍ଵରୀତିରେ ଶ୍ରୀଲୟାନ୍ତିର୍ଦ୍ଦିନ-
କୁଟିଯାଣୀ ନାମ ବର୍ଣ୍ଣିଷ୍ଠକରେଣ ପରମେଣତିଷ୍ଠଲ୍ପଲ୍ପୁ ।

ମହାକବି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷେତ୍ରରେ ଜୀବଚରିତ-
ରୁଂ ଶିଳ୍ପରୂପାବିତ୍ତପେବଲ ମିଳ୍ଲିବାରୁଂ କାଳଯବନୀ-
କିଲ୍ଲୁଲ୍ଲିତ ତିରେବାହିତମଂହାନୀରିଲ୍ଲୁନ୍ତରୁ । ଅର୍ଦ୍ଦେହମ-
ଜନିତ୍ତରୁଂ ଜୀବିତ୍ତରୁଥାଯ “ଗ୍ରନ୍ଥରୂପରଂବ୍ୟ” ଏହି-
ନ ନୟଲଂ ହୃଦୟାଭିରୂପରାମରଣାରାତକରିଲ୍ଲ ସ-
କଳକେରାତ୍ମିକରଣରେ ଭକ୍ତିବ୍ୟାହରାଣରେମାତ୍ରପରକ୍ଷେପାରୁ-
ମାଯି ହୃଦୟଂ ପ୍ରସୋଲିତ୍ତକାଣିରିଲ୍ଲୁନ୍ତର । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମ-
ଲବ୍ବାରିତ ପେଣାନୀତିତାଲ୍ପ କଣ ରୁକ୍ଷଣିକ୍ରିୟାରଂଶତିତିକ
ରୁକ୍ଷଣିକ୍ରିୟା ଶିବଶେଷଗ୍ରୁତାନ୍ତିକାଳ୍ପିତ ପଦିତରାରୁ ତି-
ରୁର ରାଜିନ୍ତରେ ଶ୍ରୀପାତ୍ରାନ୍ତିକାଳ୍ପିତ ନୂହାର କହ ନାଶିକ
ତତ୍ତ୍ଵପଦିତରାରୁଥିର, ପେଣାନୀତିପ୍ରତ୍ୟେକ ତିରତ୍ତ-
ଲବ୍ଧମାଣେ ପ୍ରଗ୍ରହିତକ୍ଷେତ୍ରରୁ ସମିତିଚର୍ଚାନ୍ତରୁ । ହୁତି-
କେରଂ ମଲ୍ଲପୁତ୍ରିତ ହୃଦୟାଭାବ କଣ୍ଠରେଣତ୍ରୁଲ୍ଲ କହ ଚରି-
ତ ଶିଖକା”ଥିର, ଶରତିକାର ଚୂର୍ବପରାଦମାଯି ପରାନ୍ତ-
ବିରକ୍ତ ମହାମରଣତ୍ରୀତ କେରାପୁଷ୍ପ ଶିଖକାର ଗାତ୍ରକାଳୀନୀ

ആരും മുകയംഗങ്കംഡയ കു കുള്ളത്തിനായാണ് - എൻ. അപരിഷ്ഠീതിയായിട്ടുണ്ടോ കു കുള്ളും കാണും മുകമംത്തിനാം സമീപത്തുണ്ടോ. കിണററിൽ വെള്ളം കരഞ്ഞമാറുമെങ്കിലും വകിലും അങ്ങനെതു കാലത്തും വരുന്നതാലും, ആ കിണർ പരിജ്ഞരില്ലെന്നതിനും അതിനേരം ഇപ്പോൾതു ഇന്തി വളരെ പരിഗുമിച്ചു- കൊക്കിട്ടും വെള്ളം വാങ്ങാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നാം തദ്ദേശിയർ പറയുന്നു. അതിൽ മുകവിനേരം വക 'നാരംഡ' അരംഭാധനാബിംബങ്ങൾ തുടങ്ങിയുള്ള പല വിശിഷ്ടവ- സ്ഥാകളിലും കിടക്കുന്നണ്ണെന്നാണ് പലക്കടയും വിശ്രാംബം. കൂടുതിൽ വേറാക്കാൻ കാലത്തും വെള്ളം ഉണ്ടാവില്ല. അതിനാം തൊട്ടുള്ള കാന്തിനിത്തിനേരം ചുവട്ടിലിക്കും എഴു- ത്തുള്ളേൻ സാധാരണ ഇവിട്ടുരുണ്ടായിരുന്നവും താനിമിത്തം ആ കാര്യത്തിനും തന്നെ കുറ വ്യത്യസ്തനമാണ് ചിലർ പറയുന്നതും. അതിനേരം ഇലക്കും താരിഖില്ലെന്നതെന്ന ഇതാണെന്നതു കാരണം. ഇലക്കൾ കാരണങ്ങൾ വാന പരിച്ചതിന്തിരില്ലെന്നതും അതിനേരം ചുവട്ടിൽ ഇലക്കും വിളംബവും ചുവാനും ഇല വിശ്രാംബത്തിനേരം ഫലമാക്കിട്ടാണോ. ഇവേൻപു- രവിലെ മണി കരാച്ചുനാം ചുവന്നനിറയിലുള്ളതാണോ. അഞ്ചികകരംബന്നായതുവാം സികളിലുണ്ടും കട്ടിക്കുള്ള 'എ- ഷി.എ.ഒന്നവേണ്ടു' പോരംജീവം പഠനിയർന്നാം മണി കെം- ണ്ടപോകി ശത്രും അതിവെളുത്തില്ലെന്ന പതിവുണ്ടോ. വി- ആധികാരികൾ പരിപാലനം ചെയ്യുന്നതും പ്രസ്തുതനമാ-

അത് വന്ന വിശ്വാരംഭം കഴിയ്ക്കുന്നവേണ്ടാണെങ്കിൽ പ്രസ്താവയാശ്രമണം. ഇക്കമംം ഇപ്പോൾ നില്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് ശത്രുവിം കൈ പുരത്തു മംഗളമംണ്ണം എന്നുണ്ട്; പിന്നീട് അവിടെ ചില ക്ഷതനാജട പരിഗ്രമത്താൽ കൈ കാലപ്പുരയും കുകയും നവരാത്രികാലങ്ങളിലും മറ്റൊരു വിഷ്ണവേദജ്ഞക, അരുംധന നടത്തുക മുതലം തു ചെയ്യും ചെയ്തുവന്ന. അടുത്തകാലത്തു ചില ദശാഭിമംഗലികളുടെ പരിഗ്രമമലമായാണോ മാം ഇന്ന കാണ്ണു നിലചിംഘയത്തു്. കൈ കാടുമോന്ത ചെറിയ മുകളം പണിചെയ്യിച്ചിട്ടിട്ടെന്നുണ്ടും ചിറ്റുർ ഇക്കമംഡിനെ നിലനില്ക്കിനും മറുമായി ചിറ്റുർതിലെ ദശാഭിമാനികളുായ മലയാളികൾ ചെയ്തുവരുന്നും യാതൊരുപ്പുട്ടുകളും ഇവിടെ ഏറ്റയിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു വ്യസനിക്കുന്നതുകൂടും കൈ സംഗതിയാണോ. ഈ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ ചെറുപ്പൻ ഡിപ്പുട്ടികളക്കുടർ മിറ്റുർ പനിക്കാടു കണ്ണുണ്ണിമേനവനെന്നു കട്ടംബകാതു് ദൈക്കവശമാണോ നിൽക്കുന്നതു്. റാഷ്ട്രഭിമാനികളും യും ക്ഷതനാജംയുടുള്ള അംഗീകാരം ഇന്നും ഇപ്പോൾ ഇം സ്ഥലത്തുവന്ന ക്ഷതിബന്ധത്തുമനവുംപുരും നന്ദിനാം ചെയ്യോക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. വെക്കത്തുംബിലീല കൈ കൈടംവിളിക്കായി ഇം സ്ഥലം ചീരുന്നുണ്ടും പ്രശ്നാഭിജ്ഞമന്നതിനും, വെന്തുതും ഒന്നും കുടകിലുണ്ടും വലിപ്പിക്കുന്നതാണ്ടുട്ടി ഇതു ശബ്ദമായ കൈ നാലയിലെത്തു മന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല.

“വെട്ടത്തുനാട്”രംജും അനേകം വിദ്യാഭ്യാസം -
ഡിം കവികളുടെയും ജനക്രമിയായി അനുംതം ഇന്നം കയ-
പോലെ അതിനേരു നാമധ്യേയത്തിനോൻ്നുന്നതുമുതൽ വ-
യാത്തിട്ടണ്ട്. മഹാബക്തവാം മഹാകവിയുമായ മേപ്പ്-
അതുർ ഭട്ടിപി, അദ്ദേഹത്തിനേരു മുക്കുവും പണ്ഡിതംവ-
താംസവമായ അച്ചുത്തപ്പിഷാരടി, നാരാധാരിയത്തിനു
“ഭാവപ്രകാശിക്”ഒന്നു വ്യാവ്യാനമെഴുതിയ വംസ-
ദേവഭട്ടത്തിരി, ഉദ്ദിഷ്ടാസ്ത്രികളുമായി വളരെ ദിവ-
സം വാദം നടത്തിയ പ്രസിദ്ധവൈയംകരണനായ
നംബപ്പുവിഷാരടി എന്നീ മഹാബാരാല്പാം വെട്ട-
ത്തുനാട്ടിനേരു സന്തതികളുണ്ട്. ഇവരെക്കൂടംതെ
അനേകം താങ്കികനംഡം വൈയാകരണാക്കംഡം
നമ്മുതിരിമാർ ഇം നംടിയുണ്ടായിട്ടണ്ട്. മഹാകവി
വാളുന്നേരാൾ, കരാറിപ്പുരാത്തു കേശവൻനായർ മുതലായ
അനുസ്രവിതവംസനാകവികളുടെ ജനനത്താൽ ഇന്നം
ഇം രാജ്ഞിത്തിനേരു മാഹാത്മ്യത്തിനു മാറ്റു തുടിനക്കാ-
ണ്ടുതന്നെ വരികയംണ്ടല്ലോ ചെയ്യുന്നതും.

എഴുത്തെല്ലുനേരു ജീവകാലം എത്താണൊന്ന് ഇതു-
വരെയും മീഛപ്പെട്ടുകഴിത്തിട്ടില്ല. ഡാക്ടർ ഇ-
ജേർട്ട്, മിസ്റ്റർ ലോഗൻ, മിസ്റ്റർ ബർണ്ണൽ എന്നീ പ-
ണ്ഡിതനാർ അദ്ദേഹം ക്രിസ്തവമം പതിനേഴം ശതാ-
ല്ലൂൺ കേംപ്പുവായം ഗൈര മുതൽ പുരു വരായുള്ള
കംലം) ആണ് ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നെലിപ്പംയപ്പെട്ടുനു.
“കേരളകൈഴുപ്പി”ക്കത്താവായ കേരളവിജീവന്മാരിന്റെ

യുടെ അഭിപ്രായം കൊല്ലുവയ്ക്കുന്നും അമാഖാടിക്കുംണ്ട്
എഴുത്തുള്ളടക്കം ജീവകാലമന്നാണ്. “ഭാഷാചാരിത്രം” -
കുറനായ മിസ്സർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയുടെ അഭിപ്രായം,
അദ്ദേഹം 100-നാം പുംബ-നാം മല്ലു ജീവിച്ചിരുന്നി-
രിക്കുന്നമന്നാണ്. ഈതിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയുടെ അഭി-
പ്രായമായിരിക്കും. സ്പീക്കർമ്മാഗ്രമായിരിക്കുക എന്ന
തോന്നന്ന. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവകാലം നിശ്ചിക്കും-
നതിനാളുള്ള ചില തെളിവുകൾ താഴെ കാണിക്കും:—

(1) അഭ്യാത്മരാമംഗണം മുലം വിശദത്തുനി-
ന്ന് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നുന്ന തത്ത കമ്പി “പവിത്രകരം
സൃഷ്ടി” എന്നാണ്; അതുകൊണ്ട് പുരേ ചിഞ്ചത്തിലം-
നാം അതുണ്ടായതെന്ന തീച്ഛ്രയാക്കാം. ഈ ഗ്രന്ഥം
അവലപ്പേഴ്ച റാജാവിന്റെ അവഗ്രഹപ്രകാശ എഴുത്തു-
ള്ളുന്ന ശൈഖ്യ-എഴുത്തിൽ പകത്തുകയും, അതെന്നിച്ചത-
നെ കിളിപ്പംട്ടുട്ടി നിംഫിക്കും ചെയ്തുവെന്നാണപ്പോ
എന്തില്ലോ. ഈ സ്ഥിതിക്കും അഭ്യന്തരത്തിന്റെ ജീവ-
കാലം എഴുന്നുവിനാം എന്നുവിനാം മല്ലു അയിരിക്കു-
മെന്നുന്നമാറിക്കുന്നതും അസംഗതമായിരിക്കുംയില്ല.

(2) എഴുത്തുള്ളടക്കം ഭട്ടതിരിയും വലിയ സ്ത്രീമിത-
നാരാധികന്നവന്നതിനു പദ്ധതി ദത്തിവുകളിലുണ്ട്. ഭ-
ട്ടതിരിയുടെ ചെഡവനകാല തത്ത് എഴുത്തുള്ളുന്ന മല്ലുവ-
ക്കുന്നവിക്കനിക്കും നാമമന്ത്രം കൂടിപ്പെട്ടുനാം. ഭട്ടതി
“നംബരയൻിയം” എഴുതി അവസംഗിപ്പിച്ചതും നേര
പുതിയിക്കം ചെയ്തു-നാമനാം “അതുകുറഞ്ഞുനാം” അതുകുറഞ്ഞുനാം

വു” മെന്ന അന്നത്തെ കലിപ്പിന്സംഖ്യകാണ്ട് തെളിയാണാണ്. ഏവിളിപ്പും അതേ ക്ഷരിച്ചും അദ്ദേഹമുണ്ടാക്കിയ “നാമീചുജ്ഞിരാസമ്പ്രാന്മാരും” എന്ന പദ്ധതം അദ്ദേഹത്തിനെന്റെ ജീവകംലഭത്തെ കരിഞ്ഞു നാമനായ ലക്ഷ്യംഉണ്ട്. ഭട്ടറിപിഡിയാട കാലം കുംഞ്ഞുക്കും സ്ഥിതിപ്പാശ സംഭക്കം ലിനനായ എഴു തുട്ടുവൻറെ കാലവും കുംഞ്ഞുപ്പുട്ടുവായി വിചാരിഞ്ഞും. ഈ സംഗതികാബന്ധം എഴുന്നൂറാംനാം എന്നു രാത്രിയാം മല്ലേരയാണ് എഴു തുട്ടുവൻറെ ജീവകാലമെന്നുനാമിഞ്ഞാമുണ്ടാതാൻ.

(3) അ ഭൂതമരാമായനാത്തിവൻറെ ശ്രവണം ത്തിൽ “പവിത്രം പരം ഒ സൗഖ്യം” മെന്ന കാബാനാതും അതെഴുതിത്തീർന്ന ദിവസത്തെകലിപ്പിന്സംഖ്യയാണെന്നും കരു വക്ഷ്യമാണ്. എന്നാൽ പുരു ചിന്തം ഒം_ഒം_ഒം_ഒയാണു രാമംഖണം എഴുതിത്തീർന്നതെന്നു വരും. ഈ അഭിപ്രായവും “ഭാഷാചരിത്രം” കാരാവൻറെ അഭിപ്രായത്തെ ഉപോതിവുംപ്പുട്ടുരുത്താണ്.

എന്നാൽ ചിരംതർ ഗ്രാമം ത്തിൽ നിന്നു അനീമാൻ സി. എസ്. ഗേംപാലപ്പുണിഞ്ഞുർ ബബി. എ. അവർക്കും പ്രസിദ്ധപ്പുട്ടത്തിൽ കരു ലഘുപത്രത്തിൽ, എഴുതാതുട്ടും “രാമംനന്നറാമം” മ്രുംധനക്ക് ദാനം ചെങ്കുത്തു ചെന്ന് തുലം മൃത്യം_ഒന്നാം_യാജാനാം, താതും അന്നത്തെ കലിയായ “നാകസ്യഃ_നും_നാസൗഖ്യം” എന്ന പദ്ധതിക്കുംകൊണ്ടു തീച്ചുപ്പുട്ടത്താമെന്നാം ചരയുന്നു. അതു സ്വീകരംക്കേണ്ട തീച്ചുപ്പുട്ടത്താമെന്നാം ചരയുന്നു. സംശയമുണ്ട്.

പ്രസ്തതെക്കി പിണ്ട സ്വീകരിക്കുന്നവക്കം മുൾ-
വംഗരെ താഴീവുകൊള്ളും തുഞ്ചുടാടിക്കിൽ ഗന്ധി-
ക്കേണ്ടിവരും. എഴുതുത്തുന്ന തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ
അന്തുമഡയിലാണ് ചിററുരിൽ വന്നതും ബുധൻ നീക്കം
ആശാനം ചെയ്യുതും എന്നാണ്' എന്തില്ലോ; യുക്തിയും
അതിനാണ്; അദ്ദേഹത്താണെന്നും ഏതും നാശം
അധികകാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം നിശ്ചാരി-
തിക്കുമെന്ന വിചാരിപ്പാൻ ചെയ്യ. അപ്പോൾ ഭൂതിപിഡി-
ഷായുള്ള സവ്യം, രാമാധനാ തത്തിന്റെ കംഘം എന്നതുട-
ണി ഇതേവരെ നാം സ്വീകരിച്ച തെളിവുകൊള്ളും
അംഗസ്ഥാണാനാംഞാ വരുന്നതു്. എഴുതുത്തു-
ന്നു ശിശ്രൂനായ സുസ്ഥനാംഞന്നര മുഴുവന്തു-
നാണ് ഗ്രാമംസ്ഥാവിച്ചെന്നു അഭിപ്രായം തെളി-
ചിക്കുയാണെന്നും എഴുതുപ്പെന്നു ജീവകപലവത്തു
പറിയും പിണ്ണാശം തെളിക്കാവാക്കുകൊണ്ടു-
കിട്ടാണിക്കുന്നതു്.

ഈവി എഴുതുത്തുന്നു യുവദണയിച്ചാണ് ഗ്രാമം
സ്ഥാവിച്ചു മാനം ചെയ്യുതെന്ന വിചാരിക്കുയുണ്ടെന്ന-
കും തെന്നു ഒദ്ദേശമന്ത്രിന്നു ജീവിതം ചുജ്ഞിയ-
വക്കം എഴുന്നാറിരുന്നടക്കതു കാലഭ്രാംഗക്കിച്ചും. ശ്രൂരംഭി-
ച്ചിരിക്കുന്നും. എന്നാൽ തന്നെന്ന ആ ജീവിതം എന്നതം-
ഞു എന്നു വരു നിലവിന്നുവെന്നം മറ്റും വിചംരിക്കുന്ന
തു് അംഗശ്ശും, രാമാധനാം അദ്ദേഹത്തിന്നു ബാല്പു-
കാംബന്താണുന്ന ഭാഷംചുരിതു കാരണം അഭി..

പ്രായം ഇം കാഞ്ചത്ത കരവള്ളടി ഭസ്മാധാരകിന്ത്യിക്ക് നിന്നും. “നാക സ്വാന്തരാശസംഖ്യ” എന്ന പല്ലശക്ലം കലിക്കാസംഖ്യരയ കമ്പിഡ്യുനാവവനാളിൽത്തിനു പ്രത്യേകം ലക്ഷ്യമാനം ചിന്ഹപ്പുന്നാണ് തോന്നന്നതു്. അതു കേവലം ഒരു മാഹം മാത്രമായിരിഡ്യുനം. ഇങ്ങമം തിക്കാനിനു കണ്ടകിട്ടിയ പല്ലം ആക്കാഡാഫിയതാണെന്നും എപ്പോഴും അഭ്യർത്ഥിക്കിട്ടിയില്ല; അദ്ദേഹം ശ്രീനിബാർഘ സമകാലീനാശം ശിഷ്ടവരവായിൽ വെച്ചവരോ ആരുളിരിഡ്യുനം അതു പല്ലം തിക്കാഡ കത്താക്കണ്ണരനു് ഉംഗിഡ്യുമാത്രമാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതു കൊണ്ടും പ്രത്യേകപലം കലിക്കാസംഖ്യരയ കാണിഡ്യുനാതാജനനതിനു. തുളിക്കർമ്മായ ലക്ഷ്യം കിട്ടിപ്പെട്ടിട്ടും മറ്റൊരുതീവുകൾ കിട്ടുന്നതുവരെ എഴുത്തുകൂട്ടിരുന്നു കാലം 100-നാം പുംബനാം മലേര്യാജീനാനാതനു വിചാരിഡ്യുനാതാക്കിരിഡ്യും - യുക്തരെക്കുന്ന തേരുന്നുനു.

ഈനി ചീപ ആളുക്കരമാണ്ട്രംഗുലിക്കുട്ടി സാമ്പരിച്ചും ശരദുമായി നിന്നും കാലം കണ്ടപിടിഡ്യുനാതിനു വല്ല ലക്ഷ്യം കിട്ടുന്നതാം എന്നുടി അന്തനേപശിഡ്യും:

(1) ഭാഷിഡ്യുനായിട്ടുള്ള ശബ്ദം പാഠം വൃംകരനാഗ്രഹം പാഠം ശാഖായിച്ചു, ഭാഷിഡ കാലക്രമേണായുള്ള മാറ്റം പാഠം മനസ്സിലംബി, പീതു ചെവയം കരംനു അനശാസനപാഠം കണ്ടുപാഠം അനശാസനപാഠം കണ്ടുപാഠം കണ്ടുപാഠം കണ്ടുപാഠം

വായുടെ ഭാഷയിൽ പരിശോധിയില്ലെങ്കിൽ; വൈദികരണ-നിർക്കാഖാലിക്ക് സ്വീകരിക്കാൻ കൂടാതെ കവിയുടെ കാലവും തീച്ചുപ്പുട്ടതു പാഠം സാധിയില്ലോ; ഇതാണെങ്കിൽ കവികളുടെ കാലം നിന്ന് മാറ്റിയില്ലെന്നും ചരിത്രകാം-സാർ എങ്ങനെ അഭ്യന്തരിക്കുന്നു എന്നും പരിഗ്രാമിക്കുന്നും പിശുജതിൽ പരിഗ്രാമിയ്ക്കുന്നവർക്ക് പയനിയമായ പരാജയമാണെന്നാവുക. അതിനാല്ലെങ്കിൽ കാ-രണം എഴുത്തുനിർക്കാഖാലിക്ക് കാലത്തിനാശം ഇന്ത്യവ-രേഖയിൽ ഗണ്യമായ ധാരതായ മാറ്റവും വഹി-ട്ടിപ്പുന്നാലുള്ളതാണ്.

(2) കവിജുടെ കാച്ചാത്ത സമുദായാചാരങ്ങൾ സമ്പൂര്ണമായാണ്, രണ്ടുവ്യവസ്ഥകൾ എന്നിന്ത്യാഭിവി-ഷയങ്ങൾ കവിതകളിൽനിന്നെന്നും മനസ്സിലാ-ക്കവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നതുനാണെന്ന പരിശോധിച്ച് അവ എ-തേരുകാലത്തു നടപ്പിലിരുന്നവജാബന്നും ദോഷക-ാണെ കവിജുടെ കാലം തീച്ചുപംക്കന്നതിനാലുള്ള പിന്നാൽ ഉപായം. ഈ ഉപായവും എഴുത്തുനി-സംബന്ധിച്ചേട്ടതാണും വിഹലമാണ്. പരമക്കത്തനം ജീവന്നുക്കത്തനമായ മഹംകവി തന്നെ കവിതകളിൽ കൈതിപരണ്ണാലും അതുപ്രാതമിക്കന്നുള്ളമായ വിഷയങ്ങൾ-ക്കുംതെ ലെഖകികവിഷയങ്ങൾക്ക് ഇടമേ കൊട-ത്തിട്ടില്ല. കമ്പാനന്നപ്പുറങ്ങെടു കവിതകളിൽനിന്നും മാറ്റവരാതെ തരഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ തെളിവുകൾ ധാരാളമായി-കിട്ടുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ പ്രസ്തുതകവിയുടെ കവിതകളിൽ ഈ മംസ്തം തീരെ അടഞ്ഞരണ കിട്ടുന്നതും.

ഈവക്കന്നംഗത്തിക്കളേക്കാണ്ടോ എഴുന്നാറിനം എല്ലാം -
രിനം മല്ലേയാണ്ടേഹ തനിന്റെ ജീവകാലം മനന-
മാനിപ്പാമെന്ന തോന്തനം.

—
—
—

ജീവചരിത്രം.

എഴുത്തെല്ലാം ജീവചരിത്രം മിസ്റ്റ് വാദം കാലയ-
വനികയ്ക്കുള്ളിൽ തിരോധാനംചെയ്തിരിപ്പുന്നവെന്ന മനു
പ്രസ്താവിച്ചവല്ലോ; ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള അല്ലാ-
ല്ലോ രേഖകൾ തന്നെ ഏതിഹ്യവദിക്ഷിണേലംഞാ
സംപിതമാകിട്ടുള്ളതും. വാസ്തവം പരയുന്നതിലധികം
പല കെട്ടകമകളും അതിശയോകതികളും സ്ക്രിപ്പംയ-
ന്നതിലാണോ ജനസാമാന്യത്തിനും അഭിരുചികളാണന്ന-
തും. ദശിച്ചവോയ, ഈ അഭിരുചിനിമിത്തം ഏതി
മുത്രുത്തിൽ കിട്ടുന്നതുള്ളിപ്പുകളും തുലോം കല്പശങ്ക-
ഡായാണിപ്പിലുന്നതും. കേവലം അസംഭവ്യം അല്ല
കെട്ടകമകളും തുള്ളി ബംകാർ കാണുന്ന ഏതിമു-
ണ്ണശൈലി മാത്രമേ ഇവിടെ വിശ്രംഗതിനാം വിഷയം
കണംഉള്ളൂ.

എഴുത്തെല്ലാം ജനവാത്തപ്പംറിഖതന്നെ ക്രി-
ഡി-
ലയികം ഓഡിപ്രായങ്ങൾ കേരാക്കണാണോ. ധടക്കേ മല-
യാളത്രകാരനായ ഒരു നന്ദു തിരുവനന്തപുര-
ത്രത്തിനം മറജപംകാറിഞ്ഞുവരുന്ന വഴിപ്പു, തുകാഞ്ചിയു-
ം റത്തിയപ്പുംശില്ലും നേരം അസമയമായതിനാൽ അ-
വിഡയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചക്രവർഗ്ഗാന്തരവിട്ടിൽ കൂറി-

കുടിനാവനാ, ശരനാരംഗ്രി ഞുവീടിലെ ഒരു ആധിക്യിൽ അദ്ദേഹത്തിനാണ് ദയ പുതുനാണ് എന്നുണ്ടെന്നും എന്നമാണ് ഒരു പദ്ധതിയിൽത്തു്; പിരങ്ങേണ്ട പദ്ധതിയിൽത്തു് ശരദ്ദേശം നാമ്പു തിരിയപ്പു ഒരു പരിപാലനാമാഖിയാഥവന്നാണ്.

ഈ രണ്ടിപ്രാഥമന്ത്രം യേജിപ്പേണ്ടിൽ ചില വൈഷ്ണവരിൽ കാണാണോ, തിരിയവന്നതും മാർത്തിനിനാ വരുന്ന കരാർക്ക വരു മാർത്തം ചി അക്കാലത്തു മുക്കണ്ണിച്ചുവാത്തുവാൻ സൗക്യമിപ്പു. മിസ്റ്റർക്കോൺസാളു് പൊന്നനേറിയിൽനിന്നു ചാവക്കടിപ്പേണ്ടു തോട്ട വെട്ടിച്ചതിനാ ശേഷമാണ് “നുക്കണ്ണിയുർ” മുതലാഡ പ്രശ്നങ്ങളിൽനിന്നു ജനങ്ങൾക്ക് വാതിമാർത്തമായി അപ്രാധത്തോടു സബ്ബാരംഭിന്നു സൗക്യംപുട്ടതു്. അതു തോട്ടിനു “ക്കോൺ തോട്ട്”എന്നും ഹനം പാളിച്ചവന്നതുകുംഞ്ചോ, അതു സംജ്ഞിപ്പിക്കുന്ന പരിപ്രേക്ഷമാഥമാക്കാവിഉച്ചിത്താണു വിശദമാക്കിത്തെളിയുന്നതും ഒപ്പുണ്ടും. മിസ്റ്റർക്കോൺ മേൽപ്പറമ്പതു എഴുതിയും അടിസ്ഥാനമുണ്ടാക്കിയാണ്. അതു പുണ്ണം പുണ്ണം കുറഞ്ഞാണോ. ഇതു ഏതിലും വിലപാശിപ്പേണ്ടിൽ ഇനിയും ദൈവശ്ശും കുറഞ്ഞാണോ. തിരിയാന്തപുണ്ടു് “മുംജപം” എന്ന ക്രിയതന്നെ മറ്റതാണ്യവശമാക്കാണോവു് എപ്പുട്ടെന്നില്ലതും, അനാമുത്തക്കമാറും നടന്നവരുംബാധിക്യാണുണ്ടും. മാത്താണ്യവശമാക്കാരാജാവിശ്വാസിന്റെ കംലം എഴുത്തെട്ടുനാശിനിനു കാലത്തിനാ-

ശേഷമാണെന്ന് തിരി പക്ഷം നിരത്തിനാവകാശവുമീല്ല. ഇംഗ്ലീഷ് മുൻപരഞ്ഞതെ എറിതിയും, തന്റെ എഴുപിനാ വിസ്പെസിപ്പിംഗാം? അവിംഗപസനിയമാണ് ഈ ചെറിച്ചു- മെന്നതിനും ഇനിയും തെളിവുണ്ട്. അതുലത്തുർന്നും മ- ലയംകുലപൂരം നാൾ പ്രചാരമാണി അധിവസിപ്പിയുണ്ട് കൂടും സ്ഥലമാണ്. അവിന്നു ധന്ന കൈ നന്ദുതിരിക്കും മ- ണ്ണൻ ജാതിയിൽ നിന്തു ചുറ്റുമന്ന ഗണിപ്പിപ്പുടിട്ടില്ല ക- ണ ദരിദ്രചക്രവരിക്കിൽ കയറിക്കിടന്നുവന്ന പറയു- ണ്ണതും അസംഗതമായിരിപ്പുംനാ വഴിയുള്ളൂ.

ഇന്തി ദൈവ പ്രസാദവിച്ച പരാമേശ്വരനും നാശിക്കു
കുമ എടുക്കാം. ഇന്നാൽ തന്ത്രപ്രാലൈ സജ്ജവാര സാക്ഷ്യ് ..
അങ്ങിം മാർഗ്ഗം ഒഴിവില്ലാതിരാനെ കാലത്തു് സഹായപ്പെട്ടതിനി-
രകളാൽ വിഭാഗങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം മിജ്ഞാവാദും വേർ-
വെട്ടണ്ടപ്പോൾ കേരളത്തിനെലു ഒരു നായർയും വരി,
ആരം, വേഷം, ഭാഷ എന്നിവയിൽ കേവലം യാണിനു-
സ്വപ്നാവിശംഖ ഒപ്പാവിച്ചിരാമ്പും നാശിക്കുമാറ്റ-
യിൽത്തന്നെ സന്തതുരുത്പാദനാത്മം സ്വീകരിച്ചുകഴി-
ത്തുവെന്നു ചുരുക്കാനു് അതു യുക്തമായിരിജ്ഞേരെന്നു
തോന്നാനില്ലെ. ഏതെങ്ങെല്ലം ഓരോ യഥിനും അല്ലെന്നു
കു മ്രാമനനായി അനുവദനു് ഈ ഒഴുതിമഹ്മ-
ശിക്കനിന്നു് എതാനു് ഉംചിജ്ഞാം. ഇതിനിന്നു് അ-
ദ്വാഹം പുതുാസപ്പെട്ടു് ഒരേതിമഹ്മം വെട്ടണ്ടും നാടിൽ
സാധാരണ പരാമര്യവാദാനു്. അതു താഴെ കംണം-
പ്രകാരമാണു്:

“പടക്കേഴലയാളത്തുകാരനം ജ്യോതിഹന്തർഥം അതിവിദ്വലഗമായ ഒരു നന്ദതിരി തിരഞ്ഞെടുപ്പും -
ത്തനിനാ സപ്രസംഗതയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പാവുകാശിക്കും. മദ്ദുമാള്ളം പാലടത്തും സഖ്യരിച്ച്, ഒരു ദിവസം
വൈക്കമ്പാരമായപ്പോഴും അദ്ദേഹം തുംബിയുണ്ടാക്കു
കയും ഉട്ടിയും ഉണ്ടാകഴിച്ചു രാത്രി ഷ്ണാത്രത്തിനാക്കു
ം ഇളം “തട്ടംരബറവത്തും” എന്ന ഒരു മുദ്ദപിന്റെ ഗ്രഹ-
ത്തിൽ കയറിക്കിടക്കയും ചെയ്യു. അനും തനിരിപ്പായ
വാഴിപ്പും സന്താനാഞ്ച്ചുപാദനത്തിനും യോഗമുണ്ടെന്നു
ജ്യോതിപ്പും സ്വന്തമായാണും അദ്ദേഹം അവിശ്വാസിക്കും. വച്ചിപ്പും
പാലടത്തും ചുറ്റാത്തിരിപ്പത്തും കാണട്ടിംഗാഡും സപ്ര-
ഭവനത്തിൽ എത്തുന്നതിനും സംയിച്ചുതുമില്ല. രാത്രി-
യിൽ അദ്ദേഹം അത്രാ സന്നമായതുമെറുമുള്ളു തന്മ നിപ്പ-
ലമായിപ്പാക്കബ്ലൈം എന്ന വിചാരിച്ചു വരുമെ കണ്ണി-
തപ്പുട്ടും ഇടപ്പുടിപ്പും ശയ്യയിൽനിന്നെന്നും മിററ-
ഡിററ്റി ജ്യോതിപ്പും പാശകയും, വിനീടം റാ-
യുഡയത്തെന്ന ശരണംപ്രവീണയും ചെയ്യുകൊംബിക്കു-
നും. ആതു ഗ്രഹത്താൽ “തുംബത്തും” എന്ന ചക്രാലവീടിലെ
കയ യുംതി മാസിയായിത്താമാസിച്ചിക്കും. ആ സ്വീകാര്യത്തി-
നും കാരണമെല്ലാം ചൊടിപ്പുറിയകയും, ഒരുവും ചെയ്യു
ം അതുനാശത്തിനും മാതാവായിപ്പിപ്പാംബു ഭാഗ്യം
തനിപ്പും നാൽക്കണ്ണമാണേപ്പാശ്ചാംഗും, അതനും സംശ്ലി-
ഷ്ടും അതു ശ്രദ്ധുരുത്തിൽ പരസ്പരാന്തരക്രമാരായ അ-
വർ രജാസ്ഥാം ഗംഗയ്ക്കുമുണ്ടുന്നു വധുവരവാരം-

യിൽക്കുകയും, അവഴിയ്ക്കും എഴുതുമ്പോൾ ശ്രദ്ധാരം-
ത്തിനു സന്ദർഭം ലഭിയ്ക്കും ചെയ്തു.”

മറുള്ള ഏതിന്മുത്തേജോട് തട്ടിച്ചേരാക്കുന്നോരും
സംഭാവ്യതകാണ്ടും, സല്പുദായംകൊണ്ടും ഇംഗ്ലീഷ്
മുഖാശാ കരംജികും യുക്തമാക്കിംതനാംനാതും. അതു-
കെങ്കും മറുവിധിയാണില്ലെങ്കിൽ കിട്ടണമുച-
ക്കേണ്ടും തിരിച്ച സപീകാഞ്ചമായി ഗണിപ്പാനെ നിർവ്വ-
ഹരുള്ളു.

പാരമ്പര്യസിഖമായ മൻപരംതു ഏഴുതിമുഖിയി-
ടിനോ എഴുതുമ്പോൾ മംഗലചിത്രക്കണ്ണാർ ജാതി-
യിൽ ഇന്നവരാഖിങ്ങാവുന്നോക്കുവിധിയാമന്നുഭിലാക്ക-
വുന്ന് സാധിയ്ക്കുന്നേങ്കുംപും ശ്രദ്ധാരുപരിപോരാതായി..
അനുബന്ധവിഭാഗം ഒരു ഒന്തും കാണാനില്ല. “അ-
നുബന്ധമന്നനു ശ്രീനിലക്ഷ്മണാളാജ്” എന്നോ “മ-
രിനാമകീത്തനാജ്” അനീക്കുമ്പും എഴുതിക്കൊണ്ടു-
തന്നെ വിഭാഗം മുഴുവായ ശ്രീനിലക്ഷ്മണാജാ-
യുതിരിപ്പുരാഡിവിഭാഗാം ഒരു പക്ഷമുണ്ട്; പാശ്ച-
ാദ പക്ഷം തൃപ്തികരമായ തൈളിപ്പുകളില്ലോ നത്തുകെടം-
ണ്ടും സാംശയികകോടിക്കിൽ ഗണിപ്പാനോ നി-
വ്വാമമുള്ളു.

എഴുതുമ്പും നന്ദിപ്പെയ്യും എഴുതാണിവനു-
വെന്ന തീർച്ചപരിഭാസ് വരും. “ശ്രദ്ധാജാർ മര സത്താം
വിഭിംബമുഖസരം മന്ത്രാഘാടനാഭരകാണ്ടവാസി-
കളേംടാ ഉദാഹരിക്കാം, ഒരു വാഴു രാമാംബാചാരംഞ്ഞാണു-
വ്യന്നാം മുക്കുതുനാർ മറുള്ളാണോ” എന്നോ “അ-

ബ്ലൂത്തകംമായണ്” അവിന്നീൻറെ പ്രാരംഭത്തിൽ കാണണ്ടായ തുകരണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്തും ജീവ്യമായി “ഒമ്പ്” എന്ന ഒരു പദ്ധതിയിൽനാണോ ചിത്രങ്ങൾ വെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരിനാജൻ എന്ന ശാരംഭത്തിൽ, എഴുത്തുപ്പെട്ടെന്ന നാട്യായ പേര് പാശാൻ മടിച്ചുള്ള ശിശ്രംഖാർ “രംഭാനജൻ” എന്ന ചിത്രിച്ചുവാൻവേണും, തുമേനു ഇം പേര് ലഭ്യപ്രതിഷ്ഠമായിത്തീന്നുവെന്നും ചിലർ പറയുന്നതും; അംദ്രഹം വിദേശനാട്ടിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു കാലത്തും “രാമാജണംചാത്രൻ” എന്ന പ്രവിലു പദ്ധതിയിൽനാണോ അടക്കത്തു വില്ലുംല്ലോ സം ചെങ്കും, ഒരു മധ്യാഗ്രഹവിന്നീൻ പേരിൽ തനിഞ്ഞുള്ള ഒക്കവിശ്വാസം ഉണ്ടായാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നീൻ പേരിൽനാണോ എഴുത്തുപ്പെട്ടെന്ന സ്ഥിക്കരിപ്പുണ്ടും ചെയ്യേബന്നുള്ള ശാഖിപ്രായശാരംഭണ്ടാട്ടം. “രംഭാനജൻ” എന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്നീൻ പേരാണ്ടും, ആ പേരിൽ ശാഖാദ്വൈതത്തിന്നീൻ കരു പ്രസിദ്ധിച്ചുവെന്നും ഒരു പ്രസിദ്ധിയുണ്ടും. “സൃഷ്ടിനാംരാധാനാൻ” എന്നായിരുന്നുവെന്നു കാണിയായവും ശാഖാദ്വൈതകാലത്തും ആവിഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്; എതാരാഘും ഇതിൽ തിച്ച്ചയായ കാണിയായവും പുരാണപ്പേരും താഴ്വാലം നിഘ്നംവരിപ്പംരാജാനാനിപ്പിഡ്യുന്നതും.

വാലുപ്പശ.

പ്രകൃത്യും വളരെ ചുഡിമാനായിരുന്ന ഏഴുത്തു-
ച്ചൻ അതിനേംഡവത്തിൽത്തുന്ന തന്റെ അർഹാന-
ഷത്പരത വെളിപ്പുട്ടത്തിനിക്കുന്നവെന്നാണ് എല്ല-
തിമുചേരികൾ പറയുന്നതു്. “തുവാലിയും” “തിങ്ങ-
ന്നാവംകു്” തുടങ്ങിയുള്ള മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രാസൂത
ബാലനു സാധാരണായിക്കാണ്ടുവോട്ടി തൊഴി-
പ്പിജ്ഞാദാണ്ഡയിരുന്നവരു. കരിപ്പുൽ തിങ്ങന്നാവംകു്
ക്ഷേത്രത്തിൽ (തുവാലിയും മേരുത്തിംബന്നും ഒരു
പക്ഷമണ്ഡ്) വെച്ചു നന്ദുതിരിമാർ വേദപാരായനം
ചെയ്യുന്നതു കേട്ടകൊണ്ടിരുന്ന നമ്മുടെ ചുഡാലൻ“കാ-
ട്” “കാട്” എന്ന പറഞ്ഞുവെന്നും, കുട്ടിയുടെ അർമ്മ-
ജ്ഞം മറ്റൊരു ഇതിനേരു സംഠി മനസ്സിലാക്കിപ്പിലു്,
തന്മാർ പിഴച്ചു വേദം ചൊല്ലുന്നതിനേരു ചുഡാക്കാണി-
ച്ചുംണം കട്ടി ഇഷ്ടിനെ പറഞ്ഞു തെന്നു നന്ദുതിരിമാർ
മനസ്സിലംകിയെന്നും, ബാലൻനു വൈഭവത്തിൽ
അസഹിപ്പിക്കാണു അവർ മലകം പഴവും ജചിച്ച
കെട്ടുത്തു കട്ടിയെ മനസ്സിയും മുക്കുമാക്കി നൽകിത്തു-
വെന്നമാണു പറയപ്പെട്ടുന്നതു്. കട്ടിയുടെ അർമ്മായ
നന്ദുതിരി കരേകാലം കഴിഞ്ഞേണും കരിപ്പുൽ തുവ-
ാലിയുംഭിൽ വന്നപ്പോൾ തന്റെ ഘുത്രന്തും ചുല്ലിലം-
സ്വത്തെക്കരിച്ചു മനസ്സിലാക്കയും കണ്ണാറുണ്ടായിരു-
ന്ന അദ്ദേഹം അതിനേരു സ്ക്രഷ്ടകരണം മനസ്സിലം-
ക്കി മറ്റുത്തിനേരു ഫലം കേട്ടതുവരുന്നി കട്ടിപ്പു

ସାଧୁରଣ ମହିଂକରନ୍ତିରୁକରିଛିଯାଇପାଇଶିଯୁବେ-
ନାଂ, ହୀନ ପ୍ରଯୋଗରେକାଣ୍ଡ ବିଳ୍ଟିଂ ବ୍ୟାଲକ୍ଷଣର ବ୍ୟ-
ଲିର ତଥିରୁ ପ୍ରକାଶିପୁଣ୍ଡ ତୁଳନିବେଳାମାଣ ବି-
ଶପସିଜ୍ଞ ପ୍ରେସରଙ୍କରୁ^୧. କ୍ରିକଟାଲାଭରୁ^୨ କିମ୍ବା କଣ୍ଠପାଦମାଣି
ମାତ୍ରାର ଶୈଖିଯୁବ ନା ହୀନ ମହିଂଦ୍ରର କ୍ରମର ବଳି-
ଯୁବନାଂ, ଅର୍ଦ୍ଧମାଣ ଅନୁଭ୍ଵିତାରଙ୍କର କିମ୍ବା ମହିଂଦ୍ରପାଦି-
ଯାତ୍ରିକାରଙ୍କର ଯାତ୍ରାର, ପାଲକର ପାଶପାଦିଯୁବଙ୍କର. ହୀନ
କିମ୍ବା ରାଜୀପ୍ରତିକମକଳିତ କେଉଁତୁ କରିଛି ଜଗା-
ବଲିଯୁବର କି ବିତ୍ତରପୁଷ୍ଟିଯାତ୍ରିରିଜ୍ଞାଂ; ଶର୍ଦ୍ଦିପିକିର
ତରକାର ସମ୍ଭାବିକରଣର ପୁଣ୍ୟପରମ କେନ୍ଦ୍ରକଣାତିର
ମନ୍ୟାନ୍ତିର ବେବନାସ୍ତରିକର ମହମାନ୍ୟାନ୍ତାଯି-
କୁଣ୍ଡି କି ଦିଲ୍ଲିରାଜମାରଣାନଂବରାଂ; ଅରମାବା ପବତ-
ଯାନାଶିଂଠ କାଣାରୁ ଶୁଣ ଚିଲ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେଷତପରିପୋ-
ଲେ ହୃତରେମତିରାଜାନ୍ୟାତିରକ କି ଏହାମହିନୀକ୍ଷ-
ଦେନାମିଷ୍ଟ. ଏହାତଥାଲୁମାନ୍ତିର ତାନ୍ତ୍ରିକରିତାର
କୁଟି ହୃତରେ କି କମ ଜଗାରେ ପାଂତରୁ ବାରୁଦାରାଜ-
ନାନ୍ତିର ମରିଲୁ ତଥ କାତମ୍ପି.

ବିଲ୍ରାତ୍ରୀରୁରୁସବୁଂ ଫିରୋରିପ୍ରାରବୁଂ

ଏହାତଥାନ୍ତ୍ରିକରିତାର ପ୍ରଯାନ ହୁଏ ମରୁରାଜାନାନ୍ତି-
ରାଜର ମଂଦ୍ରମିଷ୍ଟାତେଯାନ୍ତିରିଜ୍ଞାନରୁ^୩. ଅର୍ଦ୍ଧମରତ
ଅନୁଭ୍ରାନ୍ତ ବିଲ୍ରାତ୍ରୀରୁରୁ ଚେତ୍ତିଯୁତି ଅନ୍ତିର ନାଯ ଶ୍ରୀ
ନୀଲକଣ୍ଠରାଜୁନ୍ଦ୍ରତିରିତରାଜ୍ୟାନାନାର କେନ୍ଦ୍ରିକୃ-
ତୁଣ୍ଡରୁ^୪. “ଅରଙ୍ଗବଳେକଣାରୁ ଶ୍ରୀନୀଲକଣ୍ଠରୁରୁ

എഴുത്തെല്ലാം ഇങ്ങനെ വയസ്സിനു മേൽ മുപ്പുത്ത്
വയസ്സിനുള്ളിൽ വിശ്വാസിക്കാരം കഴിത്തു മട്ടി-
യെത്തിയെന്നും വിനിച്ച സ്വീകരിക്കുന്നതു് കരാഴത്തുവള്ളി
കെട്ടി കട്ടിക്കുണ്ട് എപ്പിപ്പിപ്പം തുടങ്ങിയെന്നമാണു
പഴക്കാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിരുളിത്തു്. വിശ്വാസിക്കാ-
രിക്ക് അദ്ദേഹത്തിനോ ഉൽക്കുഞ്ചവിള്ളാഭ്രാസവും ലോ-
കപരിചയവും സിദ്ധിപ്പിക്കാം, “തമിഴു്”“തമിഴു്”എ-
തലായ ദേവിധൂമിത്രങ്ങളോട് ധാരാളമാണി ഇട-

വഴക്കന്തിനം സാധിച്ചിരിജ്ഞണം. “കിളിപ്പട്ട്”എന്ന ഒരു അഭിനവപ്രസാദം നിംബിജ്ഞന്തിനാത്തെന്ന ശ്രദ്ധ പരിചയം സഹായിച്ചിരിജ്ഞണമെന്നാണെ ബാഷാചരിത്രകംരൂപാഘപ്പേട്ടയതു്. എഴുത്തെല്ലൻ വലിയ വില്ലാസവന്നനായി മടങ്ങിവനിട്ടുട്ടി ശരസ്യാലുകളായ ചില നമ്പുതിരിമാർ അദ്ദേഹത്തെ അഭ്യോഗവരും അരുംക്ഷപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്തു. ബാല്യത്തിൽത്തെന്നു അംഗരിത്തും ശരസ്യാടു ശരസ്യയു എഴുത്തെല്ലൻറെ ക്രമപ്രപൂഖമാഡു ഉള്ള ശാഖാങ്ഗത്വാട്ടുടി പല്ലുവിത്താക്കുവാനം ഘജ്ജിപ്പാനം തുടങ്ങി. എഴുത്തെല്ലൻ ജാതിയിൽ ഒരു ‘ചാരാബ്?’നായരാക്കിന്നതു് ഒന്നു ചിപ്പിച്ചുംകൊണ്ട് അവർ “തുണ്ടുവരുന്ന ചാരിൽ എത്ര ആട്ടും” എന്ന ചൊലിച്ചിരുന്നവെന്നുാ, അതിനും ദ്രോഹം, താൻ ചക്രവര്ത്തനാനീകിലും തനിജ്ഞ നാജുകൾ വരും ശരൂ ശാസ്ത്രവും അറിയാമെന്ന അനുഭവിൽ “അടിക്കിയാണെന്നും ചാരിൽ നാജും ആറും ആട്ടും” എന്ന മറ്റുവട്ടി പരംതൃപ്തിയിൽവെന്നും മാറും എഴുതിച്ചുകുറിക്കിലും പറയുന്നു. “ഒന്നുകൊണ്ടറിച്ചുനാം രണ്ടുണ്ട് ബുച്ചം ബുലം;” എന്ന തുടങ്ങിച്ചു ഭാരത നാടിലെ വരിക്കുള കൂഴിച്ചാക്കി ചില ദശിക്കുന്നാരു നമ്പുതിരിമാൻ; “രണ്ടുകൊണ്ടറിച്ചുനാം മുന്നിണ്ട് ബുച്ചാബുച്ചം പിരിന്ന നാലിന്നന്നായാൽ വശത്തു വരുത്തേനാം?” എന്നിടിയിൽ ഒരു തടിച്ച ഗ്രഹം നിരയുംവരെ എഴുതിച്ചണ്ടാണ് എഴുത്തെല്ലൻ കണ്ണിജ്ഞ് അഭ്യോഗത്തോട്ടിന്നും മാനാദോഷംകൈല്ലുറി ചോലിച്ചു യുണ്ടായെന്നും കേ-

ടിട്ടും “തുറമ്പുന്നവരുടെ വാദം ചുരുക്കം പരിപാലിക്കേണ്ടത്” എന്ന മതത്തിനു കുച്ചയിക്കാൻ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാലത്തു വേദധ്യാനത്താലികളിൽ ഒരു തുറന്ന പരിഗ്രമിജ്ഞാനത്തിൽ വേദാധികാരികളും ചില നൃത്തിനിമാങ്ങൾ അസമിജ്ഞതയുണ്ടായിരുന്ന പരിവഹം ശാസ്ത്രവോദ്ദേശികവും അനുഭവവും ശ്രദ്ധിക്കാം ഉണ്ടായാണെന്നില്ല. എന്നാൽ ഏതു റംജുത്തും ഏതു സമർപ്പായത്തിലും മഹാമനസ്സുനാക്കം അല്ലെങ്കിളും ഉണ്ടാവുന്നതു സംശയാണെന്നും. ഏഴുത്തുള്ളിനും അമാന്ത്യയോഗ്യതകൾ കണ്ടുകൊണ്ടും ബഹുമാനിജ്ഞയും ചെങ്കുന്നതിനും അല്ലോ ചിലർ അവിടെ ഇല്ലാതിക്കന്നില്ല. അവരിൽ അദ്വിതീയവാത്രു മഹാകവിയും മഹാന്നാഡാവനമായ മേപ്പുത്തുര ഭട്ടതിരി. ഏതായംപും മഹാമനസ്സുനായ ഏഴുത്തുള്ളിനാ ശ്രാവണാരാത്രെ നേരും സ്വീകാര്യത്തിനായ ക്ഷരിയിങ്ങാഫിക്കനുബന്ധായ തീച്ഛത്തനു. കൈത്തിനു, താഴെ കാണുന്ന അദ്ദേഹത്തിനും സുക്തികൾ ലക്ഷ്യം മാറ്റാം:

“കംഡണ്ട്രുതനാരാം ശ്രാവണാരാത്രും ചാരം
ശാരം ബുജലീനാവാംസുസംഖ്യാം മര
ശച്ചതാപപ്പുനാത്തിനും മാലിന്യരെല്ലാം തിരുത്താം
ശ്രാവണാരാത്തിനും വന്നില്ലെന്നും”.

അല്ലാത്മരാമായനം.

“ഒരു ദത്തിനാംധാരാംഡണ്ട്രുതനാരാത്തിനാശിക്കാണായോ അഭ്യേഷപ്രവര്ത്തനാർ തദ്ദേശാവംകിക്കാം

ധാരും ചവിപ്പുല്ലുടിവന്നാക്കം മതം
വേദജ്ഞത്വാത്മകമനംർമ്മഹാത്മാജ്ഞാക്കം ചംഡിംഗ്
ശരഖ്യാതമാംമായ സം.

“കരണ്ണാചിത്രഭാരം ധരണീസൗഖ്യം -
ചരണ്ണാംദോക്ഷമര തത്ത്വദാനംപ്രാപിപ്പുണ്ണൻ”.
മഹാഭാരതം.

മേലുംരിച്ച വരികളിൽനിന്നു വേദജ്ഞത്വാത്മകമനാ-
രം മഹാഖ്യാമനാക്കം എഴുത്തുക്കൾക്കും റൂപ-
യത്തിലുംഡായിക്കയ സ്ഥംബമേതായിക്കന്നവനു വെ-
ളിവാക്കുന്നാണ്. സംസ്കൃതസാമിത്രത്തിൽ കേവലം
നിരക്കുകക്കുകളായ ശരണത്തെ കേരളീശ്വര ക്ഷതി-
മാർത്തിലേജ്ജു നാഷിപ്പുണ്ണമെന്നു എക ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ-
വേരിംബാൻ അദ്ദേഹം ശ്രവണക്കമകൾ പരിശോഷ-
പ്പുട്ടത്തുവരും തുടങ്ങിയതു്. അങ്ഗീരവയല്ലോ തത്പു-
ക്ഷം “മഹാഭാരത”ത്തിലെടുത്തിയ ശ്രീമതി “ശ്രവണ-
ഗീത” മാറ്റു വിചുക്കുയുന്നതിനു വഴിയില്ല. അതണ്ണ-
കലസപത്താബന്നനാനിലല്ലോ അതിനു ഉപേക്ഷിപ്പിയാ-
ണ്ണദ്ദേഹം ചെള്ളിപ്പിയുണ്ടു്. “ഉച്ചറിയതക്കും ക്ഷാഢി-
കളുംവനിഷ്ഠതാക്കാലോതിനാർ ഗീതവയന്നാംഭരാക്ക
അതാനികൾ” എന്ന മാറ്റുമെ അദ്ദേഹം ശ്രിതവയപ്പുറി
പരായാളി. അഖ്യാതമാംമായ നാത്തിനാൾക്കും അത്തി-
യിൽ എഴുതിട്ടും “പാദക്ഷാവക്കും മ ക്ഷതിവാംഭാ-
സസ്കുലുമചാദജനാജാദാരി നാമംഭ്രനാഭചുരും നീരാൾ
വേദാശമിതമായ മുനുള്ള ശ്രീംബാഹായനം ഫോധയി-
ന്നനാക്കരിയാംവണ്ണാം ചൊപ്പീടുക്കുന്നർ * * * * വേ-

പശാസ്ത്രപഠനകാരികൾക്ക് നാതോത്തു ചേതാവി സപ്പം ക്ഷമിച്ചിട്ടിവിൻ കൃപയാദീവ്? ഇന്ത്യാദി ഭാഗങ്ങൾ റാമാധാരാദി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിഭ്രാഞ്ചപ്പെട്ടതു നാതിൽ - തന്നെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്നും ശക്യജ്ഞായിങ്ങനാവെന്ന ഒഴിയില്ലോണ്ടോ.

എഴുത്തുടക്കത്തിന്റെ സ്ലേജിതനാകം പരിചയക്കാരം അതുരെപ്പാക്കായിങ്ങനാവെന്ന് അധികംബന്ധങ്ങാണെന്ന് അറിവാൻ സംഭിച്ചിട്ടില്ല. “മനക്കേംടു ബാലരാമൻ” എന്നായ ശ്രദ്ധപൂർണ്ണ അദ്ദേഹത്തിന്നാക ബഹുവായിങ്ങനായിങ്ങനാവെന്നും, ഏതു പ്രളവിൽനിന്നുണ്ടോ മഹാകവിയും വിഭാഗംബന്ധാരത്തിനു ധനാന്മാരായും കിട്ടുകളിലെതനാം മറ്റൊരും ഭാഷാചാരിത്രകാരനായ മിസ്സർഗോവിന്റെപ്പിള്ളിയും, അദ്ദേഹത്തെ തുടന്ന് മറ്റു ചില- തനും അഭിപ്രായ പ്രേട്ടിട്ടുണ്ട്.

“മനക്കേംടുവാംഭും മഹാമാനാശംപി
മനക്കാനുബിശ്വലംഡം കൃപാവാരിരാണി
എന്നില്ലോളാരും ബാലഃംമാഭിയാനൻ
നിന്നില്ലുന്നതെല്ലാം വരുത്താൻ ക്രയത്തൻ.
കലാവിദ്യകൾക്കേക്കമാധ്യാരാത്രിതൻ
കലാചാരണം മഹില്ലുന്ന വിദ്യാന്”

എന്നീ “‘ശിവചുരാണ്’ത്തിലെ വരികളിലുണ്ട് അവക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് മന്ത്രിനു സാധാരണമുണ്ടായി നില്പി- ന്നും; എന്നാൽ “‘ശിവചുരാണ്’തന്നെ എഴുത്തുടക്കണ്ണറ കൃതികളിലുണ്ടും ഇന്ന് മിഛുവാറും പ-

ബന്ധിതസമാനതമായിക്കഴിവെന്നിട്ടുള്ള സമിതിയ്ക്ക് പ്രസ്തുത ഔദ്യോഗികവുമായിട്ടുള്ള എഴുത്തുപേരും വൈസ്യം ശിമിലമായിപ്പോകയാണെ ചെങ്ങുന്നതു്. മഹാകവി മേപ്പുത്തുർ ഭട്ടിരിയം അദ്ദേഹവുംയുള്ള പരിചയവും വൈസ്യവും അശിമിചമായിട്ടുള്ളതെന്നാണോ. പരമഭക്തനം, മഹാവിഭാഗം, മഹാകവിയുമായ എഴുത്തുപേരും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കണ്ണറിവും അഭിനന്ധപ്പാം മേപ്പുത്തുർ നെപ്പോലെ അടച്ചതു് ഉന്നറാരാളിണാവുകൊണ്ടാതെന്നാണെന്നു അസംഭവമായി തോന്നാണോ. ഇവർ മണ്ണരളം സമിപസ്യംനാണോ, മനസ്ഥിതിയ്ക്ക് അതുന്നും ചെറിക്കുംപുരിയുള്ളവയും വരുത്തിനും അഭിനന്ധനിനും അതു പരിചയം വലീയ സ്നേഹബന്ധം തുടർന്നിൽ കലാശിയ്ക്കുന്നതിനാം ഇടയുണ്ടോ. “അഭ്യലപ്പുശരാജാവുമായി എഴുത്തുപേരെ പരിചയപ്പെട്ടതാണെന്നു അതുന്നും കേടുകേൾവി. എഴുത്തുപേരും അഭ്യലപ്പുശരാജാവിനും അതുവരുപ്പുകൾം അഭ്യരംഗത്താമായണം അനുംതം അതുവരുപ്പുകൾിൽ പക്കം തിരെയുള്ളതു് അതോടുകൂടിയെന്നു രംമാശണം കിഴിപ്പാട്ടോ ഉണ്ണാക്കകയും ചെങ്കുവെന്നുംണ്ണപ്പും രാഹംയാണാണിമ്മാണാതെപ്പുംറിയുള്ള ചെറിയില്ലോ. ഈ കിഴിപ്പാട്ടോ അദ്ദേഹം അഭ്യലപ്പുശരാജാവിനും വിഭക്തിസദസ്സിൽവെച്ച വായിച്ചുപ്പാം ഭട്ടിരി, “അണ്വന്നു ഈ മനോധരമായ പട്ടോ ഇപ്പിനേ മുമ്പാണം ചിന്തിക്കാണ്റെതുവപ്പോ” എന്ന പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോൾ എഴുത്തുപേരും “അടിയൻ കംണ്ണയാവ-

നിലയിക്കംപേരം വിവസ്സുംഠാണോ; പിണ്ണ എന്തി-
നൊയാണോ ഈതു ചീരിക്കുകൊംട്ടക്കാതെ പട്ടംരോന്നം
വിചാരിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്? ” എന്ന ചൊഡി-
ച്ചുവെന്നുമറും ഏതിയ്യുവേദികൾ സാധാരണ പറ-
യാറുണ്ടോ. രാത്രോഗബ്രാഹ്മിതന്നാം മേപ്പുത്തുർ ശത്രു-
ന്തരം കാണാതെ, തന്റെ രോഗനിവാരണത്തിനാളും
വഴിക്കുന്നതാണുണ്ടോ എഴുത്തുപ്പേരോട് ചോദിച്ചുവര-
വാൻ അതേ പരശ്രായചുവെന്നും, അദ്ദേഹം എ-
ഴുത്തുപ്പേര് “ഉദ്ദേഹത്തോട് മതസ്യംതൊടുക്കുവാൻ
പറക്ക” എന്നോ മറുവടി പറഞ്ഞയച്ചുവെന്നും, ക്ഷാ-
ഗ്രബ്രഹിംശു ഭ്രതിരി ഇംഗ്ലീഷ് സന്ദേശത്തിനോട് തത്പരം
മനസ്സിലാക്കിയാണോ മതസ്യംപ്രവത്താരവണ്ണിനാന്തരകമം-
യ “നാരംഘനീയം” നിങ്ങളിച്ചുതെന്നും മറുമുള്ള കുമ
സപ്രസിദ്ധമാണോ. ഇംഗ്ലീഷ് രണ്ട് മഹാന്നാംകുട്ടി പാലേട-
ത്തും സഞ്ചാരിക്കുന്നും സമബന്ധിച്ചും ചാളിക്കണംബി-
രിക്കുമെന്ന തോന്നുണ്ടോ. ഒന്ന് മരാറാനിലേക്കു സന്തു-
ച്ചരാജന്നും ഇംഗ്ലീഷുത്താഖവണ്ണിം ഭ്രതിരാജുടെ
“സുഭ്രാഹ്മരണം” ചംബുവിന്നും, എഴുത്തുപ്പേരോട്
ബന്ധത്തിലെ “സുഭ്രാഹ്മരണ”ത്തിനും തമിൽ ചി-
ലേടുത്തും ഗണ്യമായ ചെടിക്കും കാണുന്ന എണ്ണുമുള്ളതും
ഇവിടെ പ്രസ്താവയേംഗ്രമാണോ. ഭ്രതിരിയൈക്കുടാതെ
അനുബദ്ധപ്പേശ പണ്ഡിതസദസ്സിലേ അംഗങ്ങളായും മ-
റുഡും പല പണ്ഡിതന്നായും മഹംരാജുംക്കന്നായും എഴു-
ത്തുപ്പേരോട് സ്നേഹിതന്നാകും അദ്ദേഹത്തിൽ ഒക്കിവു-
ഡുമരന്നുംബുള്ളവരും ആയി ഇംഗ്ലീഷനിരിക്കുന്നുണ്ടോ.

എഴുത്തെല്ലാം തന്റെ അന്തരുകാലം നാലിച്ചതു്
 “ചിംഗർഹം” തനിൽവെച്ചാണെന്നുണ്ടോ കേട്ടിട്ടുള്ള-
 തു്. അദ്ദേഹം പലഭിക്ഷിലും സഖ്യരിച്ച തുട്ടനിൽ ഒറി-
 ജ്ഞീൽ പ്രക്തിമനോധരമായ പ്രസ്തുത സമലത്തും ചെ-
 നാവെന്നം “പണ്വട,” എല്ലാമായ ഒരു സമലത്തി-
 ങ്കൾ മാധാരത്തു താലാക്കുന്നായി അവിടെയിരുന്ന
 തന്റെ അവഗിജ്ഞാഖീവിതം കഴിപ്പാൻ തീച്ചുകണ്ണികയ-
 ണം തദ്ദേശിയർ പറയുന്നു. ഈ മംം നിൽക്കുന്നതു്
 കൊച്ചിപ്പുമുള്ളീൽ കിഴക്കൻചീരാരിൽ “ശോകനാശിനി”
 (ഈ നദിയാണ പിന്നീട് ഭാരതപ്പുഴയായി ഒംറുന്നതു്)
 എന്ന പരിശൃംഖലാഭിയുടെ വടക്കേ കരയിലുണ്ടോ. എഴു-
 ത്തെല്ലാം അവിടെചെച്ചുപോം, ഇപ്പോൾ മംഘം അ-
 ഗ്രാമവും നിൽക്കുന്ന സുലം മുഴവറം കുടായിരുന്നു.
 അദ്ദേഹം അനോ ചീറുതു നംടവാഴിക്കായിരുന്ന “ചന്ന
 ബത്തിൽ ഉന്നാടിയാണോ”²⁵ ഈ സമലം നാലായിം പണം
 കൊടുത്തു വാങ്ങി കംടവെട്ടിച്ചു നദിത്തിന്തു്
 ഒരു ശ്രീരാമക്ഷേത്രവും ശിവക്ഷേത്രവും നിന്മിയ്ക്കുകയും,
 ശ്രീരാമക്ഷേത്രത്തിന്തെ മുൻവശത്തു കിഴക്കുപട്ടി-
 ത്തെന്നു രണ്ടുവാഡിയായി പറ്റുണ്ട് മുമ്പേപറി നിന്മി-
 ച്ചു²⁶ അതിൽ വാതുണ്ട് വരുപേശല്ലാമണാകട്ടംവേദഭേദ
 കെടണ്ടവെന്ന കടിയിക്കത്തുകയും, തെക്കേ വരിച്ചിൽ
 കിഴക്കേ അരിറത്തു തനിയ്ക്കിരുന്നോ ഇംഗ്ലേഷുനംചെ-
 ചുവുനം മറ്റുമായി ഒരു മംസ്തി പന്നിഞ്ചുക്കും
 ചെയ്തു.

കേൾക്കുന്നിനം അരുചാറനിമ്മാനന്തിനം മ-
നുമായാണ തണ്ണോട്ടുവാദിയ സ്ഥലം വിനിയോഗി-
ജ്ഞനാത്തനം കണ്ണേപ്പോർ, ചാവത്തിൽ മന്ദിരം
അതിനെരുവിലെയായി വാങ്ങിക്കിങ്ങന് രംബൻ. ചന-
വും കേൾക്കുന്നിനരുടുക്കു കൊണ്ടുവോയി വെള്ളു-
കയും, അപ്പോർ എഴുത്തുള്ളൂർ അരുചാട്ടത്തു് കാരോജ-
ത്തുങ്ങം കൊല്ലുന്നതിൽ നം. പറ നെല്ലുവീതം പലിശ
കൊട്ടക്കാത്തകവല്ലം, കൊച്ചിസ്സുക്കാരിലും, “ചന്ത-
ഡി”ലും, “പട്ടേരി”എം, “എഴുവത്തു്” മംബൻ. പ-
ണംവീതം കൊട്ടക്കാത്തല്ലിജ്ഞകയും അഞ്ചു് ഉണ്ടായതു്.

ഈ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾക്കടിസ്ഥാനമാ-
യിട്ടു മരംത്തിൽനിന്നു കണ്ണകിട്ടിയ നാലു പല്ലുകൾ
കൂടിയണ്ണും. ഈ എഴുത്തുള്ളൂർ സമകാലീനമാരം-
ഡ ശിഖ്യമാരും അദ്ദേഹത്തിനെരുവാടത്തു കാലത്തു
ജീവിച്ചിരുന്നവരാണരകിലുണ്ടു് എഴുതിവയ്ക്കുന്നയിട-
ജ്ഞമുണ്ടു് വിചാരിജ്ഞനു. അപ്പെട്ടുകൂട്ടായിങ്ങനു ഇവ-
യെ യുക്ത്യംനും പുരിപ്പിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതു് ഇവിടത്തു-
കരായ ചില കാരണവന്നാരുണ്ണു്. പല്ലുകൾ താഴെ
ചേക്കും:—

എ. അചാങ്കി പ്രമാം നദിം വനമിദം ഭാജ്യപാ
(രുദം) പ്രാജ്ഞവാൻ

നല്ലാന്തീം (വനപ്രദേശ) വസതിം നിശ്ചിത്ര
ശിശ്രൂഷ്യമാം

ബജ്യപാ തപ്പനമന്ത്രദേശവതിഡി: ഹിതപാ
(സമസ്യം മാത്രം)

“ഒമ്മാനാന്പുരം” ദിഃം പ്രിജ്ഞരേഖമർ-
ഗംബം ചക്കരാലയെയു്?

(അതുചെറുത്ത് നമ്മിലും വന്നവും കണക്ക് സാര്ഥകമാണെങ്കിലും അവിടെ പാശ്ചാത്യ നിശ്ചയം ഇല്ലാതെ, നാട്വാഴിയാണ് സർലാ വാഞ്ചി കാട്ട് വെട്ടി-തെതള്ളിച്ച് മുംഖം നാശയാണെന്നും ദേവാലയങ്ങളിലോകാണ്ട് “ഒമാനന്ദപുരം” എന്ന ഒരു ഗ്രാമം നിന്നില്ലാതെയും)

2. പുരോഹിത്വാവൃക്ഷല്ലാ വരക്കമിശ്രതമാ
വരുച്ചും പമാനതം

യാമ്രോന്ത്രി തയരാട്ടത്താഡിശി നിധനങ്കൂട്ടം
കേപാരകാനന്തം

അരസ്സിന്നുപരേ മഹംതമാ (വിശ്വ) (ഡിജാന(വരഃ))
സ്മാന്ത്രം രാഹണാവൃ
സന്പേശപ്പോധിനാമാട്ടകമ(മ) (സ) ഇ (ഗം)-
ഈ കാരണസ്സിനിസ്സഃ)

(സ്മാന്ത്രം രാഹണായണാഹ്രത്തും പബ്ലതിൽക്കാരം
ഓവരോംടോ, കിഴക്ക് വുള്ളിക്കാർത്തോട്ടം, പടിംതയറം
പട്ടംഞ്ചാരിപ്പാത ഇം, എതക്ക് നമ്മിച്ചുടരുന്നതുക്കു കരയും,
പടക്ക കൊല്ലുംകോട്ട പാടവും ഭരതിന്തികളും ഇം
സ്ഥലം തീരു വാഞ്ചി)

3. രാമാനന്ദാഗ്രഹാര പ്രമാഖമിമ ശിബം സം-
ബദ്ധത്തിം സവർജ്ജം

സംക്ഷാരപ്രിയ്യം ച രാമം പ്രിജകചനിപ്പ-
ണണാഃ (സ്വാപയാമാസ) സ്മാന്ത്രഃ

(ഒ) ലഭം (പ്ര)ണം സസ്ത്രിഃസ്യനാമഹഗണം
ദ്രോഭദ്രോ പരശ (സഃ)

നാകസ്യം നുന സെ ഉപ്പം മുവമിലിമന്നാ-

സ്രംപ്പം ഭരി (ഭാനം)

സൃഷ്ടിനാരാധനയ്ക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് മഹാമഹാ-
രജക്കരണം സാംബശിവനേയും ശ്രീരാമനേയും പ്രതി-
ഷ്ഠ കഴിപ്പിച്ചുകയും മുഖ്യാന്വേഷണത്താട്ടം നാ-
ടം മംഗളേംടംട്ടി ഭരി ഭാനം ചെയ്യും ചെയ്യു.

4. സന്ധാരം (ക്ഷത്ര) മഹിശസ്ത്രത്തി വട-

ദ്രോഞ്ജാവുഗ്രഹമേഷപസ്യ

പരതപക്കക്കസമാപ്പകം പണ്ണയറം

പ്രലൂതമർഭ്രഷ്ടിതു

രാഡാനന്ദവുരാലയൈ (ശിര)വരുത്രുക്കെകക-

ഡാന്താശകം

പ്രത്രജ്ഞാത്തം (പരാ)വുമിത്രനമതിം തേളു-
പ്രതിജ്ഞനംപിതഃ.

പുജംഡികൾ നടത്തുന്നതിനാവേണി ചന്ദ്രത്തിലും
കൊച്ചിസക്കംരിലും ഏഴുവത്തും വടദ്രോഗിയും കൊപ്പു-
ത്തിൽ കാരോക്കരത്തിൽ നിന്നും. വംന്നെല്ലോ ചലിശ
വരത്തക്കവല്ലും അതിരം പണ്ണംവിതം അദ്ദേഹം
കൊടുത്തേൻപ്പീഡ്യ.)

ഒരുമംഞ്ഞിൽവെച്ച സമാധിയടങ്കു കൈ മുക-
വിനെറ്റ മുതശരീരം അടക്കംചെച്ചു സ്ഥലം മുകൾഭാ-
ഗം മുതൽയായി മുതംകാംത്തിൽ പണ്ണിചെയ്യിട്ടുള്ള
കരിക പ്ലിക്കാണ്ടു മുടിവെച്ചിരിയ്ക്കുന്ന. അതിനെറ്റു ശാ-
ടത്തു കീഴക്കാഗത്തു പീംത്തിനേരു സംക്ഷാരത്തുവു-
ത്തംചുംഞ്ഞാട്ട വെള്ളിക്കാണ്ടു പൊതിഗത്തിട്ടുള്ള കൈ

ഞാടി മെതിയടിയും വെച്ചിട്ടണ്ട്. ശ്രദ്ധേമത്തിനേൻ്റെ ഒരു യോഗമണ്ഡിയും അവിടെ പരിപ്പുരിച്ച വെച്ചിരിക്കുന്ന മംഗല-ം സംബന്ധം ഉണ്ടെങ്കിൽ അഭിഖാനാധനമിൽക്കും ഹരിം ചുംബം, ചില വെന്നുള്ളിട്ടും, പല വിശിഷ്ടഗുഹമുള്ളം നാണിച്ചവോയി! അനും അരുളുഞ്ചും പല ചാരിത്രാവശിഷ്ടങ്ങളും നാശപ്പെട്ടവോയിരിക്കുന്നുണ്ട്. മന്ത്രപ്രസ്താവിച്ച പരിചാവനവസ്തുക്കൾക്കില്ലെന്നാണിപ്പും തെക്കിട്ടും കേരളീയങ്ങളെ ശാരതിഭാഗ്രഹം മിത്തമെന്നേയെ പറയുന്നു.

പ്രസ്തുതമുന്നയിരുത്തിയുള്ള എഴുത്തുക്കൾ നിശ്ചി-
പാവാരയിൽപ്പെട്ട പല മഹാകാവ്യം താമസിച്ച മു-
ഖപാടകങ്ങളിൽ പൂജ്യചരിത്രനാവന്നംനാറിയുന്നതും.
ഈവിടത്തോടു ചില കാമനാവന്നാർ ചൊല്ലാറുള്ളതും അ-
ഖണ്ഡാതകർത്തവ്യമായ ഒരു പാലം ഇം സംഗതിക്കു-
തെളിക്കിയിട്ടുന്നതും. ആ പാലംനാമിതു്:—

വരുന നിത്രമവണ്ണായപുണ്ണമലം

തുണ്ണുവെത്തുഫം ശ്രീമഹം

വരുന ശ്രീ “കഞ്ഞാകമം” ദ പരമം”

ശ്രീ “സൃഷ്ടംരാധനം”

വരുന “ദിവ” “മുകം” പരാവരമഹം

“ദേഹംവംലക്” ശ്രീമഹം

വരുനമഹം മുകസാപ്രദായമനിശം

വരുനസമസ്യാം മഹാം

ശാഖാഖാധനയുണ്ടായശേഷം ഏതാണ്ട് ഇങ്ങനെയു കെംപ്പുതേരാഡ്മം മുകംഡം അനംഡ-

മനയ നിലയിൽത്തന്നെന്ന കിടന്ന. മംഗ്രൂപ്പ്-ൽ ചിററർ - “ദിമത്ത് ശ്രക്ഷാസന്”കോപ്പുക്കേനവൻ എന്ന ശത്രും കൈച്ചുടിസക്കാരിൽനിന്ന് അവശ്യമുള്ള തേക്കേമരം അര- പേക്കിച്ചവാനുകയും മംവണിപ്പാരംഭിപ്പുയും ചെയ്തു. ഈ ഭക്താത്മമൻറെ പണവും പരിഗ്രാമവും മുകമ- തെ ഇന്ന കാണുന്ന നിലയിലെത്തിപ്പുന്നതിന് കേടുവോ സഹംയിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. എഴുത്തുച്ചുൻറെ മെട്ടിരാടിയും യോ- ഗദാധൂം പരിപ്പാച്ച്, ഗംഗാസ്തംനം, ശയാത്രാശം ദി- തലായ സങ്ക്രമണങ്ങൾ ചെയ്തു മാതിൽ കൊണ്ടുവന്ന പ്രതിഷ്ഠിച്ചതും ഒരേമാനതന്നെന്നുണ്ട്.

എഴുത്തുച്ചുൻ മഹാസമാധി പ്രാഹിച്ചതും ധന- മഹം(കൊല്ലുംബിശ്വരമില്ല) ഉത്രംനക്കുത്തിപ്പാണോ; ഇന്നം “രംഭനജ്ഞഃ യത്തി” കൈംണാട്ടുന്നതും ഈ ദിവ- സത്തെ ആസ്തിപ്പാണോ. മുകമം കുരുക്കംപം അന്നാ- മാവസ്ഥയിൽ കിടന്നവെകിലും, “മുകമംതിന് ശ്ര- രാധന്” എന്ന പറമ്പുവക്കു ഉത്രംനംഖിലെ ചര- മദിനക്കുത്രും അംഗീകാരത്തിൻറെ നിങ്ങാണുത്തിനു- ശേഷം നാളിതു ചേരുയും മുടഞ്ഞാതെ നടന്നവന്നിട്ടിട്ടുണ്ട്.

ശ്രൂതിയുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച ചിററർ ഗ്രംമം ഇ-
ന്ന വള്ളാര പരിഷ്കൃതനിലയിലെത്തിയിരിപ്പുന്ന; ഗ്ര-
ഹണങ്ങളുടെ സംഖ്യ തുടർന്ന് നിന്ന് എത്താണോ മഹം-ൽ
പരമാധി വല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ലനിലയിൽ നടത്തുപ്പു-
ടുവക്കുന്ന ഒരു വൈദിക (Vedic Sanskrit College)
സംസ്കൃതമഹാവാംഗരല, ഒരു ഭേദനമം, രണ്ടുക്കൂ-
ഡാം വെരുക്കിൽ, ഓക്കുത്തുവാം എന്നതുടങ്ങി വോതു-
ടോന്നുണ്ട്.

വകംവരണ്ണിയ വല എപ്പുംടക്കിളം ഇവിടെയുണ്ട്. ഈ സുലം ഇപ്പോൾ വിത്രകൊണ്ടും, പഠാവകരംതിന്നരകുണ്ടും സാമ്പത്തികാഭിപ്രാധികാരികുണ്ടും മറ്റും അസിലുന്നായ അങ്ങുകം മ്രാമണങ്ങട നിവാസസ്ഥലമാണ്.

എഴുത്തുള്ള സ്ഥാപിച്ച ശ്രീരാമസ്പാമിക്ഷേത്രത്തിലെയും ഇപ്പോൾ കൊല്ലുത്തിൽ ട്രേഡിംഗ് വര ദാപ്പും ആദായം പുറപ്പുംടിയും വസ്തുവകുളിണ്ട്. ഇങ്കേതും തിരികെ പ്രതിവഷ്ടം മിനമാസത്തിൽ “ശ്രീരാമനവമി”യും “രമേംതസവ”വും “നവരാത്രിപിള്ളക്ക്”വിശേഷ അട്ടിയന്തരങ്ങളിലിട്ടുണ്ട്. ആല്പ്പാവസ്ഥയെത്തു നവരാത്രിപിള്ളക്ക് എഴുത്തുള്ള വകയാണ്. അതിനും “എഴുത്തുള്ളവിളക്ക്”നാണ് പറഞ്ഞുവരാറുള്ളതു്. ഈ ദിവസത്തെ ചിലവു ചിരംബിലുള്ള മലയംളിക്കടം ബണ്ണാലിയിൽനിന്നും വരിക്കിട്ട് ചിരിച്ചുംണം നിഖ്യാതിച്ചുവാക്കാനു്.

പുജംഡികൾ നടത്തുവാാകി തുറാ പണം നാലു ദിക്കിലായിക്കൊട്ടേതെല്ലാംപുണ്ണിച്ചുവെന്ന മൻസ്രൂഡാവിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലാ. ഇതിൽ “പട്ടഞ്ചരി”യിൽനിന്നും മറ്റും നെല്ലും ഇന്നം കൊടത്തുവരുന്നുണ്ട്. “എഴുവത്തു്”കാർഷികയിട്ടിൽ അവരെ എൽപ്പിച്ചിരുന്ന 1000 പണം ദേവസ്ഥത്തിൽ കൊടത്തു ദോഡപ്പുട്ടത്തുകയാണുണ്ടായതു്.

“ചിരകർഡാം” ഇന്ന സാമാന്യം വരിച്ചേതുതാണിലയിലെത്തിട്ടുണ്ടെന്ന പരായാം. ഇവിടത്തുകരംങ്ങട നിഖ്യാതി

തന്ത്രിയകമായ പരിഗ്രഹം തീച്ഛ്യംയും ശരഭിനന്ദനാക്കമാണ്. എടപ്പും സാമാന്യങ്ങളിൽ മംദംകൂട്ടി എതാണ്ടോ മുണ്ടുകൾ അധികം ഉറപ്പുകൾ വിലവക്കു സ്വന്തമാണെങ്കിലേയ്ക്കും ഇന്നായിക്കുണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഹരിക്കുമാന്തകിന്റെ ശരഭിപ്പുലി ഇപ്പോൾ ചിരംഗിലെ മലയാളികളുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ ഒഴിച്ചുകൂടാതെ ക്രൈസ്തവാഖ്യാനിക്കുണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. വഴിവംടകൾ, വിവംധപാഠി തൊഴിക്ക്കുന്നവർ, പിടിയരിയേപ്പുംട് എന്ന തുടങ്ങി ഹരിക്കുമാന്തകി ലജ്ജ സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള നാശംവെമായ എടപ്പുംടകൾ അതിന്റെ പ്രവർത്തകനാർ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുവക്കുണ്ട്. ആ വകയിൽ കൈലൂപ്പുംതോറും ശാശ്വതാമല്ലാതെ കൈ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പെംതുജനങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തകനാരക്കുടെയും ശുശ്രാവിയും മംകായ്യുടെയും അവ്യാധതകായുണ്ടായിരുന്നാണിരിയ്ക്കുന്നതുണ്ടാണ്.

വെട്ടത്തു നാട്ടിനപ്പോലെത്തന്നെ ചിററുതിനും കൈ വച്ചിയ മാമാംത്ര്യമുള്ളതായിത്തൊന്നുണ്ട്. മംകാനാജപ്പേരുകിഴിയുടെ കളാലംപമായും ഇം ടിജ്ഞിനും കൈ ശാശ്വതാമല്ലാതെ സാമാത്രുസൗരം പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മെണ്ണേഴ്സ് സു ചുവത്തിൽ ചാത്തുക്കട്ടിമന്നടിയാർ, വരവും ശാമുമേനവൻ, സി. എസ്. ശോപംലപ്പുണിയ്ക്കു തുടങ്ങിയുള്ള സുരൂസിലുന്നായ സാമാത്രുവിംഗനാർ ചിററുരിന്റെ അകമല്ലാതുന്നങ്ങളുണ്ട്. ഇവരേതും സാമാത്രുരംഗത്താൽ വന്നംടവാൻ തുടങ്ങിട്ടുള്ള ചില രൂപങ്ങൾക്കാരുടുടി ഇം നാട്ടുകാരായുണ്ട്. അചി-

ഒരു കിരുത്തുചുമായ ഒരു നിലയിൽ എത്തുവാൻ പോ...
കുന്ന പരിപ്പുംരത്തിന്റെ ശഭദങ്ങളാണിനിവിടെ
കംട്ടറുട്ടിട്ടുള്ളത്.

ചിററു മുഹമ്മദത്തിന്റെസ്ഥാപകൻ അതിരംഗം...
നാജിഷയാനിൽ വിനോദപ്രായത്തിനാവകംഡമണ്ട്.
ഒഴുതിയുംഖേജേയും, ചിററു ദിനിന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട
തതിയ ലഘുപത്രത്തെയും ഉംഗ്രും അതുസ്ഥിരമാക്കിയാണ്,
സാക്ഷാത് എഴുത്തുള്ളൻതന്നെയായാണ് ഈ മംത്തി_
നീറ സ്ഥാപകനെന്ന ശബ്ദിപ്രായത്തെ അരംബിച്ച
കൊണ്ടിരേ വരായും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു
ള്ളും. ചിലർ എഴുത്തുള്ളനീറ ശിശ്യനായ സൃഷ്ടിനാ_
രായാണെന്നുത്തുള്ളനാണിതിനീറ സ്ഥാപകനെന്ന
വരയുന്നു. താഴെ കാണിയ്ക്കുന്നവയാണവകുട പ്ര-
മാണാദാർ :—

“എഴുത്തുള്ള സ്വപ്നവത്തിൽ നാനെയെവച്ചു...
ണ് മമാസമംധി പ്രാവിച്ചിട്ടുള്ളതെനും, സൃഷ്ടിനാരം...
യാൻ തനീറ മുഖവിനീറ ഞാഗദണ്ഡും മെതിയ_
ടിച്ചും കരകാരലം ചിററു ദിനും കൊണ്ടവനാവെച്ചു ഷ-
ജിയ്ക്കുയും പിന്നീട് മാം സ്ഥാപിച്ച ദാനാംചയ്യും_
ഡാണാഡായിട്ടുള്ളതെനും വണ്ണുംപണ്ണും കേടുകൊം-
ഡിയുണ്ട്. ചിററു ദാരം ലഘുപത്രത്തിലെടുത്തുകാണിച്ച
അതു പബ്ലിക്കേറിൽ ‘വിശ്വയജനവരഃ സൃഷ്ടിനാരാജ_
ണാംവ്യ?’ എന്നും ‘സ്ഥാപായാമാസസൃഷ്ടി?’ എന്നും പ്ര-
സ്താവിച്ചകാണാനുണ്ട്. ലഘുപത്രിക പ്രസിദ്ധപ്പെ-
ടിത്തുംഭുന്ധുന്ധുന്ധുന്ധുന്ധുന്ധുന്ധുന്ധുന്ധുന്ധുന്ധു
യാൻ’ എന്നായിരുന്നവും അതുകും പരാത്മാക്രമം_
കാക്കയോ, മറ്റു വല്ലവിധത്താലും അററിയപ്പെട്ടുക്കയു
ചെയ്യിട്ടില്ല.”

ഈകാണിച്ചവയാണ് സുജ്ഞനാംധനാർ എന്ന പേരാഡ എഴുത്തുപോരുന്ന ശിസ്യനാണ് ഒരു സ്ഥാപിച്ചതെന്ന പഠന്നുവക്കുള്ള വാദങ്ങളുടെ ചുക്കൾ. മിസ്സർ കെംട്ടാരത്തിൽക്കൂട്ടി സുജ്ഞനാംധനാർ എന്ന എഴുത്തുപോരുന്ന ശിസ്യനാണിൽ മംഗലാപിച്ചതെന്ന വണ്ണിതമായി പ്രായപ്പെട്ട കാണണ്ണൻാണ്.

വംബവിഷയമായ ഇക്കാംഞ്ഞതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പും കുറിപ്പായം പറവൻ കൂട്ടത്തിൽ തെളിവുകൾ അവശ്യമായാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനെ ചരിത്രകാരന്മാരുടെയും, വയനക്കാരുടെയും അദ്ദേഹപ്രഭന്തിനാം ഉഖമത്തിനാം വിട്ടവംഡന തയ്ക്കാലം നിപ്പംമാറ്റിഡി. ഏതായാലും തുണ്ട്ര ഗ്രാമപ്പെട്ടുടെ മെതികടിയും യോഗംബണ്ണും ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നവെച്ചു പുജിച്ചിന്നുവെന്നതിൽ വാദമില്ല.

എഴുത്തുപോരുന്ന കേവലം ഒരു മഹാകവിമാനഗ്രാമ-അക്കാദമിലും അദ്ദേഹം കരാംനാതരം സമുദ്ദാനേതാവും, ഒരു വലിയ യോഗിയും, ഒരു ഉത്തമക്കത്തരമായിക്കുന്ന. “ചിന്നാരതാം” മുതലായ ഉത്തമഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മാന്തരിന്റെ ശ്രദ്ധം ഏതാണോ ഉംഗിപ്പാം. മനസ്സുജീവിതത്തിന്റെ പ്രയോജനം സംഘിത്രാനേപ്രഭന്നും മോക്ഷപ്രാപ്തിയുംബന്നു ചെന്നവസംഘിത്രും മതവും ക്ഷേപണലെ തുവക്കിപ്പുന്നാണോ. ഇതു രണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതംകുംണ്ട് സംധിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രംപ്രസമംനം മോക്ഷവും പ്രജ്ഞതികൾ അതിന്റെ സംഭക്കാപായങ്ങളുമായിരുന്നു. ഇതു ഉണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തായ ഒരു ജീവിതം

പൊതുജനങ്ങളുമിൽപ്പെട്ട മംറത്തോടു കേരളീയനാം നാ നയിച്ചിട്ടിട്ടില്ലതു! അദ്ദേഹത്തിനെന്റെ തൃശ്വരവർഷിപ്പ് ശ്രദ്ധാരു ഭീവിതത്തേരും നിസ്പാത്മകരും സ്വന്നാവത്തോടെയും, സ്വതന്ത്രമായ വിചിന്തനാശക്തിയെയും, ഉത്തുപ്പംഭായ ഒക്തിയെയും, ഫോകോത്തരമായ കുവന്നകലാക്ഷലത്തേരും അക്കൗമിനാമാരു പെഴ്ചപ്പാശേരാവും എതിനെയാണും കികം ബന്ധത്താവിജ്ഞാനങ്ങളുമാം മനസ്സിലാക്കിപ്പാറും! അക്കൗമാരു പെരുമ്പാശീവിതം! അതുകൊരുമായ അമാരാശീകതപാം!!

പരിചക്കപ്പെട്ടിരും പരിപ്പുതാദ്യനംഭാരു അതുകൂടുംപരപ്പില്ലോ. ബി. എ. അവർക്കർ എഴുത്തെല്ലാരി ഇംഗ്ലീഷ് പരഞ്ഞതിരിപ്പുനാഃ—

“ഒംബിത്രും, പ്രവലനാരിൽനിന്നും ഉയരും, സമുദ്രാധികാരിയായ താഴീക്കാരും താഴീനാനിലും, ചുറുവംട്ടും ചുഡിയാട അനാധിവിശ്വരംസം ഇവ നിലിത്തം ചോരിട്ടിയാനാതാരു ചില്ലംരഘ്യാത്ത പ്രഥിവന്യാജക്കാടും മല്ലിട്ടും, അതുകൂടി പരഞ്ഞതെഴും സമിച്ചും, സ്വപ്നംഗത്തെത്തും സ്വപ്നങ്ങളെഴും വിട്ടും, കൂച്ചുപ്പെട്ടും, തന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ നിരാവരിയാറിയതോക്കുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിനെന്റെ പരാപരകാരല്പത്തിപത്തി എത്രമാറും ബലവാത്തായിക്കുന്നവനും ഉംഗിപ്പാംവുന്നതാണും. അദ്ദേഹത്തിനെന്റെ സ്ഥിരപ്പയത്താന്തിനാം വേറെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കൂടാം വേണ്ടും

സ്വപ്നംഭിമാനവും അതുപോലെത്തുന്നു സ്വപ്നാശാഭിമാനവും അദ്ദേഹത്തിനെന്റെ സ്വപ്നംവത്തിനാം ശാഖായിക്കുന്ന മുന്നണഡുക്കിൽ പ്രധാനങ്ങളുംയിരിന്നും. ‘അം-

അതുന്നതിമിരംസ്'നാരായിക്കു നാട്ടകംക്രാന്റെ ചക്ഷി-
സ്ഥൂക്കളും 'ഇംഗ്ലീഷ്യന്റുലോക്'കൊണ്ട് ഉന്നിലനം
ചെയ്യുന്നതിനം, അനാമസ്മിതിയിലിക്കു നംടം-
ഷയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നും പരിഞ്ഞരിക്കുന്നും ഉയരത്തുകയും
ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിലും, അദ്ദേഹം ചെളിട്ടുള്ള പരി-
ഗ്രാമത്തിനേൻ്നും അദ്ദേഹത്തിനേൻ്റെ ഭീവിതകംലത്തി-
നേൻ്നും പരമംവധി കൗത്തന്നൈയിക്കുന്നവെന്ന ത-
ന്നെ പഠാം.

ഇതുകൂടംതെ വിനയം, മഹാമന്മാര്ക്കു മതലംയ
സത്തുണ്ണണ്ണും അദ്ദേഹത്തിൽ സവിശേഷം ശോഭി-
ച്ചിക്കു. എന്നാൽ അശ്വദ്ധമത്തിനേൻ്റെ സദ്ധ്വന്തക്കാശ-
ം ശംകം, നിഖാനമംയിക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തി-
നേൻ്റെ ശംനന്നുംധാരണമായ സ്പാന്ത്രയിലും കൗ-
തന്നൈയിക്കുന്നും.”

അംഗ്രൂസംമാന്ത്രമായ മണിഗണണങ്ങളുടെ ഒരു
വിഴനിലമായിക്കു എഴുത്തുള്ളേൻ്നുംസപാഡവിശേഷ-
ങ്ങളേണ്ണേനും എടുത്ത വിമർശിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, അ-
ദ്ദേഹം വിലോനിയണ്ണും സർവ്വഘണണങ്ങളും ഒരു
കേളിരംഗമംയിക്കുന്നവെന്ന പരംതു പിന്നെറുന്നതായി-
രിക്കും ക്കേണം.

മഹംകവിക്കുടെ ഗ്രന്ഥജീവിതത്തെക്കാണിപ്പ് അധി-
കമംബേണും കേട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ആളുളീവനാറ്റം ക-
രവബാധമുഖചാരിയായിക്കുന്നവെന്നും പരാശ്രാംജ്ഞന്മാർക്കും;
ശ്രതിനൈതിരായി എഴുത്തുള്ളും വിവരം കഴിച്ചിരു-
ന്നവെന്നും, അദ്ദേഹം തന്നേരു മക്കിശിപ്പേരിച്ച-

താൻ “ചിന്താരത്നം”മെന്ന വിശിഷ്ടഗുഹമെന്നും ഒപ്പക്ഷം വാഴിയ്ക്കുന്നു. പ്രക്തുരഗമഞ്ചില പല സംഭവങ്ങളാകളിൽ രണ്ടാമതെത്തു പക്ഷി ഒരു അരക്കുളിയ്ക്കുന്നണ്ട്.

അരദ്ദേഹം അതുതിയിൽ കൈ കൗതുകയിരിക്കുന്നു—വെന്നും അറുപത്ര വയസ്സുന്നമേൽ ജീവിച്ചിരന്നിട്ടുണ്ടും ചില ഘന്നുക്കമുള്ളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. വാഞ്ഛയ്യുവണ്ണേയുള്ള കേട്ടകേൾവിച്ചംയിരിയ്ക്കുന്നും ഇതു പ്രസ്താവിത്തിനടിനാമാനും. ഫേറക്കത്തിലെ പല മഹം—നാങ്ങേയുംമന്നാവാലെ അരദ്ദേഹത്തിനും വംശവും ഏതു താണ്ട്രേമത്രോടു തുടർത്തിനും തിരോഹമിത്തമാവുകയാണോടായതു്.

എഴുത്തെല്ലും ഗസ്യവുംനും അവതാരമാണെന്നും ഇതു കൈ വിശ്വാസം ഇന്നസമുദായത്തിൽ തുറയ്ക്കുലമാ—യിക്കാണെന്നണ്ടു്. അരദ്ദേഹം പ്രാസശാപംകൊണ്ടാമരുടും തുറയ്ക്കാണും കൈ ഗസ്യവും ഇതു കൈ വിശ്വാസം ഇതു കൈ കുമാരിയും കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതു എത്രക്കം വിരാഹാധനവും ചെയ്യുന്നതിൽ കേൾവിക്കേട്ടവരുണ്ടു്; പക്ഷേ അതു പലപ്പോഴും അതിങ്കട ഒരു പ്രാസശാപണെന്നും അവസ്ഥാനും അവതാരാത്മായിത്തീരുന്നുണ്ടും പഠണാനിയിരിയ്ക്കുന്നു. സർപ്പലുജത്തികളിൽ വീംതുത്രാദേഹിപ്പി ചെയ്യുക്കും അവർ ആരമ്പണവുതുപോ കല്പിയ്ക്കുന്നു. അവരുടെ അവതാരം ചുട്ടുമാറ്റുന്നതു സംഭാദണ കൂപ്പുനംരംഞ്ചി ഗണിപ്പുന്നതെന്നും സംഭാദിയ്ക്കുന്നു. നമ്മുടെ നംടിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ഏതു മഹംനു

എടുത്തുവോ ഒക്കയാണെന്നകിലും, അരുളേയും ശ്രദ്ധാടം-
ചെക്കിലും കരവതാരകാണെന്ന് പ്രസ്താവിപ്പിച്ചെപ്പെട്ട കാ-
ണാം. ഇതുകൊണ്ടേ മഹാശ്രദ്ധായത്തിന് അവകാ-
ശപ്പെട്ട മാറ്റുൽ നശിച്ചപോകയും ആത്മവിശ്വാസവും
ആത്മാഭിമാനവും കരാത്തുചൊക്കുമാണെ ചെങ്കുന്നതു്.
ചരിത്രപരമാംകൊണ്ടു് ഒരു സമൃദ്ധായത്തിനുണ്ടാക്കാനി-
ടയുള്ള അട്ടിനാട്ടിയേയും ഇം വിശ്വാസം നാശിപ്പിച്ച-
ക്കൂട്ടുനു! എഴുത്തുപ്പിന്റെ കൂർത്താദിം അത്തു താനുമ-
ണ്ണിലാഡിങ്ങാവെന്നതിനു സംശയമില്ല. ജനാസാഹാര-
ത്തിനു് അവാ അമാരാഷ്ട്രാധികിട്ടാനാണിര ഉന്നം യ
രാം. എന്നാലും അദ്ദേഹത്തെ മഹാശ്രദ്ധായത്തിൽ-
നിന്നു നില്പാസനം ചെയ്യേ കഴിയുവെന്നില്ലെന്ന തേര-
നമനും.

അല്ലോപകതപ്പും കവിതപ്പും വേണ്ടവോലെ വി-
നിഷ്ഠാഗ്രിജ്ഞനു കരാർക്കു ഇനസമുദായത്തെ ഉൽക്ക-
ഷുപമത്തിലേജ്ഞു് നയിപ്പും കഴിയുമെന്നതിനു സം-
ശയമില്ല. ഈന്നതെത്തെ കവിയും അല്ലോപകനമണംണം
നംബുതെത്തെ പെഴ്ചൻറു വിശ്വാസാവു്. മഹാരാജായു
എഴുത്തുള്ളൂ് കയ ലോകമുക്കവിനെന്നരയും മഹാകവി-
ക്കുടേയും നിലയ്ക്കു് കോഴിയജനസമുദായത്തിനു ചെ-
ങ്കുംസാധിച്ചട്ടിള്ള നനക്കരാ അവംചുണ്ടും അത്ര-
താവമങ്ങളുമാണു്! ശാ, മംഗലവുമജ്ഞുഡിപം കോഴി-
ക്കു!ലെ തമോബാധായ എത്രമാറും നാക്കിക്കുണ്ടണി
മിഞ്ഞനു! ശത ദിവ്യസംഗ്രഹിതം എത്ര എത്ര മുഖയങ്ങളെ
കുറ്റിപ്പിഞ്ഞനു! ഇനം കോഴിംനരിക്കുതെത്തെ മുവരി-

പും പരിവാവാവും കണ്ണതു് ശ്രൂ ആച്ചാന്റെള്ളാണ്. കവികൾ ശ്രൂ ഉറുഗംഭീരമംകയ സ്വപ്നീഖാദാശിമം കാണണ്ടു് പല്ലവി പാടേണ്ടതു്; അഭ്യർത്ഥകന്മാർ ശ്രൂ ആച്ചിജിവിതത്തെയാണുകരിഞ്ഞുണ്ടതു്; തത്പരതയാണു കൾ ശ്രൂ വൈദികരുന്നുണ്ടുണ്ടാണ് ചുഴിഞ്ഞുണ്ടുണ്ടുണ്ടതു്. മോക്ഷം ചുരുക്കുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടതു്! ശ്രാഹണാ! ശ്രൂ പരിന്നുഖജിവിതം എറുമാറും പിലേംനേനിന്നും!! എറുമാറും അനുകരണിയം!!

“സാനന്തരവം സകലപ്രജാവായ-
മാനന്ദാബാരമുത്തപംതിജ്ഞംതം!
മംഗഷ്വത്തേഷ്വ രവിസപ്തത്രവം
പ്രണാശമി ത്രഞ്ചത്തച്ചമാഞ്ഞപാദം”

രണ്ടാം അഭ്യർത്ഥന

എഴുത്തെല്ലാം മലയാളംഭാഷയും

മലയാളംഭാഷയുടെ പിതംവെന്നു് എടുക്കണ്ണോ—
ന സമ്മതിജ്ഞപ്പെട്ട എഴുത്തെല്ലാം, ശ്രൂ പിത്രധ്യാനം
എത്തവിധത്തിലാണു വച്ചിപ്പിട്ടുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹ-
ത്തിന്റെ ജനക്കാലത്തു മലയാളംഭാഷയുടെ സ്ഥിതി—
ഡെന്താധിക്കാവെന്നുമാണു നടുക്കുണ്ടും അഭ്യർത്ഥനയിൽ
അനേപാഷിംഝുണ്ടെന്നായജ്ഞിതു്. മല്ലുമലയാളംകാലക്കുട്ടി
നാൾ (കൊല്ലുവച്ചം 800 മതൽ 600വരെയുള്ള കംലം)
ശ്രൂരംഭത്തിലാണു “രാമചരിതം” “രാമക്രമാപ്പാട്ടു്”

എന്ന് ഗമണജ്ഞനെ അവിംവരെനം, “നിരസാ_
ത്വം” പണിയ്ക്കുന്നുടെ “ഗവർണ്ണർ” “ഗവരണത്വി_
മാമാത്വം” തുടങ്ങിയുള്ള കുതികൾ അതിനേൻ്റെ അ_
ന്ത്രാധിക്രമിലംബാദായിട്ടുള്ളതെനം ഭാഷാചരിത്ര_
കാരണാരെപ്പാവയം ക്രയോഹലെ സമ്മതിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അ_
ന്നതെ ഭാഷയുടെ സ്വപ്രാവശ്യം അതിനേൻ്റെ കുമാപ്പ_
ഡിമായ വഴിച്ചും താഴേ ചേര്ക്കിരിയ്ക്കുന്ന സ്വക്രികളി_
ൽനിന്നും ക്രവിയം മനസ്സിലംകാവാൻ സംശയിയ്ക്കുന്ന
താണം:—

“കാനനകളിലെ കളിരുമണ്ണരിണിയംക്ക്
കംത്രാടക്കിയുമത്തെനിൽ പിളായംടിനടന്ന_
നാംനാം വടിവുള്ളാനവടിവംകയവതരി_
താംതിയേ, നല്ലവിനാക്കരന്നോരെല്ലാനു
‘ഇടനചാവംകേള്ളായിനിനിനു മുതലംക്കേരു
(നാം) .

വടണിക്കാക്കരക്കുംകയർ തകളുള്ളിൽ
ഇടച്ചല്ലാതെ ചെന്തിട്ടിപ്പട്ടി ധനർക്കിലോക്കൈ_
പ്പാട്ടിനിൻ്റെ ചിരക്കളെല്ലാം ചൊടിയംകേന്നും
(ഇച്ചേയ്ക്കും)

രാമചരിതം.

* * * * *

“അരരക്കർക്കലം വേരുക്കവേണമെന്നുംമരകളും
അരബലക്കുടിയിൽ ചെന്തുമുറയിട്ടും
ശുചിവല്ലന്നാങ്കിച്ചേയ്ക്കും
മുനിവരമേം മോമക്കണ്ണം തന്തിക്കിനു

ചിവുനായകനിയംചെച്ചുത്തും
പശ്ചാമന്മക്കി^ഈ വാസിക്കാണ്ടതും
കൊങ്ങടക്കംതന്നെന്നുമാക്കപ്പോയസംബന്ധം തന്ത്രം
കവലയാൽത്തിന്ന് മക്കമംഗൾ ദജിത്തതു”

രാമകമാംപുംട്ട്

* * * *

“മനിവെടമക്കംരാബിക്കള്ളും മംഡിച്ചംരം
കൊണ്ടു കൂട്ടണ്ടത
കനിവെച്ച ഗമദമാനേംഡാബിക്കപ്പ കരിയാണ്ടാ
രണ്ടാല്ലുമരംയെ
അന്നവച്ചംകിയ ഭ്രംബവന്നംവരേ ഒരു ദൈവത
(മെയ്യാൻ
മനസി നിന്നച്ചു ചെച്ചതുമടിയും മംധവരക
ഉംഖിനിനിനിയല്ലാം”

കണ്ണംശ്രാമംയണം

* * * *

മെയ്യാൻഡിച്ച പംട്ടകളിൽ “രാമചരിത്” എന്നി-
ൽ റാഷ നിജ്വംബം തമിഴാണ്ണന്മതന്നെ പംയാം; എ
ന്നാൽ ഞാതാക തമിഴുന്നമംണ്ണന്നെ പംഘം തമിഴ-
ക്കട ഓഡാബിമാനക്കിജ്ഞംണ്ണത്തിന്നൻറെ മലമായ-
ണ്ണായതാണ്ണന്മം, അതു പാസുവത്തിൽ തമിഴം മല-
ംകുഡിവും പരമ്പരം വേർപ്പിരിയുന്ന ഷട്ടത്തിൽ കൈര-
ഖിയു കിട്ടിയ കേരുല്ലരനിയിയംണ്ണന്മം ചരിത്രമന്ന-
ഞാന്മം മഹംകവിജ്ഞംയെ ഉള്ളിട്ട്. എസ്. പരമേഷ്ഠ-
രജുൻ (എ. എ. ബി. എൽ. എ. എ. എ. എ. എല്ലു്.)

അവർക്ക് സമയമില്ലാണ്. “രാമചരി-
ത്ത്” പിറന്നുക്കും “നിരണ്ടതി” കുക്കും ത-
മിൽ ഭാഷാസംഖ്യമായി വലിയ പുത്രൻസം കാ-
ണുന്നതുകിഞ്ചും, നിരണ്ടതികർഷ്ണ്ടി ആധുനികമ-
ലയാളമായിക്കഴിത്തുവെന്ന പറവാൻ അവയിലെ ഭോ-
ഷംസ്ത്രൂപം സമ്മതിപ്പിയ്ക്കില്ല. മല്ലുമലയാളകാല-
ത്തിലെതന്നെ പരയത്തുക്കെതായി പിന്നെ കണ്ടക്കിട്ടി-
ട്ടിള്ളു “ഉണ്ണനിലിസനേശം” എന്ന ഒരു സാഹിത്ര-
ഗ്രന്ഥവും ‘ലാഭാതിലക്’ മെന്ന ഒരു ശാസ്ത്രവുമുകളു-
മാണ്. ഇവയിലെ ഭാഷാരിതിയും ആധുനികമലയാ-
ളരിതിയിൽ നിന്നും വളരെ അക്കണാണോ എങ്കുന്നതു്.
നോക്കുക:—

“തുകം പുന്തൻ പരിമഴിരും നന്ദി-
തേംബും നടപ്പും
മെഡം കംബും പമായുഴംനി തക്ക-
റണ്ടിപ്പുചന്ദ്രു്
ദേവം തന്ത്രിൻ തൊഴതു വഴിമേൽ നിന്ദ്ര
നേരേ നടന്നംത്
കൂവിടപ്പും പമാ പനയനംർക്കംബു
മംഗലപ്പീതു്”

“വേലപ്പേണ്ണിനാഴകവേംഴിയും കണ്ണ-
നെ വോരിൽ മാറ്റാർ
മുലതകിനേന്ന മട്ടിവിനോങ്ങ മക്കണ്ണി-
നേപ്പുണ്ണുകീതേന്ത്

ഒവരിച്ചൊപ്പാർ മനസിങ്കയൽക്കെന്ന് -

നെത്തുന്നുനേന്നെര

കോറിക്കൈക്കൂട്ടുപ്പട്ടനിരവിവശ്വാസ് -

വേണാട്ടരകോനെ”.

ഉണ്ണനീലിസ്സേഡം.

“പിലാതിലക്” തനിൽ ഉഭാമാണത്തിനായി കൊട്ടത്തിട്ടുള്ള പല്ലുങ്ങളും ഈ ഭാഷാരിതിയിൽനിന്ന് കുറഞ്ഞ വ്യത്യാസപ്പെട്ടവയാണ്. ഈഡിനന നോക്കകയും - നെക്കിൽ മല്ലുമല്ലയാളുകാലവത്തു റേഞ്ചാർതിജ്ജു് ഈ - നാത്തു റീതിയുമായി ഗണ്യമായ വ്യത്യാസമാണെന്നും, റേഞ്ചം വരിത്രഞ്ഞാമില്ലാതെ സംധാരംനവായുംകൊടു - അടു ദൃഢിജ്ജു് കൂവ മല്ലാളിക്കായിത്തന്നെ തോന്നവും പ്രയാസമുണ്ടെന്നും നേബാല്പുന്പെട്ടു.

അ യു നികമലയാളുത്തിനേൻ്നും അരുംഭംവസ്ഥകിൽ അവിടെ വിച്ഛ രണ്ടു മഹാക്ഷവികർ “ചെരുള്ളരിയും” “എഴുംതാളും” നുമാണു്. ഈവരിൽ ചെരുള്ളരിഇടു “കുജ്ഞിഗാമ” കേരള സാമ്പിത്രേണസാഗാംത്തിലേപ്പു കിട്ടിക്കു കരാർല്ലംതും തന്നെയുംനും. ഈതിലെ റേഞ്ചംരാറി മല്ലുമല്ലയാളുരിത്തിക്കിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു. അതുനികമലയാളുതേന്നാടോരവും ചേന്നം ഇരിജ്ജുനാണുകളും, ഇതിൽ സാവുത്രികമാണി പഴയ ശൈലാക്കം, “കാഞ്ചൻ” “ഞകു” “നാണ്ണി” എന്ന തുടങ്ങിയുള്ള മുജ്ജപ്പമാരങ്ങളും പ്രംഭിനപദംപെട്ടും സുലമോയി കാണുന്നണ്ടു്. എന്നാൽ എഴുത്തുക്കുന്നും

ബഹുമാനപ്പെട്ട അധികാരിയായാൽ അവൻ മാത്രമല്ല—
അതമായിത്തീരുവാൻ ഭാഗമായതു്. ഏഴുത്തുമൂന്ന്
ശേഷം മലയാളം ഒപ്പാസംമിത്രത്തിനും പല വരിഞ്ഞാ-
മണ്ഡിം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോളും, ഇന്നും സ്വർഗ്ഗമതവും,
പ്രഭാവം മാത്രമല്ലെങ്കിലും, മാത്രകാഞ്ചതവുമായിട്ടുള്ളതു് അദ്ദേ-
ഹത്തിനും ഭാഷതനേയാണോ. മുന്തകവിജട
കംലത്തു ചംബുകാരനുംടെ സംസ്കൃതപ്രചരണാധ
ക്ഷേ ഭാഷംറിതിയും, തമിഴിലേജ്യു ചാരത്താനിനിക്കയ
മനുംഡ ഭാഷംമീതിയും ഇംഗ്ലീഷുംഡൈജനാ. ഏ-
ഡാക്ട് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷും കുറിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം
പ്രായോഗികവും, കേരളീയക്കുടുംബിലും സ്വർഗ്ഗം അഭിരൂചിപ്പിലും;
പച്ചമലയാളത്തെയും സ്പർക്കരിച്ചിലും; അദ്ദേഹം
പ്രായോഗികവും, കേരളീയക്കുടുംബിലും സ്വർഗ്ഗം അഭിരൂചിപ്പിലും
ശ്വരമായ ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനം എപ്പോഴും തിരികെടുത്തിരിക്കുന്നു. അ
പീതി ഇന്നും അനുകരണിക്കാനുഭാവിച്ചതനെ പ്രാഘസി-
ജ്ഞനാ.

കൊല്ലുവയ്ക്കും അനുഭാവനാരാണിനും ശേഷം മല-
യാളഭാഷയിൽ ചില വിലക്കുണ്ണസ്ത്രുപദംയും കട-
ന്നുംഡി; സംസ്കൃതപ്രകൃതിക്കേണ്ടതും ദാവിഡപ്ര-
ത്രയും ചെത്തു സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്നതുവോലെ
ദാവിഡപ്രകൃതിക്കേണ്ട സംസ്കൃതപ്രത്രം ചെത്തും
ഒരവശ്രൂപവോലെ ഉപയോഗിക്കുമെന്നും വന്നു. “പ്രീ-
ലാതിലക്”ത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷും സ്വർഗ്ഗംയും സമർപ്പിച്ച
“സനദ്ദേശം സംസ്കൃതീകൃതാഖാം” എന്ന സ്വത്രാമഴത്തിട്ടുള്ളതും,
“ഉണ്ണനീലിസദേശം” മുതലായ ഉ-
ഖമ സംഖ്യാത്തുപരമായാളിക്കുട്ടിംഗും പ്രയോഗ-

ഒപ്പ് കാണാനെതിനംല്ലോ അനും ഇംഗ്ലീഷു വക്കുവരി
പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നവെന്നുമാനിഡ്യുന്നതിൽ അ-
സംഗൈത്രമുണ്ടാവനവകംഘമില്ല.“മണ്ണന്തിപാനമനി-
വഹം പടിവാസ്യപേട്ടും” “താപ്പുടയൻറി തകരാക-
റികെങ്ങളുംശേഷാം” എന്നിങ്ങിനെങ്ങളുള്ള കേംമാളിത്രപ-
ദാദിൽ അക്കാലത്തെ കേരളിസാമിത്രപ്രേരണക്കത്തിലെ
“പിള്ളത്സന്ധാനങ്ങ്”യുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെതന്നെ “മണിപ്രവാളം” ത്തിനാം ചില
വൈദക്ഷണ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. “ഭാഷാസംസ്കൃതത-
യോഗം മണിപ്രവാളം” എന്ന ഭിലാതിലക്കൂറു
വ്യാപ്പാനത്തിൽനിന്നും, ഇന്നത്തെ മാതിരി ദ്രാവിഡ-
പ്രത്രയങ്ങളോട് ചെന്ന് സംസ്കൃതപദങ്ങളും, വെറും
മലയാളപദങ്ങളും തമിൽപ്പുന്നങ്ങൾക്കു ഭാഷ “മ-
ണിപ്രവാളം” മാക്കി ലിപ്പേനാം, സംസ്കൃതപ്രത്രയം-
നങ്ങളായ പദങ്ങളും മലയാളപദങ്ങളും തുടിപ്പുകൾ
ംശങ്ങൾ മണിപ്രവാളമായി കൊള്ളിവനം മനസ്സി-
ലാക്കാവാൻ സാധിഡ്യുന്നാണ്. എഴുത്തുള്ള ഇംഗ്ലീഷ്
പീതിയും ഫ്രാംഗംഗികചും, മലയാളംവെലിഡ്യുന്നയോ-
ജ്രവുമാണെന്നു തീച്ചുപ്പേട്ടത്തി ഉപേക്ഷിഡ്യുകയും പ-
ർഷ്ഷ്കൃതവും കാഞ്ഞക്ഷമവുമായ ഒരു പുതിയ പീതി എ-
പ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു.

പുതിയ കരക്കുറമാല നിംഫിച്ചുതൻഡാശാനം-
വാസ്യമായദ്ദേശം ചെയ്തു മരൊരു പരിഡ്യൂരം. അദ്ദേ-
ശമത്തിനും കാലത്തു മലയാളം തമിഴിയനിന്നു വള-
രു അക്കന്ന പരിംശ് കൃതംവസ്തുമായില്ലത്തിയിരുന്നുവെ-

കിലും അക്കുരമാല അന്നത്തെ ഭോഷ്യം വേണ്ടെന്നും പഞ്ചാംഗമായികനില്ല. തമിഴക്കുറഞ്ഞളിൽനിന്ന് അധികം വ്യത്രാസമില്ലാത്ത “വട്ടച്ചത്രം” “കോലച്ചത്രം” എന്നീ അക്കുരങ്ങളും വശയാഗിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന അന്നത്തിവന്നതും. “ആതിവരം” “ഫോഷം” തുടങ്ങിയ അക്കുരങ്ങൾ സംസ്കൃതപദങ്ങളെ ധാരാളമായെടുപ്പാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മലയാളം ഭോഷ്യം താഴെയായിവനു. പക്ഷേ അതിനുതക്കു അക്കുരമാല ഇല്ലാതിക്കുന്നതാണ്. ഈ ദിവസമയത്തെ പരിഹാരത്തിനായി എഴുതുത്തുണ്ട് സംസ്കൃതാക്കുരമാലയെ മുഴുവൻ സ്പീകരിക്കുകയും അവന്തെ എഴുതുവാൻ അന്നത്തെപ്പറ്റായിരുന്നു ലിപിക്കൈ പരിഷ്കരിച്ചും ഒരു ദിവസം ലിപികൾ ഏപ്പെട്ടുത്തുകയും ചെയ്തു. നാമിനാം എഴുതി വരുത്തും ആ ലിപികളിലാക്കു.

കരിപ്പേരം ചെങ്കു മഹാരാജ പരിഷ്കാരം “കിളിപ്പാട്” റീതിയെ നിന്മിച്ചതാണ്. ഇതിനും ആന്ധ്രാതെക്കാരിയും കിന്നിന്നാട്ടും യുഥിലും അഭിപ്രായങ്ങൾ അടുന്നു. അഭ്യാസത്തിൽ വിവരിക്കുന്നും. വിചുവ്യും, പരിഷ്കൃതവുമായ സംസ്കൃതസാമിത്രത്തിൽ കരിപ്പേരാഡി നീ കണ്ണതരം അവഗാഹമുണ്ടാക്കിയാണ്; എക്കിലും സംസ്കൃതവുതന്നുണ്ടെങ്കിൽ അന്നക്കരിക്കുയെല്ലാം ചെങ്കും ചെങ്കുതും. മഹാകവി തന്റെ കവഗാക്കലയെ പ്രകാശപ്പെടുത്തുന്ന പല തരത്തിലും ഭാവിപ്പാത്തങ്ങൾക്കുന്ന തിരഞ്ഞെടുത്തതും. സംഗിതാനുസംരിക്തം

കീയ ശത്രു പുത്തങ്ങൾക്കെന്ന യാണ കേതിരസപ്രധാനമായ സരസപതിപ്രചാരംതിനു പ്രത്യേകിച്ചും ഏറ്റവും കൂടുതൽ. എക്കരളിപ്പുന്നേരംജുന്നുംയു പുത്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ; എക്കിലും കേരളിയക്ക ദ്രാവിഡപുത്തങ്ങളെ മറക്കവാൻ പാടില്ല; തീച്ചുതന്നെ. ഭേദഗതിക്കും മഹാകവി “വള്ളതേജാളം” അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനശാശ്വതത്വം കുലിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടോ.

തജ്ജമയുടെ മാത്രക നിംഫിച്ചതാണോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇനിയത്തെ പരിഞ്ഞാറം. ഇന്നതെന്ന ഭാഷയുടെ സ്ഥിതിപ്പുള്ളിട്ടി കൈരളി ഭാഷംന്നരുപ്പാക്കു സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതായിട്ടണിരിപ്പുന്നതും. വിന്നെ എഴുത്തുപ്പിന്റെ കാലത്തെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി വരയേണ്ടതില്ലപ്പോ. പരിഞ്ഞാറം ആവഞ്ഞുള്ള എത്തെങ്കിലും ഭാഷയും ഒന്നും ഭാഷകളുടെ ഹസ്താവലംബാ ആവശ്യമാണോ. മിപ്പമാറം പരിശോളിത്വാക്കുള്ളിടെ ചരിത്രം പരിശാഖിച്ചും ഇവാന്നു വാസ്തവം വെളിപ്പെട്ടും; എന്നാൽ അന്നുംഭാഷകളുടെ സമായം അനാശാശ്വതത്വം ദിതിയിൽ അവേക്ഷിപ്പിക്കുന്നേംഡാണോ ആഭാസമായിത്തീരുന്നതും. പ്രസ്തുതകവി സപീകരിച്ചിട്ടുള്ള വിവർങ്ങൾക്കി സംഘംപരി ദ്രോംജുന്നയിട്ടുണ്ടോ. ഇതിനേക്കാൾപിച്ചും അടച്ചതാംലുംയതിക്കുറിച്ചും അടച്ചതാകയാൽ ഇവിടെ വിസ്തരിപ്പുന്നില്ല.

ഒരതിയർപ്പുത്രം എല്ലാംതമികഴിവിത്തകി-
ലംബം സംതൃപ്പിപ്പേടുന്നതു്. ഇങ്ങനൊയു ദൈതികഴി-
വിത്തകിൽ കരിഞ്ഞും ഒരു മെന്ദവയ്ക്കുന്നതിനു
സമാധാനം കിട്ടുന്നതല്ല. മതത്തിലംബം ഒരു
വിനെറു സകലതുംനും വച്ചുവസനനിഞ്ഞുന്നതു്.
മേഖല അരയംളിടെ സങ്കേതവും, കൂത്രും അതി-
നെറു സാധകോഡായങ്ങളുമാണോ. ഈ മെന്ദവയാഥിലും
എഴുന്നത്തുംനെറു കവനകലയിൽ സംഭവിച്ചി-
ക്കാണുന്നുണ്ടോ. കലംവിഭ്രംഹിപ്പുമായില്ലെങ്കിലും,
അഭ്യർത്ഥനയിശ്വരകിൽ അരു കവിതയെയായിരിഞ്ഞു
ആഭ്യർത്ഥനയിന്നും കലാപരിപ്പുമുന്നുവുമായ കവിതയേ-
ക്കാം ഒരു മാരുപ്പും ഇങ്ങനേടുന്നതു്. കവിതയു-
ടെ ഉദ്ദേശ്യത്തുപോറ്റാണീ ഹാപ്പുമിമാംസകനായെടു
യിൽ ദ്രുംബമംകാരം ചെടുവിയം അഭിപ്രായക്കാരെ-
യാണു കണ്ടിട്ടുള്ളതു്. അതിൽ ഒരു തരകാർ കവിത
കവിതയുംവരാണോ മാത്രമല്ലിത്തന്നെന്നും, അതു ചേ-
രാക്കുന്നതിനും കീഴടങ്ങേണ്ടതില്ലെന്നും സിഖാ-
നിഞ്ഞുന്നവരാണോ; മറേരു കക്ഷിക്കാംവട്ടു കേവലം
രസപ്രാണം മാത്രമാണു കവിതയുടെ ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ
അതതു സൗത്രംമംകാ ഒരു കലംവിഭ്രംതനെന്നയല്ലെന്നും,
മനസ്സുനെ ഉൽക്കുചുമാർക്കാൻഡേഡു നഷ്ടിഞ്ഞുന്നതിനു
കൂടി അതിനു ശക്തിയുണ്ടായിരിഞ്ഞുനെക്കുന്നും വംശി-
ജ്ഞനാഃ കാന്തപാസമാണു സരസമായി കൂത്രംകൂതുപാ-
പേശേം ചെയ്യുന്ന കവിതയെത്തന്നെന്നയായിരിഞ്ഞും എ-
ന്നുനും അതുകൂടുചുമായി ശാഖിജ്ഞക. പ്രസ്തുത മ-

ഹംകവിയിടെ എല്ലാ കവിതകളും ഇപ്പറ്റെത്തു തമരക്കി-
ചുള്ളിവയ്ക്കണം. ഈ വക സംഗതികൾക്കും ത-
നൈയംയിരിയ്ക്കുന്നും എഴുത്തെല്ലാം കവികൾക്ക് എ-
ന്നൈയെന്നും മാത്രകുംട്ടുനം, മലയാളഭാഷയിടെ പി-
ംവും അത്യിത്തീന്ത്രം.

— മുന്നാം അദ്ധ്യാത്മം. —

കിഴിപ്പംട്ട്.

മഹയംഴിസംമിത്രംരംമത്തിൽ സഖ്യരിയ്ക്കുന്ന സ-
ഹിപ്പയനംക്ക് അവിടെ കൂട്ടുജനങ്ങലെയും അദ്ദേഹിഞ്ചും
സപ്പുറ്റുന്ന തത്തിപ്പംറിനടക്കമന “രാമാനജരൈപ്പുകി-
ഴി”യെ കാണാവുന്നതാണ്. പ്രത്തിസുഖാശം അ
മഹാഘ്രാനവിന്റെ സന്ദേശമാരിന്നിയുമായ ഈ ‘വൈ-
കിഴിയിടെ അതുഗമതേക്കരാച്ചു’ നമ്മിവിടെ അനോ-
ഷ്ടിയും.

“നവംനവം പ്രീതിരഖോ കരോതി?” എന്ന ച
മാകവി മാഡൻ പഠന്തിട്ടുള്ളതും എത്രയും ശരിയം-
യിട്ടുള്ളതാണ്; ലോകത്തിന്നെല്ലാം ഒരു മാനിലംനാ-
ബിക്കാ കാണുന്നതും. ചപ്പിതചപ്പിണം ചെങ്കുന്നതിൽ
അക്കം അറു രസം തോന്നാറിപ്പ്. “നിരന്നം പനി-
യുന്നു” ആടെ അതു പഴയ “കെട്ടവാടോ” “ചെടുഞ്ഞോ-
രി”യിടെ ഇഴന്തമക്കൊ ഉൽപ്പത്തിയുംവായ എഴുത്തെല്ല-
നം അറു രസിച്ചിട്ടിപ്പംകിമിയുണ്ടും. അതുകൊണ്ട്

അരക്കുമാർ മലയാളഭാഷണ്ണജ്ഞത്തും അന്വയണജ്ഞമായ
“കിളിപ്പാട്ട്”നു കൈ പുതിയ പ്രസ്ഥാനം സ്വീച്ച്
ഒഴുവാണെന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ കവിതാകാമിനിൽ മഹാജനസ-
മക്ഷം അവന്തിപ്പിപ്പിപ്പം തുനിതെത്താണെന്നുനാമാ-
നിജുണ്ണതിൽ യുദ്ധംഭംഗമണം ചാൻ വഴി ഇല്ലെന്ന
ഭേദാനുന്ന.

പല മഹാമാരകങ്ങളും ജീവചരിത്രം പരിശോ-
ധിക്കുന്നതായാൽ അസ്ഥാന അനുകരണം മെത്തിക
നിന്നും അവക്ഷ വിജയമുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും, കാരേം-
കതകൾ പ്രകൃതിപദ്ധതിമായുള്ള പ്രത്യേകതയ്ക്കും സമിച്ച
സപത്രുപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ എപ്പോഴും പ്രവർത്തിക്കുന്ന
തിലാണ് അവക്കുട വിജയം പ്രതിഷ്ഠം വിതരണിട്ടു-
ള്ളുതെന്നും തെളിയുന്നതാണ്. മഹാനാർ പരിതസ്മി-
തികളെ പഞ്ചവേദങ്ങളാം ചെങ്കു തദ്ദീപുതമംയ രീതി-
യിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന പ്രംഭിയുള്ളവരംകും അനം-
ഗാസ്ത്രമായ ഗതാംഗത്തിക്കപ്പെട്ടിൽ ഭക്ഷിക്കുന്നതു-
വംനവദ്ദീപിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ കൂടി പ്രവർത്തിച്ച വി-
ജയം നേട്ടണ്ടാൽ അത്രത്തെപ്പുട്ടവാനില്ല. തണ്ടിടു-
സപറ്റംകാലിനേൽക്കു നില്ക്കുവാൻ കൈപ്പുറില്ലാത്തവ-
ക്കാണല്ലോ മിഛുപ്പോഴും അന്ത്യംന ശാന്തഗമിക്കുന്നി-
വരുന്നതും. “എഴുതക്കുട്ടി”നെപ്പോരം ലഭ്യമായ
“നി-
രണത്തു പണിക്കുന്നാർ” “ചവറുള്ളരിന്നുതിരി”
“കയ്ക്കാത്ത കണ്ണുകുന്നവിനർ” എന്നീ മഹാമാരകങ്ങൾ
കവിതകൾ പരിശോധിക്കുന്നതാകിൽ സ്വന്തമാര-

ஏனையும் வெட்டிய தலையிலிருந்திலும், புறுஉடலிலும்
வொதுக்கப்பட்டிருக்கிற வகையினால் அதிலும் அதிலும்
அவச்சும் அரையாட்டுமான ஸங்கமத்திலும் அதிகாக சிறு
யாரையும் வெல்லெழுஷுக்காதான்..

தனிக் கவிதையை கூற கிழியுடேதானோ அ-
ரங்கத் தாங்களை திரும்பில்லை ஆகிற மரங்கு
நாதானாஸீ ‘அழுதாலை’ கிழிப்பாடுகளில் ஸபீ-
காலிஷ்டிக்கு கூற ஸபுதாயா. ஹதண்ணதை அரசே-
யா சுற்றுப்பாலைக்காலாபிடிமீன் வீரபைதூந்தியை கூற வ-
ந்தாவாயிக்கூலை எம்மனிலை. ३०ஏக்குத்தத்திலே
ஸங்காரபுராணைக்கு தாங்கிலை சில வாடுகளை
கேட்டு கொடுத்தின் மாண்புமுகத்தான் செழிக்காவாயா.

ഇപ്പോൾ കൂടിയുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ പുംഗു-
ര അക്കാദമിയിലും എഴുന്നളിൽ കാലത്ത് ഉണ്ടായിര-
ന്നിരിക്കും നാം; അതിലുംതെ അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥാശ്വരനാ-
ത്തിനു തുനാശപ്പോഴും അതിനാവേണ്ട സകലസാ-
മഗ്രാകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനും മുമ്പിലഞ്ചോടു വന്ന നിര-
ന്ന നിന്നാവേന്ന പരായ്യന്തു സാമ്പത്രചരിത്രത്തിലു-
ം ഒരു ദിവസം കാശംതന്ത്രയും വെളിപ്പേടുത്തു-
ന്നതും. ദാവിഡാഡക്കിട്ടുന്ന സ്വന്തമായി അനേ-
കം പുത്രന്ത്രങ്ങൾ; അവയിൽ ചില പുത്രന്ത്രങ്ങൾ അതു-
ഞാർ സംസ്കൃതത്തിലേജോടുത്തിട്ടുട്ടിരുന്നു. മല-
ഡാക്കിലെ പഴയ പഠനകൾ പരിശോധിച്ചും, കി-
ലിപ്പംട്ടുതന്ത്രങ്ങൾ പുംഗുവണ്ണരം കാണുന്നും കൂടി-
യുണ്ടാണോ. നേരക്കുക:—

“നല്ലതിലകമങ്ങൽ തന്നെ മദ്ധ്യം ദിനാഴം
നബ്പതിവിഴിച്ചുന്നി ചൊന്തുകേരളിൽ നിന്ന്
വെലമതികളും തന്നോട് താഴെത്തും
പിരവേട്ട കവൻകൊണ്ടിന്നുനെ ചെന്നേഞ്ചു
മലിവുമുഖപും വെള്ളുകളിൽ കൂടിം.
വലിയ പടകാളിമായം പടക്കംപുമം—
യുലകിടയിലകയിൽ പുക്കിയെന്നുകവ—
നൃത്തി പറവാനമായ്ക്കീഴവാണുമാചുംപും”
രംചരിതം

‘പരക്കപ്പുക്കൾ മഹാമായൻ വൈവേം
പരകയുമനംരതം കോക്കയും ചെള്ളിലെം’

(കിളിപ്പുട്ട് എഴുത്തുമ്പുൻ)

ഇതിൽ രംചരിതത്തിൽ നിന്നും ഒന്നും
എഴുത്തുമ്പുൻ പലേടത്തും ഉപയോഗിച്ചിട്ടും “മനി-
കംബി”പുത്രവും തമിൽ തട്ടിച്ചനോക്കിയായ രാഹ-
ചരിതത്തിലെ ഒരു പുത്രത്തിനെന്ന് ഒരു പരിശാമം മാ-
റ്റുമണം “മനികംബി”യെന്ന വോല്സ്പ്പുട്. ഇ-
ംഗിനത്തെന്ന എഴുത്തുമ്പുന്നും കാലത്തു സൗലുസിഡ-
മാരു “കേക്ക്”ആയിത്തോങ്ങന്തു “രംചരിത്”ത്തിലും
“രാക്കമാപ്പുട്ടി”ലും കംണാന ചില പുത്രങ്ങളാണ്.
നോക്കുക:—

“എഴിനമുള്ളകടപ്പാനിയാനിരപ്പാലംചുറും
കീഴുമവനിതനംകു കേവലം പകയോരാപ്പും
കോഴയറംതു കിഴക്കിൻ കോപുരം കാപ്പാൻനിപ്പ-
തുചിഞ്ഞുകളജ്ഞംവീംരോങ പതാനായിരംകാണം
രംചരിതം

“കുടിച്ചുടൻ മകീചനമുണ്ടെന്നും പിസമന്ത്രം ചേരുന്നു

(ബല്ലേ)

സുകഴ്ചു കാണുകളിച്ചുജ്ഞാൻ പുതക്കവരികിനിയു
(ശാംനാൽ)

ഇകഴ്ചുടാം ചരാനെയിനിയരകളിനാലെ

നികഴ്ചു തുവിനക്കൈപ്പാം നൃതകകാംഘിയെൻ
ഡാൻ”

രംകമാപ്പംട്ട്

“ഒറംവണ്ണഗേരിനിയും രേഖനംചെയ്യുവീശയു
രാവണനോട് പറഞ്ഞിടവാൻ നടക്കൊണ്ടാൽ
സംക്ഷംലജ്ജനവൈലുംപേരിലുള്ള് നാവജ്ഞം
രാക്ഷസരംജൻ മുഹിത് വിശേഷങ്ങളിട്ടംഡാം”

ശാഖ്യാത്മരാമാധ്യം

കിളിപ്പാട്ടിലെ പല പുത്രങ്ങളുടെയും അതുഗും
പഴയ പാട്ടുകൾ സുക്ഷ്മദശ്ചുപ്പാം പരിശോധിച്ചാൽ കു-
ഞ്ഞപാടിപ്പാൻ പ്രയാസമില്ല.

ചിലതും ശാഖ്യാല്പം ദേഹത്തി ചെയ്യു സപീകരി-
ച്ചുവയ്ക്കും മറ്റു ചിലതും അംഗിനോതനനു എടുത്തവയു-
മായിരിഞ്ഞും. എഴുത്തച്ചുനു തകിഴി.സംധിത്രഭതാട്ടിലുള്ള
ജീവശക്കവും പുത്രസ്ഥികാണ്ടിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ ക-
ട്ടുരു സമാധിച്ചിരിഞ്ഞുണ്ട്. “ബാപകിശിക്കണ്ണി” “പ-
മാപരക്കണ്ണി” മുതലംയ പുത്രങ്ങൾക്കുസന്ത്വാം അ-
ദ്ദേഹം പുത്രവെന്നു ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് പ്രസിദ്ധ-
വുമാണ്ടശ്ശു.

ഈവിടെ അദ്ദേഹം താലോലിഡ്യു ന “പൈകിളി” എതാണ്ടുന്നാണ് ഇവിടെ ആലോച്ചിപ്പാശം തുംബത്തുമന്ത്രം. കുവി കമ്മ പറവാൻ കൂടുതലിയേ വിശിഷ്ടിഡ്യുന്നതെന്നതിനും? അദ്ദേഹത്തിനും ഈ ത്രിക്കാരിയുടെ അവഗ്രഹമാണു്? എന്നുംകൊണ്ടും തുംബത്തുമന്ത്രം കവിത വാക്കിഡ്യുന്നവക്കുല്ലാം ജിജ്ഞാസയുണ്ടാകുന്നതു സ്പാംവാകമാണു്. പക്ഷും ഇതിനും ഒരിച്ചായ ഉത്തരം കൊട്ടപ്പാൻ ഇന്ത്രവരെ യുണ്ടാക്കിട്ടും എന്നും സാധിത്രുചരിത്രകാരന്മാർക്കാംശം തന്നെ കഴിഞ്ഞതിട്ടില്ല. കിട്ടിയെടുത്താൽമുള്ള ഏതുമിച്ചുകളേയും, അഭിപ്രായങ്ങളേയും പരിശോധിച്ചു് അവയിൽ അവന്നവൻഞം യുക്തിഡ്യും അഭിപ്രാധനിനിനും അടപ്പുകളുംവയോട് യോജിഡ്യുവയന്നല്ലാതെ കാഞ്ഞ നതിനും സുക്ഷ്മവസ്ഥ എത്തുവിധമെന്ന തീച്ചപ്പേട്ടതുവാൻ ചർത്തുകംരണാക്കം ഗത്യൂതവുമില്ലല്ലോ.

“പൈകിളി”യുടെ ആഗമത്തെപ്പുറി പണ്ഡിതനും പലകം പല വിധത്തിലും അഭിപ്രാധനം ഇംഗ്ലീഷ് പുറപ്പെട്ടിട്ടുകംണ്ടുതും. ഇവയുടെ സംഖ്യപ്രസാധനപ്രക്രിയകൾ നമ്മൾ കുറഞ്ഞതാനും പ്രയൂഹം ചെയ്യാം:—

(എ) സമസ്പതീദേവിയുടെ കയ്യിൽ കൂടുതലിയും അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുണ്ടാണു കവി പലപ്പോഴും കമ്മ വായ്പേശ സമയത്തു പൈകിളിയെ വിശിഷ്ടിഡ്യുതും. സമസ്പതീദേവിയുടെ കിളിയണം കവിത ചാട്ടുന്നതെന്ന വക്കേബാർഥം വായനക്കാർ ആ കവിതയും ഒരുപ്പെടുത്താനും കാണാകയില്ല. ഇംഗ്ലീഷ്യത്താംട്ടട്ടി

കവി സരസപതിയുടെ കഴുതിലുള്ള ശ്രൂക്കത്തെ വിചിഴ്ചു-
ന്നതാണെന്നാണ് ഒരു പക്ഷമുള്ളതു്.

ധൂരാഞ്ഞന്തിമാസങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ
തനിയ്യികാരമില്ലെന്നോ എഴുത്തുള്ളുന്ന വിശ്വാസമു-
ണ്ടായിരുന്നവും, അതിനും പരിഹാരമാണ്മായി
അദ്ദേഹം സരസപതിയാസുസ്ഥിതാം ചെവകിളിയെ
പിടിക്കുടിയതാണെന്നാമുള്ള മരംരം പക്ഷവുമണ്ടു്.

ഈ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ പ്രാബല്യത്തെക്കാരില്ല
വളരെ സംശയിപ്പേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിനിതം-
ഗ്രശം, വരമഭക്തനമായ എഴുത്തുള്ളൻ തന്റെ
വായനക്കാർ മുഴവൻ “കവിത തന്റെത്തെല്ലും, അ-
തൊക്കെ ചെവകിളിയുടെതാണോ”നും ധരിയ്ക്കുതയക്കവ-
ണ്ണം അതുകൂടും ഇവബ്ലിക്കാണെന്നും ധരിച്ചുവെന്നോ
കരിക്കും ഉണ്ടിപ്പും വയ്ക്കു. തത്താദ്വാരമാണു കരഞ്ഞ-
ഡിത്രുമോ, അവമേഖലാബ്ലിഡോ അദ്ദേഹത്തിനു-
ണ്ണെന്നോ അതു പരിക്രമാശാമിത്രത്തോടിടപഴക്കിട്ടും-
വക്കംക്കം തന്നെ മനസ്സിലംകാവോ സംഖിയ്ക്കുമില്ല.
അതുകുംണ്ടു മന്ത്രവാന്തര രജാഭിപ്രായങ്ങളിലും സപീ-
ക്കാഞ്ഞകേടിയിൽ ഗണിയ്ക്കപ്പേണ്ടേണ്ടവയാണെന്നും തോ-
ന്നാണെന്നു. വംഗാദേവതയായ സരസപതിയുടെ കഴു-
ലെ തത്തയാണെതന്നെ ശാഖരവം അദ്ദേഹത്തെ പ്ര-
ഖ്യാഭിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറവംനും വയ്ക്കു. എന്നാൽ ഇ-
ഞ്ഞാദേവതക്കുള്ള സൂതിയ്ക്കുന്നതിനു യാതൊക്കെ കയ്യും ക-
ണക്കുമില്ലുംതു എഴുത്തുള്ളൻ ചെവകിളിയെ താലേം-
ലിയ്ക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിലെങ്കിലും അതു സംഗതി വെളി-

ചുമ്പുട്ടേൻഡതായിരുന്നു. അതിനാൽ പ്രകിരണം ഒരു ശാഖയുമായി കൂടിഞ്ചേരിയിൽ വച്ചു മെ സുലഭം ആയിട്ടുട്ടി, സഹസ്രതിജ്ഞട കയ്യിലെ ശ്രൂക്കമംഗളത്തെന്നോ ശാഖയും സ്വച്ചിപ്പിയ്ക്കുവാലും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ശാഖയും പിടിച്ച കിളി സഹസ്രതിയുടെ തല്ലു; തീച്ചുതന്നെ.

(ട) ഏഴുത്തുള്ളൂൺ ശ്രവാൻ ശ്രൂക്കരുപത്തിൽ പ്രത്രശ്രൂക്കരുപത്തിഉണ്ട് ഇന്താനോപദേശം ചെയ്തിട്ടുള്ള തന്നെ, അതു വാസ്തുവദനെ കാണിപ്പുന്നതയോ, അമധ്യാ അതിനെ അശംസ്യരിച്ചേരും ശാഖയും ശ്രൂക്കരുപതിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇന്താനോപദേശം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് വേരാരണിപ്രായമുള്ളതു്. ഈ ചെറിയ മും കേവലം ശരിയല്ലെന്ന പഠനത്തു തള്ളിംഗ്യന്നതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കാരണം നമ്മൾക്ക് തിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ചുണ്ടായ തെളിവുകളുണ്ട് കിട്ടാതെത്തന്നെ.

(ട) അരം തൊട്ടുള്ള കവിതാരണങ്ങൾ കവിയെ ബംധിപ്പിക്കുന്നതിനില്ലെന്നോ ഒരു കിളിയെപ്പിടിച്ചുനടക്കിട്ടുതന്നെന്നോ പിന്നെയൊരു പാദ്ധ്യത്തുള്ളതു്. കവികൾക്ക് ‘അരം’ വകുന്നവെന്നാളുള്ളതിൽ ഒരു ക്രതിംഗമൊന്നം കംണാന്നില്ല. ‘വിധിപ്പി വംഗം പേരിയായിന’യാണെന്നെന്ന കാംസും സാധാരണക്കാരുടെ സംഗതികളിൽ തന്നെന്ന വളരെ ശരിച്ചംഗിക്കാണെന്ന സ്ഥിതിപ്പിക്കുന്നും വാസ്തവം കൈകുള്ളും സാത്രികബുദ്ധികളും മഹംകവികളെല്ലും വെസ്റ്റിച്ചേടുതോളും ഇതു വളരെ അത്യമുഖത്താക്കുമെന്നതിനോ യാതൊരു സംശയപുമില്ല;

വക്ഷം അതിനേൻ പരിധംമാർക്കെങ്ങപ്പോം। പഠന യുക്തിയാണ് വിശദിപ്പാൻ വഴുതിമില്ലയെന്ന്. ‘അം’ കവിയെ ബാധിയിൽക്കൊള്ളുകിൽ പിന്നെ ബാധിയേണ്ടതു കിളിയെയാണെല്ലോ. തന്നേ പ്രവൃത്തിയാട്ട മലം സ്രൂയമായി താൻതന്നെയന്നവില്ലേണ്ടതം യിരിക്കും, അതോടെ പഠപ്പേട്ട ചൈകിത്സിയുടെ തലയിൽ ചുമത്തുവരം പരമക്ഷേത്രം പരിപാവനചരിത്രം എഴുതുമ്പോൾ വിചാരിച്ചുവെന്ന കാര്യത്തോടു നാം ശരദപ്രഭത്തിനേന്നേരെ ചെയ്യുന്ന വലിയാധികാരാധികാരിയായി വേണം വിചാരിപ്പാൻ; തന്ത്രാലംഘണയും ഒരു ദിനാപരമും ക്ഷേമാലംഘണയും അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ എഴുതുമ്പോൾ വെളിച്ചുവെന്നും അം ‘അം’ ത്തിനേൻ പരിധംമാർക്കുന്നയിത്തിങ്കുമെന്നും പരികയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ഇം വിഷയത്തിൽ അക്കം വംഡത്തിനു വഴിയുമില്ല.

(ര) തമാഴിലെ ‘ചൈകിത്സണി’ ‘പരാപരക്കണി’ എന്നീ പുതക്ക്രമംക്കുന്നസമിച്ചാണ് എഴുതുമ്പോൾ കിളിപ്പാട്ടപ്പത്തണ്ണം നിന്മിച്ചുതെന്നും, തന്മുലം അദ്ദേഹത്തിനേൻ കവിതകൾ ‘കിളിപ്പാട്ട’ക്കുംതാണും ചിലകൾ അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇം അഭിപ്രായത്തിനു വലിയ യുക്തിയുള്ളതായിംഗ്രഹണമുണ്ട്; അദ്ദേഹം ചൈകിത്സിയെ വിളിയ്ക്കുന്ന രീതിയും, അതിനോട് പാശ്ചാത്യ, പംഞ്ച, പഴം മുതലായതു വന്ന ക്ഷേമിപ്പാൻ

ക്ഷമിയ്ക്കുന്ന സ്വന്ധനായവും മറ്റും ഈ പക്ഷിന്റെ അ-
ന്തുലിപ്പിയുള്ള ദിസ്യാധികാരിക്കുന്നു.

(ഒ) പരംഗാകമാം ചപ്പയാൻ സംശയാർഹനായാ-
യി ‘ഗ്രൂക്’ബുധമഷ്ടിരാണ്ടുള്ളോ. പരമതപ്രജ്ഞനാനി-
യും ജീവന്മാനമായ അദ്ദേഹത്തിനു പെണ്ഠാണിക-
നംങ്ങൾ ഇടയിൽ കൈ വലിയ സ്ഥാനമാണെള്ളതും.
അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനും പ്രതിജ്ഞിയായി ക-
മ പറവാൻ കൈ ഗ്രൂക്കത്തിനേത്തുനാ സ്പീക്കരിച്ചവെ-
ന്നാളും കരിപ്പിലുണ്ടോ.

ഈ അംഗിപ്രായം കുറം ശിമിലമാണെന്നാതന്നു
വേണം പറവാൻ. ‘ഗ്രൂക്’ എന്ന അതു റണ്ടുക്കുറത്തി-
ലെ സാമ്രാം ഗ്രൂക്കബുധമഷ്ടിയുടെ സ്ഥാനത്തെയ്ക്കും കൈ
ഗ്രൂക്കപക്ഷിയെ പിടിക്കുചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച എന്ന പ-
രായുന്നതിൽ യാതെരും യുക്തിയും തോന്നാനില്ല. വാ-
ന്നുവത്തിൽ കമ പരായ്യന്തും എഴുത്തുള്ളും, വക്തവാ-
യായി വേണായ ജീവിയെ കളിപ്പി മാത്രമാണുള്ളോ
ചെയ്യുന്നതും. അതുകൊണ്ട് സാക്ഷംകു ബുധമഷ്ടിയു-
തന്നു ഇവിടെ കിട്ടിയെ കഴിയുവെന്നില്ലെന്ന വാദം.
അതു സൗത്തിയ്ക്കും ഗ്രൂക്കന്നതുന്നതു കമ പരായ്യനു അതും-
ക്കുന്നതിൽ ഇം ക്രോക്കവിയ്ക്കു വിരോധമുണ്ടാവാൻ അ-
വക്കംശവുമില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതാൽ കുറ യ-
ക്കതിച്ചണ്ടുതന്നും. ഇന്നി അതിനു വിരോധമുണ്ടെങ്കിൽ
അദ്ദേഹത്തിനു ഗ്രൂക്കമഹമഷ്ടിയുടെ കുന്നതുവരാവകാരി-
ക്കായ എത്തെങ്കിലും ബുധമഷ്ടിക്കുള്ള പിടിക്കുടംമംഗലിക-
നും. അതോന്നും ചെയ്യാൻതു സപ്പുംയും ശാരം

ബഹുലപനീനന്നായ മഹാകവി, ‘ഗ്രൂക്’ഡാബ്ലൂട്ടിൽ ഭരിച്ച ശ്രദ്ധാർപ്പിക്കുന്ന വകരം ഒരു പെപകിളിയേയും പിടിക്കുടിയതുനു പറയുന്നതു വലിയ സാഹസരമാണോ പറയേണ്ടു.

(ഒ) തന്റെ ഗാനങ്ങളിടെ മാധ്യമും സുചി_പ്പിയ്ക്കുന്നതിനും, അതിൽ തന്നില്ലെങ്കിൽ അഥവാമത്സ്യത്തെ ശ്രദ്ധാർപ്പണം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പാണ് അദ്ദേഹം അൻപം കവിതയെ കിളിപ്പിപ്പംട്ടായിപ്പുംബേവനും ചെയ്യുന്നതുനുണ്ടാണോ പിന്നെയൊരു പക്ഷമുള്ളതു്.

എഴുത്തെല്ലാനു സംഖ്യാപ്രേടങ്ങളും ഈ അ_ലിപ്രായം കേവലം നിരത്തിൽഉണ്ടാണ്. തന്റെ ഗാ_നങ്ങൾ അതുകൊണ്ടും രസനിപ്പുന്നികളാണെന്നാദ്ദേഹം_ത്തിനാലിപ്പായമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ, കിളിയുടെ പാ_ട്ടംഞ്ഞുനുണ്ടാണെന്നും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടുമാറ്റും അ_തിന്റെ കർത്തൃതപബും തന്മൂലമുണ്ടാക്കുന്ന മുണ്ടോഷ_ങ്ങളിലും തന്നില്ലെങ്കായകമാകയിപ്പേയ്ക്കുചും വിചാരി_ച്ചിരിയ്ക്കുമ്പോൾ അശേഷവും യുക്തികും_ബന്ധിപ്പും.

(ട) “കമ പറയുന്ന റിതിയില്ലെങ്കിൽ കാവുണ്ടാണെങ്കിൽ (Narrative poetry) പ്രംബനാ കവികൾ തങ്ങളിടെ അതുമാംഗശത്തെ വായനക്കണക്കെടുത്തുവരുന്നു ശ്രദ്ധിക്കാനും കൂ_ഴിയുന്നതും മുന്നാറ്റിത്തുന്നതും സോപ്പുമണിയും തന്നെ; ‘അ ചിഹ്നപഠാശക്തിജീവിടുന്നില്ല എന്നി’യും (Temporary Suspension of the faculty of disbelief) ഇതു സമാധാനമംയിരിക്കുന്നതും പ്രത്യേകിച്ചും പുണ്ണ_

സേതിഹാസകമാക്കമനത്തിലാണ്. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി അന്വേഷണമന്മാരായ വല്ലവരേക്കുണ്ടെന്നോ, അക്കുറാമസപദംവിക്കൈക്കൊണ്ടുമെല്ലാ കമകൾ പറയിക്കുന്നതു എല്ലാ സംഗമിച്ചതിലും എല്ലംകാലത്തും ഉള്ള ഒരു കൈശലമാണ്. വേതാജീവിക്കുള്ളം സാലഭജിക്കുള്ളം ശ്രൂക്കങ്ങൾത്തെന്നും കമകൾ പറയുന്ന അന്വേഷം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തമിഴം സംസ്കൃതവും നല്ലവല്ലോ. അറിവുണ്ടായിരുന്നു എഴുത്തുകൊടുന്നതെന്ന് പരിചയമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളിൽക്കൊണ്ടുനിന്ന് സംശയമില്ല. നന്നാം മതലായ കിഴുക്കളിലും ദിവ്യശലാക്കണ്ണളിലും മംറം യമേഷ്ഠം സഞ്ചരിച്ചു അന്വേഷം സംഗതികൾ ഗ്രാമിച്ചിരുന്നു ഒരു ഉത്തമവരുത്തായ ശ്രൂക്കത്തെക്കൊണ്ടു കമകൾ പറയിച്ചതിനും എക്കുണ്ടോ (?) ഇതായിരിക്കും.”

ഈതാണ വിജ്ഞാഖൂള ഒരു പുതിയ സിദ്ധാന്തം. പുതിയ ഒരു മട്ടിൽ പരഞ്ഞുവെന്നല്ലാതെ ഇതിനോടു കണ്ണാമതാവിച്ചേരുന്ന അഭിപ്രായത്തിൽനിന്ന് ഒരു പുതുംസവാരംബന്ധം തോന്നായില്ല. ആ സിദ്ധാന്തത്തിനും ഒഴർശ്വല്ലത്തെ അവിടെ നിരക്കേണിച്ചിട്ടുള്ളതിനാംകൂടി ഇവിടെ പ്രശ്നകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട് ആവശ്യമില്ലല്ലാണ്. കാഞ്ചം ഇങ്ങിനെയാണകിൽക്കുടി തന്നും അതുത്തമാണം മരജുന്നതിനോ എഴുത്തുകൂടാം ഒരു പൊക്കി കുഡായത്തെന്ന് വിടിക്കുടിയേ കഴിയുവെന്നാണോ? എന്ന ചോദ്യത്തിനാ മറ്റൊരിച്ചം ഈ സിദ്ധാന്തകാരൻ പറഞ്ഞുകൂടണായില്ല.

പെപകിളിയുടെ അശ്വമത്തേക്കറിച്ചു് എത്രയി-

കും അരബിപ്രായവുത്തുംസമുദ്ദായിങ്ങനാലും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കൃഷാലാപമായുള്ളതെല്ലപ്പോറി ശ്രൂക്കിരതനെന്ന ഭിന്നാഖി-പ്രായമുള്ളതായിക്കൊണ്ണാനില്ല. എന്തുമാത്രം അനന്തരാവാ-മായ അക്ഷയനാിക്കേവപ്പേരുംജീവിലും ഒപ്പുവരുമ്പോൾ ചെച്ചകിഴിമുലം കൈകരളിപ്പോവില്ലെ ക്രമസമമായിട്ടുള്ളതു്! രാമാനജപ്പേപ്പു-കിളി പദ്മമരംശത്തിൽ പാടിട്ടുള്ള പാട്ടുകൂളാണ് ഈ-നാം കേരളാന്തരിക്ഷത്തിൽ മാംംഡാല്പിക്കൊള്ളുന്നതു്. അരബിക്കേണ്ട ദിവ്യമംഗലംജലപനികയരു ഇന്നം കാരോ കേ-രളിയറ്റുമ്പേരും പരിഗ്രഹമാക്കുന്നതു്: അതു നാമശ്രൂ-വണ്ണത്തിൽ ശ്രൂരാജേന്ദ കരളിം അലിന്തനുപോക്കനു! ശ്രൂ-രാജേന്ദ ശിംസ്സും നമ്മുടാക്കനു!!

തുണ്ടുംചായ്യങ്ങേടു കുലം കഴിഞ്ഞതിട്ടു് എത്താണ്ടു മുന്നും. ഏകാല്പുതേരംജീവായി. അതിൽപ്പുറിനെ മലയാളി-രാജാജ്ഞീ ഗന്ധുമായ പല മാറാഞ്ഞീം വന്നിട്ടുണ്ട്; കേ-രളിത്തിൽ പല മഹാകവികളിം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പോ-കാതിഗമായ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടും, നർത്താവാര പാ-ണ്ഡിത്രാജാലും ബഹുജാനപ്രശംസണ്ണു പാത്രിച്ചെന്നുംാ-ഡ എത്താരം വാഗ്മിജാലികക്കനാർ ഇവിടെ ഉണ്ടായിക്ക-ശിഞ്ഞു. അവ്യാധതമായ വരസനന്നവലംകൊണ്ടും അ-ആരുംനുകരായ പരിഗ്രഹത്താലും സഹായകവന്നാരുണ്ടും സൗഖ്യനുകരായിരിക്കിന്നും മഹാകവികളിം ഇവിടെ ദിർപ്പുജ-മില്ല; അഗാധമായ അതിലോചനയാലും ശ്രദ്ധിപ്രായ-ഡാസനനിശ്ചിത്തവും പ്രവാനുതതപ്രത്യേകജീ കമനീയക-സ്ഥാനത്തുടി എടുത്തു പാടവാൻ സംധിച്ച ദിവ്യവാ-ക്കാളിം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നില്ല. എന്നാൽ ലോകത്തുവരം-

യ എഴുത്തെല്ലാം ചെപകിളിയെ അനുകരിച്ച പഠന-
യാതിനാം മരാഡയ കമ്മറിയക്ക്ലൗഡ് ഇതുവരെയും ഉ
ണ്ടായിട്ടിപ്പുന്നാലും തീച്ചുതനെ!! അതുജോം മഹമീ-
യമായ കനാംശേരി ആ അതുപ്പംഗിതം!!

നാലും അഭ്യർധന.

തജ്ജമ

എഴുത്തെല്ലാം കുതികൾ മിഡ്വേഡ് തജ്ജമക-
ളികയാൽ അദ്ദേഹാന്താം തജ്ജമമിതിയെ പരി-
ശോധിഞ്ഞുണ്ടാൽ ഈ അഭ്യർധനയ്ക്കിലെ കുത്രംഘി
വന്നാരിഡ്ഡി ഗ. എല്ലോ ഭാഷകർക്കും ശാഖയുടെ പരി-
ജ്ഞാമത്തിനാം കാന്റുഭാഷകളിൽനിന്നും ഗുഹാങ്ങൾം പി-
വത്തനം ചെരുപ്പുടുക്കുന്നതു' സംസ്ഥാനം അവശ്രദ്ധക്കാം.
ബാലുരിശയിലിപിഡ്ഡിയും ഭാഷകർക്കും ഇതു പ്രശ്നകൾ-
ഈ കഴിച്ചുകൂടംതത്തുമാണ്; എന്നാൽ വിഭവകൾപ്പെട്ട്
വിവരങ്ങൾചെയ്യുപ്പെട്ടു ഗുഹാങ്ങൾം മാത്രമേ ഭാഷാ
ശേഖശാന്തതിനാത്തകാണ്ണി. സുപത്രനുമാരുഴുതുവാൻ
കൈല്ലിപ്പാതയവരിൽ പലയം ചുന്നുക്കുണ്ടാം തജ്ജമ ചെ-
രുപ്പു കവിയശസ്ത്രം കൈജ്ഞലാക്കവരം ശ്രദ്ധിഡ്ഡിനാണ്. ഇതു
നല്ലതുതനെ; പച്ചു ഗുഹനിന്നിതിശയക്കാം സുഗ-
മാണിതെന്ന കരത്തുനാതാണ് മഹാ അഭ്യാസമായി-
ടുണ്ടായും. കവിപ്പാതയം മഹസ്തിലാക്കവാനം അതിനെ
ശരിഡ്ഡി അന്നുഭാഷയിൽ കൊണ്ടുവക്കവാനം തക്ക പഠ-
ന്നിയിരും ദുർക്കാഡും, കാഴ്ചാ ഭാഷിഡ്ഡി, സമൃദ്ധായതി-

നം പ്രത്യേകമായുള്ള അവകാശവൈദിക ഭിം അച്ചറം -
സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ മനസ്സിലാക്കി വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട
ഒന്ന് ഭാഷയിലും യഥോച്ചിതം അവരെ നിഖിലീക്കു-
വാൻ തക്ക സാമത്ര്യം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ണെ
ന്നതും അതു എഴുപ്പുമുള്ള കാര്യങ്ങളും ഇവക്ക് സംഗ-
തികക്രീഡാനം ശ്രദ്ധാചിക്കുവെത്തെ ചെയ്യപ്പെട്ടെന്നു ത-
ജ്ഞമകളിൽ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ധാരാളമാണ്. പുതാ-
നവുത്തമായും പരാമാവക്തമായും ചെയ്യുന്ന തജ്ഞമകൾ-
കൾ കൈ വിധത്തിൽ ഹന്തുജാജകിൽ മാറാക്കു വിധ-
ത്തിൽ ദോഷവും വകവാനണ്ട്. സംസ്കൃതം മുതലാ-
യ പരിഷ്കൃതതാഭ്യക്തിക്കുംനിന്നും പുതാനപുതമായും
മംറും മലയാളത്തെപ്പോലുള്ള ഭാഷകളിലല്ലെങ്കിലും തജ്ഞമ
ചെയ്യേണ്ടാണ് മുച്ചത്തിലെ അതശ്ശും അടക്കവാൻ സാ-
ധിക്കുംതെവക്കുന്നതിനാൽ, വിവർത്തകമാക്കുവാൻ പല “മഹാ
വിഞ്ഞാനി”കളിൽ കാണിക്കുന്നവും അഭ്യന്തരം തജ്ഞമകളേക്കാണും ഭാ-
ഷാംഭവാശനത്തിന്നും ഉപകരിക്കുക.

എഴുത്തെല്ലാം തജ്ഞമ മിക്കവാറും സ്വതന്ത്രമാ-
ണുന്നതെന്നു പറയാം. തനിക്കു പ്രത്യേകമാണി സ്വ-
രസ്സും കൊണ്ടുവക്കവാൻ വഴിയില്ലാത്ത ദിക്കിൽ അ-
ദ്ദിയം മുലത്തിനാണ് വരുമ്പര ശരിയായ തജ്ഞമതന്നു-
ംനാണ് ചെയ്യിക്കുള്ളതും; എന്നാൽ കുചിസംഘാരണമം-
യ മരുബന്ധം പ്രകടിപ്പിപ്പാൻ ശ്രദ്ധവാരിടം കിട്ടാ-
യാൽ പ്രസ്തുതമാക്കവി അ സന്ദർഭത്തു വെറുതെ
ക്കുവാൻ കമിക്കുമ്പും ഇടവക്കരുതുകയില്ല. നേരംകൈ:

“അഗസ്ത്യിതള്ളംപ്രമേയമംല്ലോ
സകലജഗത്സ്ഥിതി സംശമാദിമേരും
ഉപരേപരമം പരംതമ്മന്തം
വരദമഹം പ്രണതോസ്മീ രാമചന്ദ്രം”

അബ്ലൂതമരംമായണം മുലം

“അഗസ്ത്യംപ്രശ്നംല്ലോപ്രമുഖയാമപ്രമേയ—
മവിലജഗത്സ്മീസ്ഥിതിസംശാരഭൂലം
പരമം പരാപരമാനന്ദം പരാത്മാനം
വരദമഹം പ്രണതോസ്മീസന്തതം രാമം”.

അബ്ലൂതമരംമായണം കിഴിപ്പുംട്ട്

“കൈലംസാംഗ്രകക്കംചിൽ റവിശതവിമലേ
മനിരേരതവീം
സംവിഷ്ടം യൃംഗനനിഷ്ടം ക്രിനയനമഡയോ
സേവിചം സിലുസംശ്വേഃ
ദേവി യംജാകസംസ്യാ ഗിരിവരതനയാ
പാർത്തി ക്ഷതിനന്ത്രം
പ്രംഘേദം ദേവമീംം സകലകളും
വംക്രമാനന്ദക്കണ്ഠം”.

അബ്ലൂതമരംമായണം മുച്ചം.

“കൈലംസാചവേ സ്മൃത്യുകോടിശേഖിതേവിമ—
ലാലയേ രതവീം സംവിഷ്ടം യൃംഗനനിഷ്ടം
ഹാലലോചനം മുനിസിലുംദേവാദിസേവ്യം
നീലപ്രോഡി നം നിജഭന്താം വിശേഷപ്രാം

വദിച്ച വംമോത്സംഗേ വാഴന ശൈവത്തി
സുന്ദരി ഷൈമവതി ചോടിച്ചുക്കതിയോട്”.

അബ്ദ്യാത്മരാമാധനം കിളിപ്പുംട്:

മേൽക്കാണിച്ച രണ്ടുഭാധരണങ്ങളിൽ മുലത്തിൽ
നിന്ന് കട്ടം ഭേദം വക്കത്താത്തവയാണ്. ഇവിടെ വ-
ലിയ കുറ റംസിക്കുമൊന്നം പിവത്തന്ത്രത്തിൽ കൊണ്ട്-
വകവാൻ സംഡിജ്ജയില്ല; ഏന്നാൽ കവിക്കമ്മമ-
ജതനായ അദ്ദേഹം തന്നെ മനോധനമം കാണിപ്പും
കിട്ടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിരിജ്ജുന്ന-
വൈനാട്ടി പരിശയിച്ചുനോക്ക. ശ്രീമംഗോഢ
മിഡ്യവർദ്ധം പരഞ്ഞയപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ രാധാനാൾ ഗത്ര-
ന്തരമില്ലെന്ന കണ്ണപ്പോൾ കുംകുമം ചുന്നുത്തുവം-
നായി ട്രൂംഹം നിയോഗിജ്ജുനോ. അതു ഘട്ടത്തിലെ
വംക്രമങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയാണ്. —

“ * * * * *

ഇത്രുകതാന്നേ മഹംകായാ—
ഞ്ഞം ശത്പംതു യത്താതഃ
വിഭവംല്ലുകുംഭഗ്രുവണം
നിന്നുരംവന്നസന്ധിയിം”.

രാമാധനാ ദിലാം.

“രാക്ഷസരാജു നിയോഗേന ചെന്നോഡോ
രാക്ഷസരെപ്പുംമൊരുപ്പെയ്ക്കാത്തുവരൻ
ആനക്കുട്ടിന്മിച്ചപ്പുവാല്പ്പുങ്ങളി—
രാന തേരു കാലാം ക്രതിംപ്പുടകളും

കിംഭക്കണ്ണംസി പാശ്രദമാത്രം ജഗത്ത്
 ക്ഷബം വരഞ്ഞിനാമനെന്നാകവിസ്തയം
 കംബേസമഹസം ജലം ചൊറിന്തീടിനുർ
 ‘കംക്കണ്ണ’അവണ്ണന്തരപിന്നയം
 കംഡിവരന്മാരരക്കാണ്ടനാസാരസ്യ—
 നംത്രത്രോമം പിടിച്ച പദിപ്പിച്ചും
 തുണിക്കരണരിലവിയമാനകർ
 ജംഡാരിവൈരിജ്ജു ക്ഷമിപ്പേതുമേ.
 ജുംഡാസമാരംഭമോട്ടുണ്ണിതു
 നംത്രമീച്ചംടിനംനാശരവിരാതം

* * * * ”

രാമാധനം തജ്ജമ.

ഈ ഉഭാധരണത്തിൽ എഴുത്തുള്ള കാണിച്ചി..
 കുളി സപംതരന്ത്രം രസംവഹമായിട്ടുള്ളതാണ്. അജം-
 നബാഹ്രവായ ആ മഹംരാക്ഷസനെ ഉണ്ട്രന്ത്രങ്ങട-
 ന്തു യാതൊക്കെ വിപ്പവവും തുടാതെ ‘യതാതഃ വിശ്വം-
 ല്ലു’ എന്ന മംഗ്രം പരഞ്ഞ നിന്തിയ മുലഗ്രന്ധകാര-
 ന്തർ മനോശമ്മം സപ്താംഗരുസന്നായ പ്രസ്ത
 കവിയെ അതു രസിപ്പിച്ചിപ്പി. അവിടെ അദ്ദേഹം ത-
 ന്തം സപതസ്സിലുമായ രസികത്തം പ്രകടിപ്പിച്ച ക-
 വിത്തജ്ജു വൈത്രന്ത്രം വരുത്തി. ഉഭാധരിച്ചകാണിച്ച
 വരികളിൽ അദ്ദേഹം എത്ര മാത്രം കോഖാധലം തുടി-
 കിരിജ്ജുനു!! ഇതുപോലെതുനൊ അദ്ദേഹത്തിന്തർ

നിർക്കണം വേണ്ടതെത്തല്ലോ വേണ്ടപോരുത്തവന്ന
എത്തിട്ടണ്ട്. നോക്കുക: —

“ശ്രദ്ധാലുവിവകളുമനിലനുത്തലുചയവു തെളി—
ഞാധന വിശ്വപദം ഗമിച്ചു താം
വിശ്വയപതിചൈറ്റ നിശിചരാലയം വെന്നോങ്ങ
പുതാന്നമെല്ലാമറിയിച്ചുകൊള്ളാൻ
ഒരുമാമരമികായിക്കു പാവക്കുപാലക—
ഇംബരതേരുമുയൻ്നു ചുന്നു മുംബാ”.

രാമായണം കിഴിപ്പാട്ട്.

ഈ ഭാഗം മുലത്തിലിപ്പുംതുതാണ്. “ഉൽപ്പോളി—
ത്രോക്കപ്പോളി—സംഖിപ്പുപ്പേജുനമഹതാകവിഃ ദാ—
ഹലകാമവിലം സാടപ്രാംസാദതോരണാം” എന്ന
മാറ്റം പറയുന്നതുവസംനിപ്പിജ്ജയാണ് മുഖകാരൻ ചെ—
ഞ്ഞയത്രും. എന്നാൽ നമ്മുടെ മഹംകാരി അതുകൊ—
ണ്ണ തുള്ളിപ്പുട്ടയില്ല; അദ്ദേഹം തന്റെ കവിതാകം—
മിനിരൈ കമന്നിയമാണു അലക്കാരമണിജ്ജയാണ്
കിട്ടിയ കരാന്നാനുരം സന്ദർഭത്തെ വെറുതെ കൂൾ—
വാൻ തയ്യാറില്ല. ദേവേന്നു രാഖണെന്നു ശരുവം—
ണ്ണല്ലോ. അനാലൻ ദേവേന്നുന്നു ബന്ധുവുമാണ്. ഈ
സ്ഥിതിജ്ജീവി അനാലൻ ചെഞ്ഞുന്ന പ്രസ്തതക്കുത്തും അംബ—
ഡയതിൽ ഇന്ത്രനം ശരവിയിജ്ജുന്നതിൽ അനാലന്നം വ—
ളരെ സന്നോജ്ഞത്തിനു വകയുണ്ട്. ഇത്തല്ലോ തുടി—
യംബാചിച്ചും മാറ്റുമെ മുലഗ്രഹകാരനു വിട്ട്

അദ്ദേഹം സപ്തരാമാഖിച്ചെഴും ഇംഗ്ലീഷ് ഉൾപ്പെടെയുടെ
സപാരസ്യം മുഴവനം വെളിപ്പുടക്കയുള്ളിട്ട്.

രൂലഗ്രഹകംരെൻറ പല നൂനതക്കേണ്ടിയും അ-
ദ്ദേഹം സുക്ഷ്മബുദ്ധം മനസ്സിലംശകയും, താൻറ ഗ-
മതതിൽ അവ സംകുചിപ്പിച്ചാണിപ്പുംന് കഴിച്ചന-
തും ശുഭിയ്ക്കയും ചെങ്കിട്ടിട്ടുണ്ട്. ക്രാനം കു-
ണിയ്ക്കാം:—

“അന്തേ യാസ്യാമ്രഹം പദ്മം—
തപമനേപചി ധനഭ്രംശ
ശത്രവയോന്മല്ലശാ സീതാ
മായേവംതു പരാതമഃനഃ”.

രാമാധനം മുലം.

“കനിൽ നീ നടക്കേണം വഴിയെ വൈദേശിയും
പിന്നാലെ തോനം നടന്നീട്ടവൻ ശത്രും
ജീവാത്മാ പരമാത്മാക്രാംക്ഷ മല്ലും സ്ഥായിരക്ഷം
ദേഹിയാം മഹാഭായാ ശക്തിയെന്നാതുപോലെ”

രാമാധനം കിളിപ്പുംട്ട്.

ഇതിൽ “അന്തേയാസ്യാമ്രഹം” എന്നതിനും
“മുന്നിൽ നീ നടക്കേണം” മെന്നെഴുത്തുള്ള തജ്ജമ-
ചയ്യുംവേയെനം അതഭേദമുത്തിനു പറിയ കര-
ബലമാണെനം പലഞ്ചം പഠിക്കുതു കേട്ടി-
ട്ടിട്ടുണ്ട്; ഇതരു അതേപൊച്ചാപ്പും ചുരപ്പുടിയുട്ടിട്ടുള്ള
അരിപ്പാക്കമാണെനാനു തോന്നാനില്ല. “ജീവാത്മച-
രമാത്മാക്രാംക്ഷ മല്ലുംതിൽ മാശവയുണ്ടിപ്പാറല

തൊൻ മുമ്പിലും നീ പിന്നിലും നമക്ക് രണ്ടാംപാട്ടം മല്ലുത്തിൽ സീതയും നടക്കാട്ട്” എന്ന പറഞ്ഞാൽ മറ്റുള്ള് ശ്രീരംമഹൻറ പ്രതിബിംബം ജീവംത്മാവംയും, ലക്ഷ്മണൻറതോട് പരമാത്മാവായുമാണെല്ലും കലംഗി-
ജ്ഞക്. ഈ ഒഴചിത്രംഗം കണ്ണത്രുടുകുംതനെന്നാം-
ബന്ധുത്വമുള്ള മുൻമ്പിൽ നീ നടക്കണ്ണ്” മെന്നുള്ള-
തിയതെന്ന നില്ലുംശയം പറഞ്ഞുന്നതാണ്. ഇങ്ങി-
നെ സുക്ഷ്മമാശിപ്പിച്ചിരാധിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിനെന്ന
കവനകലംസാമത്തു തിനെന്ന പല ലക്ഷ്മണമുള്ളിം കം-
ഖാൻ സംഡിജ്ഞന്താണ്’.

വിവർത്തനഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രാഥയണ കണ്ണവരാട്ട-
ഉള്ള ശ്രദ്ധിത അദ്ദേഹത്തിനെന്ന കവാതയിൽ ഒരിപ്പുള്ളം
കാണുകയില്ല. സംഡാരണ തജ്ജമാജ്ഞാക്ക്” അതുണ്ടുപോ-
കാശനസംരംഭങ്കൊണ്ട്, രചന, വാകം മുതലായ
കാഞ്ഞണ്ണളിത് അശ്വഷം ശ്രദ്ധിപ്പാൻ സാധിപ്പിക്കില്ല.
ഈതാണ് അതുണ്ണയജ്ഞംശൈഖം ശ്രദ്ധിപ്പാം സാധിപ്പിക്കില്ല.
തി കേവലം ശ്രദ്ധിമായിട്ടുള്ളാണെന്നതിനാണുള്ള പ്രധാന-
കാരണം. സപത്രുതജ്ജമകൾ സപത്രുതികളേ-
പ്പോലാക്കവൻ, വകതിരിച്ചുള്ള ഒരു തജ്ജമകൾമാ-
കഴി ഉം. ഇതിനോട് എഴുത്തുമുള്ള കുവിതകൾ മിഞ്ഞ-
വാറും ഉണ്ടാക്കിപ്പിണ്ടവുന്നതാണ്: നോക്കക:

“പിശ്ചമോഹിനിയായോരമല്ലാതുവം കണ്ണ
ബിശ്വവനനം കസുമംയുധവരാംയാണ്.

ചെന്നുണ്ടി വായുലഭം, പരാതംക്ഷം മുലകളിം,
ചന്തമരിട്ടം തുടക്കായു മംസപചിപ്പതി-

നെന്നെങ്ങം കഴിവെന്ന ചിന്തിച്ചു ശത്രുവൻ
ചെറതാർബാണാത്തികൊണ്ട് സന്താപം മുഴുക്കയും
സന്തതം മനക്കാബിൽ സുന്ദരഗാത്രിത്രം
ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചുനംഗാസനായ് വന്നാനെപ്പോ”.

* * * *

“മനഹാസവും പുണ്യ രാധവനതുകേട്ട്
മനം മനം പേരേ ചന്ദ നിന്നു കണ്ണിതു ചാവരം;
ജപലിച്ചു തേജസ്സാട് മെട്ടത്തു വേഗത്തേരുടെ
കലച്ചു വലിച്ചടന്ന് ദരിച്ചു ഓത്തുക്കും.
നിധാരിച്ചനേര തിരേഴുലേംക്കണ്ണി—
മെന്നു മാനൊംലിക്കാണ്ട് വിസ്തൃഷ്ടപ്പെട്ട ജനം.
പാട്ടമാട്ടവും ത്രിത്തും പുഞ്ചപുഞ്ചിയുടമാരോ
ശ്രീകുമാരി ചാലിനേഴിം മംഗലസ്താക്കളിം
ദേവകക്ഷിക്കാക്ഷപ്രമാനന്നം പുണ്യ ദേവ—
ദേവനെപ്പും വിജ്ഞാജുമസ്തരസ്ത്രിക്കക്ഷിപ്പം
ഉസാധം കൈകക്കാണ്ട് വിശേഷപ്രസംഗടെ വിവരം—
മേതേസവാരംഭേദവാഹം കൊണ്ട് കൈഞ്ഞുകും പുണ്ണാർ

* * *

ഇടിവെട്ടിച്ചംവണ്ണം വിൽക്കുവിന്തുവാച്ചുകേട്ട്
നടപ്പി റാജാക്കന്നാഞ്ഞരഗണക്കൈപ്പോലെ
മെമ്പിലി ഉയിൽപ്പേട്ടവോലെ സഖാവാഹം പുണ്ണാമാ
കൈഞ്ഞുകുഡാഞ്ഞുനു ചേതസി ടക്കാറിക്കനം.

കേമെലിവിതന്നെപ്പുറിച്ചാരികമാകം നിജ_
ഉതാരങ്ങുന്നും തൃടി നന്നായിച്ചുമയിച്ചാർ.
സപ്രണ്ട്‌വർണ്ണത്തെപ്പുണ്ടെ മെമെലിച്ചി മനോഹരി
സപ്രണ്ട്‌ട്രിഷൻപെഴ്ചു മനിതതു ശേഖരേണ്ട
സപ്രണ്ട്‌മാലയും ധരിച്ചാണാൽ മനം മന_
മരണ്ടംജനേത്രുന്മുച്ചിൽ നാത്രവം വിനീതക്കും
വന്നുന്ന നേത്രേംഡപ്പുല മാലയുമിട്ടംം മുന്നെ
പിന്നാലെ വരണ്ണാത്മമാലയമിട്ടിടിനും
മാലയും ധരിച്ചുനീഡേംപ്ലുലകാന്തിതേട്ടും
ബംലക്‌ൻ ശ്രീരാമനു മേംംവും വിളഞ്ഞിനും”.

അരബ്സ്യാതകരംമാധ്യം.

നമുക്ക് ഈ വക ഓഗദ്ദേശം വരയില്ലെന്നും ഈ_
തു തജ്ജമയംബന്നുന്നതനെ മനസ്സിലംകരിക്കുന്ന സം_
ധില്ലുന്നില്ല; അതുകൂടുതലും സരസപതിപ്ര_
വംഹമാണിവയിൽ കാണുന്നതും. നമ്മുടെ വിവർക്ക_
ക്കും ഒരു മഹാകവിയുടെ വിതിയെ അഭ്യന്തരില്ലയാണെ_
കിൽ അതു മലയാളപ്പേജ്ഞും എഴുതാതും അന്നറഹ_
മാകമംയിരുന്നു.

— 0 —

അരബ്യാം അരബ്സ്യായം.

എഴുത്തുള്ളുന്നും ഗുന്നമാണും.

എഴുത്തുള്ളുന്ന മലയാളംപേജ്ഞും ചെങ്കുട്ടില്ലും മന_
സ്ഥാനങ്ങും അരദ്ദേശം നടപ്പുംകൂണിച്ച പ്രസ്ഥാനപ്പെഴും_

ഐം ഏ താണ്ടോടു സപ്രത്യേകിന്തുവനും കഴിഞ്ഞ അല്ലൂയ്യുള്ളിൽ ചെയ്യുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെല്ലോ. ഈ അല്ലൂയ്യുള്ളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗമ്മങ്ങളുടെ ലംഘവായ ഒരു സപ്രത്യേകിവരണും ചെയ്യാനാണു പോക്കയ്ക്കു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗമ്മങ്ങളുടെ ചിലതു ഹന്തേപ്പജ്ഞലും കരംതയവയും, ചിലതു ലോകംതിഗമായ സാഹിത്യശാഖയും നിംബന്ധവയുമാണ്. ഒരു കവിയുടെ പ്രായം, വാണിജ്യം, പരിചയം എന്നിവ വല്ലിജ്ഞയാതിന്നുസരിച്ചും അയാളുടെ കംബുംഡംബംക്കളും മംഗാത്രവും വല്ലിച്ചുവരുത്താതുയിക്കണം. വിഷയങ്ങളുടെ മാധാത്രവും, കവിയ്ക്കും അവദേഹാട്ടുള്ള വൈസ്വാം കംബുംഡംബം ഉച്ചനീചതപരമാക്കുക കരംനാംജ്ഞംയി വരാം. “മാളവികംഗിമിത്രു”വും “വിക്രമംഘൻിയ”വും എഴുതിയ കരിഞ്ഞാസന്തത്യയാണും “അബിജണാനാക്കന്നു”വും എഴുതിയതും; “മംലതീമാധവ”വും “ഉത്തരരാമചരിത്”വും “വേദത്വി”യുടെ കുതികൾ തന്നെ ചാംഡി; വക്കി ശാക്കതള്ളത്തിന്റെയോ ഉത്തരരാമചരിത്തിന്റെയോ അട്ടത്തു നില്ക്കുന്നതിനും ഈ കവികളുടെ മറ്റൊരു ഗമ്മംപരാക്കുക കതിയുണ്ടോ എന്ന കംബും വളിച്ചു സംശയമാണും. ഈതുപോലെത്തന്നെ മഹംകവി എഴുത്തുള്ളെന്നു ഗമ്മംപരാക്കുന്ന പരസ്യം വൃത്താം വലിയ വൃത്താംസം കരണ്ണംഞ്ചും. ഈ പുത്രാസനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഹന്തും കരംതയകുതികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെതല്ലെന്ന ചിലർ വംഭിജ്ഞ-

ക്കാതു് അസ്ഥാനത്തിലംബന്നു പഠയെണ്ടിയിരിജ്ഞുനു—
അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെ തോന്നുയ ഗുഹാഷിളിട സപ്ര-
ത്രവം താഴെ വിവരിജ്ഞാഃ—

1. ഹരിനാമകീത്തനം.

ഈതിന്റെ പ്രകാരംബന്ധതന്നെ നാമസക്കിത്തനം
ചെയ്യുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വൈദികവസ്തുവമാണിതെന്നു മന-
സ്ത്വിലാക്കാമല്ലോ. ഈതിലെ ഭാഗം പദ്മണാഥം അക്കാ-
ംബ്രക്ഷരങ്ങൾക്കാണുംരംഭിച്ച, “ഹരിനാമായണ്ണയ
നമഃ” എന്ന “പല്പുവി”യിൽ പഞ്ചവസംബിജ്ഞുനു.
“ആംബ്രക്ഷരത്തിലുള്ളവാദ്യാന്നിതോക്കയുമി, താംബ്രക്ഷ-
രത്തിലിതട്ടുന്നതും കൂട്ടി, ആംബ്രക്ഷരം ലിവി ശില്പാ-
രാന്നെടുത്തു പരികീതിപ്പുതിനുംരകു! നാായണാ
യനമഃ” എന്ന കവി മുവവുരധ്യാന്തിപ്പുരത്തിനിംജ്ഞുനു.
ഒമ്മുവമതത്രുഹമണ്ണിയ വേദത്തിമംസംഭിക്കാക്ഷി
അധികാരിഭേദമുണ്ടനു പെംതുവിൽ ക്രാഡിപ്രായമു-
ണ്ടുല്ലോ; എന്നാൽ ഈ ചെറിയ നാമസക്കിത്തനം
പെംതുജനാംബാക്ഷി പരക്കു ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി—
യുണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതുണ്ടോ. അദ്ദേഹം പരയുന്നു:—

“പ്രത്യവംയപെണ്ണിനമിരപ്പേംനം ദിംഘകനം
പതിതന്നുംഗിയജ്ഞനം ചെയ്യ ഭ്രംബനം
‘ഹരിനാമകീത്തന’മിതോന്നാംഭമാക്ഷിട—
നായതാംതതതല്ല ഹരിനാമായണായ നമഃ’”

എഴുത്തെട്ടുന്നും പ്രസ്തിക്കാം എപ്പോഴും വണ്ണിത-
നംരെ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പു; അദ്ദേഹം അംശംനാതിമിരാണ്യ—

നാരായ സദ്യക്കേള്ളു സന്മാർത്തിലേജ്ഞു നയിപ്പംനാ-
യാണ സകലകുതികളിം നിന്മിച്ചിട്ടിട്ടില്ലതു്. ഈ സംഗതി
പ്രക്രമത്തിലും തെളിഞ്ഞു കാണാനാണ്. ശമന-
ങ്ങളായ വേദാന്തത്തപ്പേരും, ലളിത്തണ്ഡിലും പുരാണ-
കമകളിം ഇതിൽ അദ്ധ്യക്ഷിയും സംഖടിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന.
പ്രസ്താവിയ്ക്കുന്നതുക്കവല്ലും ശന്മായ കവിതാംഗി-
രയാണം ഇതിൽ കാണാൻപെട്ടു; എന്നാൽ സുക്രമാര-
ഥം ഒരു സംധിത്രസൗണ്ട്രം ഇതിന്റെപ്പറ്റിയാണ്. ഇതു ബോ-
ല്ലപ്പേട്ടും—

“എകാന്തയോഗികളിലാകരം ക്ഷൈകാണ്ടപര
മേകരന്തമെന്നവഴിപ്പാങ്ങ യിതെന്നനവും
കരകൾപരന്നവുന്നരന്നംപരംവോചവഴി
പോകന്നവാലെ ധരിനാരായണാധനമഃ”

ഈ ഗ്രന്ഥം അഭ്യന്തര ത്വിശാര ഒരു ബംഘ്രകാലത്തി-
യാകിരിയ്ക്കുന്നും.

2. ദേവീക്ഷാഹിത്യം.

സംസ്കൃതത്തിൽനിന്ന കിളിപ്പംട്ടുനീതിയിൽ തജ്ജി-
മ ചെങ്കുതും, പതിനൂറും ഹസ്താം അടങ്കിയതും, ദേ-
വിയുടെ അപദാനാംബ കീഴ്തിയ്ക്കുന്നതുമായ ഒരു വി-
ശ്വാസഗ്രഹമംണിന്നു്. ദേശാധുടെ സപ്രാവംകോണ്ട്
ഈതു എഴുത്തച്ചുണ്ടാം കരംഘ്രകാലത്തിയായിപ്പംഗം
അരിപ്പുന്ന തോന്നും.

3. ഇതു പത്തിനാലുവുത്തോ.

(രാമാധൻ)

— —

പലതാം ഒറ്റവിധപുത്രങ്ങളിലായി ഇങ്ങവത്തിനാലു സാദ്ധ്യങ്ങളുടനീയതാണ് ഈ കാവ്യം. മലയാളിൽ തിരിലെ ശത്രുരൂതെന്ന മഹാകംഘ്യമാണിതെന്ന ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുണ്ടു്. ഇതിലെ “പുത്ര”ശബ്ദം “സംഭൂതി”മെന്നതിനും പഞ്ചായംഖായി വിചാരിക്കും. ഈ സന്ധ്യം തകഴിച്ചേ “വിത്രത്”ങ്ങളിൽനിന്നും സപ്തികമിച്ചുകൊണ്ടും കാരിരാ പഭൂതാളിം “ഹരിരാമ” “ഗിവഹംഭോ” :: “ആരിരാമ രാമ” എന്ന തുടങ്ങിയുള്ള ഇംഗ്രേസ് ഗാനഡശിലബാനവ സാനിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതും “വാതമികിരാമാധ്യം” തു അനുസ്മരണക്കി രചിച്ച ഒരു സപ്തരികംഘ്യരാണെന്നും പറയും കവിയുടെ ഒരു അഭിപ്രായാപ്പെട്ടുകാണും; ഇതിന്മാറിന്നും എന്നരാണെന്നവിന്തുത്തു്. പണ്ഡിതരാജനായ ഭക്തിരിയുടെ സംഖ്യപ്രചരണമായ പരിചയമുള്ളവക്കു് ഈ സംഗതി സമ്മതിക്കുന്നതിൽ വളരെ വൈമനസ്യം നാകും. എഴും നിരുത്താൻ കവിതാക്കുമതിനെന്നും പ്രചൃഷ്ടസപ്തരം ഇതിൽ കാണണ്നോല്ലെങ്കിലും, ശാതിനെന്നും മകളിതാവനമുണ്ടുമിന്നും നിഴലിച്ച കംണാനാണു്.

4. ചിന്താരതം.

അതിഗമനങ്ങളിലെ വേദാന്തരഹസ്യങ്ങളിൽ
പ്രക്രമാവശ്യത്തിൽ ക്രൂഡിക്കിച്ചിരിക്കുന്നതും വാസ്തവമായി ഇതെങ്കിൽ “ചിന്താരതം” തന്നെയാണ്. എഴുത്തുള്ളൻ ഈ തന്റെ മകർക്കാവപ്പേശിച്ചതാണെന്നും ഏതില്ലോ. സുക്രമാരമതികളിലും സുക്രമാക്ക വേണിയാണ് പ്രക്രമാവശ്യം നിംഫീച്ചതന്നെമും-
തന്നെ പരായനാണ്. നേരംകൈ:—

“ഭാഷയെന്നുത്തു നിന്ദാഭാവത്തെതടിക്കൊല്ലാ

കംവ്യുനാടകംഡിക്കു ധരിച്ച മഹാജനം

ഭോഷമുക്കാറിവാനാജ്ഞാണു തോൻ ചുങ്കമായ

ഭാഷയായുരുചയ്യേൻ ക്ഷമിക്കു സമസ്യം

ചിന്തിക്കുംതോറും സാരമുണ്ടിതിലഭരുലം

‘ചിന്താരതം’മെന്ന പേരിട്ടു ഭക്തിയോട്”

വേദാന്തവിഷയകമായി ഇതു മനോധരവും ഉൽക്കുപ്പു-

വും ലഭിതവുമായ മരംംങ്ങ ഗ്രന്ഥം മലയാളംഭാഷയി-

ലിപ്പുന്നതനെ പറയാം. സാധാരണവേദംന്തഗ്രന്ഥ-

നേർക്കു കണ്ണവരാറുള്ള ശ്രദ്ധിത ഇംഗ്രന്ഥത്തിനു തീ-

രും ഇല്ല. എറുതനെ ശഹനങ്ങളായ വിഷയങ്ങളാ-

യാലും, രജമംനജലപ്പെട്ടുകിളി എടുത്തു പഠന്വേം അ-

വ സുന്ദരങ്ങളിലും ലഭിതണ്ണുമാകുന്ന! തത്പരതാര-

ത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സാമ്പത്രികസാസ്പദത്തിൽ താല്പ-

ംമൊ ഉള്ള എത്തോങ്കേരളീയങ്ങം വാക്കിച്ചിരിക്കു-

ണെ കൈ ഗ്രന്ഥമാണിതെന്നാമാറും ചുങ്കത്തിൽ പഠ-

വാനേ ഇവിടെ നിപ്പാഹമുള്ളു: “വള്ളത്തോട്” കുവിക്കാകിലും, മഹാകവിയെ ഓരോബിനും ചെയ്യാനിനു പാടിക്കിരിപ്പുനു:—

“‘വൈമാഗ്രാമത്താസം വഹിയും വേച്ചിത്തക്കീംസിസ്യവിൽനിനു സംഭ്രം ‘ചിന്താരതാ’ ചൈകരളിസാമിത്രത്തിനു നെഞ്ചിലായ വിള്ളുങ്ഗു ചൈകടണ്ണകൾ തകൽ കൈണ്ണുഭരതാഘോലു’

5. ചൈകവല്ലുനവനിതം.

ഈ ത്രി “ചിന്താരതാ” ത്തിനും സമോദരസമാനത്തിനു സവർഖ്മാ അമ്മമായ ഒരു ചൈറ്റകിളിപ്പുംകും. തമിഴിൽ ഈ പേരിൽത്തൊന്തു സാമാന്യം വലിയ ഒരു പുസ്തകമുണ്ട്. ആവാഘോപചാപാഡം ചൈക്കിട്ടും അതിനും ഒരു തജ്ജമയാണിരുന്നു. അനന്തരായായ പ്രസ്തുതരത്തിനും മംഗാത്രം മിക്ക കോളിയങ്ങം ധരിയുംതെയാണിരിപ്പുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ തിൽചിലേടത്തു മുലത്തിനും വളരെ ശാഖായ തജ്ജമത്തെന്ന കാണുന്നുണ്ട്. നോക്കു:—

പടർന്ത വേതാവത്തെമനും പാക്കംക്കുമൊണ്ടു മുന്നുർക്കുകളിനിബാരണത്തുവെത്തം കാവരകശൈല്പാംകുംചു ക്കാട്ടു തുട്ടതുക്കിത്തേനുനിന്ത ചൈകവല്ലുനവനിത ദൈത്യ, അംബാട്ടുവർ പിടിയു മണിനും ലൈവരു പചിയി ലംബർ,

(ചൈകവല്ലുനവനിതം, മുലം)

“പരമ വേദാന്തമംം പാല്ലുടലിനു കേംറി
നിംച്ച ശാസ്ത്രങ്ങളം കടന്നും നിംച്ചുങ്ങും
പരിചിൽ പഠനാവും കൊള്ളുവാൻ വെച്ചു മനം
പരമകുവാലുകളുടുകിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
ശാരതിനെ കംപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടതു തന്നിടന്ന
മധുമതിമംഗല ‘കൈവല്യനവനിതം’
ശാരതിഭാഗ്രതാലിതു ലഭിച്ച പഞ്ചില്ലാംതം—
മധുകർ വിഷയമംസ്തിനംത് പലയാതെ?”

(കൈവല്യനവനിതം, തജ്ജമ)

6. അശ്വാത്മരാമാധവാം.

— —

ഈ ഗുഹമം ഏഴുതയുടെൻ്ഡു കുതിക്കും ലെന്ദിപ്പ്,
കലയാളിസാമിത്രത്തിലെ ഒറോരു ഗുഹയേന്തും കൂടി
കലയാളികളുടെ ഇടയാൽ പ്രചംരം സിഖിപ്പിട്ടുള്ള ഒ-
ക്കൻകുഴുഗുഹമാണ്. കടിൽ തൊട്ട് കൊട്ടംം വരു-
യുള്ള സാകല ദേവനാശില്പം നിത്യപരാധരാം ചെഡ്യ-
പ്പേടുന്ന ക്ഷണംണിതു. ക്ഷേത്രിംഗപ്രധാനമായ പ്രസ്തു-
തച്ചുകുമം കേരളിയക്കട പ്രദയന്തര അനുഭവർ അ-
ക്കഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. കവനലക്ഷ്മിയുടെ കേളിംഗമായ
“വാത്കികിരംകംയാം”മിറിക്കു ഈ ഗുഹമം തജ്ജമ-
ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടുന്നതിനു ക്രാകവിശയ ആപിപ്പി-
ച്ചതും, അദ്ദേഹ തതിനെന്റെ ക്ഷേത്രിംഗസ്ഥില്ലുള്ള അത്രും-
സക്തിയാംഗിരിക്കുന്നാം. ഈ വിഷയത്തുക്കാരി ആം ചെറി-

തിരംസിക്കുംടെ ഇടയിൽനിന്ന് ഒരു കമ്മറ്റി കെട്ടിടില്ലതു താഴെ ചേക്കുണ്ടോ—

“അല്പാത്മരംമായണം മുലം എഴുതിയ അതു തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിനു പ്രചാരം കീട്ടാതെ വൈനാരാഹ്യ-നിമത്തനായി സഭവരിപ്പുമോർ ഒരു ദിവസം ഒരു ശ-സ്യവുംനെ കണ്ണാത്തി. കവിയുടെ വ്യംഗ്യനും കണ്ണോ ഉള്ളി-ശിന്താശ്ശുശ്ശുവായും വേഷമുള്ളനായിനടക്കിയെങ്കും അഭ്യന്തരം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്തും, അദ്ദേഹം തേനുടപേക്ഷിച്ചുംതു കംത്തുസംശയം വരുമെന്നാവബേശി-ച്ചു. അതുപുകംരം പ്രവത്തിച്ചുതിനാൽ ഗ്രന്ഥത്തിനു പ്രചാരവും കിട്ടി. വേഷമുള്ളനായി നടന്നിരുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ “വ്യംഗ്യമാണ്”യായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അജ്ഞനുംതവേഷനായി സഭവിച്ചിരുന്നു തന്നെ ചുണ്ടി-കാണിച്ചു കൊടുത്ത കംരാത്തിനും ശസ്യവും “നീ മുത്തുദായി ഇനിപ്പേട്ടു” എന്നു ശവിച്ചു; ശപ്തനായ ശ-സ്യവും മത്ത്രവത്താരമെടുത്തു “തുംബത്തുചുരുക്കു” നെന്നുവേരിൽ പ്രസിദ്ധനാംകയും ചെയ്തു.”

എഴുത്തുകൂടുന്ന മനു റാമായണങ്ങൾക്കുമാരിഡിപ്പു “അല്പാത്മരംമായണം” ഫോട്ടാറുത്തിയിക്കുപ്പറ്റിവരുത്തി തോന്നുകയതിനും, അതുതന്നെ തണ്ണുക്കച്ചുള്ളുനെട-അക്കതിനും കംരണം ഇതാണുണ്ടു!

“വാത്തീകിംഹാമായണം?” കവനക്കവാ പ്രധാനവും “അല്പാത്മരംമായണം?” കെതിംസപ്രധാനവുമാണും. വാത്തീകിംഹായണാത്തിൽ ശ്രീരാമനെ മാത്രകുഞ്ഞ-

നായ കൈ ഉത്തമരാജാവായിട്ടും, അരല്പ്പാന്മരംമായണ്ണത്തിൽ അദ്ദേഹം രാജാവിന്റെ കരവത്തംരമായമംണ വർഗ്ഗിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതു്. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു തുല്യമായ പ്രധാനപ്പെട്ടുരൂപസങ്ക്ഷാഖ ഇവയാണോ.

ഒന്തക്കിരാമാധാരണാത്തപ്പുംലെ ഇതു ഏഴുകാണ്യം കുറഞ്ഞിത്തന്നെ വിജ്ഞിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ഭാഷാസപ്രാപ്തം വരിശോധിയ്ക്കുന്നും ഇതു് ഏഴുത്തുള്ളിന്റെ മല്ലുകാലത്തെ കവിതയാണെന്നു വരയേണ്ടിവരും. മിയ്ക്കവാറും മുലങ്ങാട്ടുത്തെ തജ്ജമതന്നെന്നാണിതിൽ കംണാനു്; ഏന്നാൽ അവശ്യമുണ്ടെന്നതു് സ്വപനത്രും ധാരാളമെടുത്തിട്ടുണ്ടോ.

7. മഹാഭാരതം.

— കൈ ലക്ഷ്മണപതിനായിരം വല്ലഞ്ചുട്ടുണ്ടിയാറും, ലോകേന്തരത്താണൊന്നുവുമായകൈ മഹംഗ്രന്ഥാണോ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള സംക്ഷാരം “മഹാഭാരതം” ഏഴുത്തുള്ളിന്റെ ഒമ്പാംഡാരതം ഇതിന്റെ തജ്ജമയല്ല. മഹംകവി “ക്ഷേമഭരു” എന്നും “ഭാരതഭജരി” യുടെ തജ്ജമയംണെന്നു ചിലർ ഉം മിയ്ക്കുണ്ടോ; ഏന്നാൽ അതിലിപ്പായവും ശ്രദ്ധിയംണെന്നു പഠാൻ നിപുണത്തിയില്ല. ഇതെഴുതുന്ന അതുപു ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും പരസ്പരം തട്ടിച്ച വായിച്ചുനേണ്ടുകയുണ്ടായി. തജ്ജമയംണെന്നു പഠാൻ നിപുണത്തിയില്ലാത്തവിധം അവ തമിൽ അനുയാധികം ഭേദിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ഇത്തന്ത്രം മഹാഭാരതം ഗ്രന്ഥങ്ങളും മാക്കി ചെച്ചില്ല കൈസ്പര-

തന്ത്രക്തിയാണെന്ന വേണും പറവാൻ. എഴുത്തെട്ട്-
രിൽ ക്രാന്തരം കുതികളിൽ ക്രാന്കിടയിൽ നിൽ-
ക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണിതെന്ന പറഞ്ഞാൽ ഇതിനും
മറ്റായും എത്രതോളിക്കുണ്ടെന്ന സ്പൂഷ്മംയി. ഇദ്ദു-
ഃഖയ കവിതാനകംനിനിയുടെ വിലജ്ജിതസ്രദ്ധപമല്ല
പ്രസ്തുതസംമിത്രമുകരത്തിൽ പ്രതിബോംബിച്ച കാ-
ണാന്താനും; “നാപയമേവാഗതയായി” മഹംകവിന്റെ ക-
ണ്ണംദ്രോഷംചെയ്യുന്ന ശ്രദ്ധാശയായ കവിതാംഗനങ്ങളെ
വിലോനനീയമായ ദിവ്യസൈംഭവമാണിതിൽ പ്രകാ-
ശിജ്ഞാനാനും. പ്രാചീനഭാഷയാത്തിനും സാമുദായിക-
സമിതിജ്ഞപാരിജ്ഞാനങ്ങളേ കുറി-
ച്ചും അരിയുവാൻ മേംഡമുള്ളവക്കം അതുകൊണ്ടായിത്ര-
ത്തിനും ശരത്യുൽബന്നമായ അക്കത്രിക്കാനും അന്നഭേ-
ദിജ്ഞാനമെന്നാം ഗ്രഹമുള്ളവക്കം ഇപ്പറ്റിനെത്തു മരണാക-
ഡിവ്യഗ്രഹം കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അതുകൂടം കമ-
നിയപും സംസ്കാരസന്ധ്യവുമാണിരുന്നു!

എഴുത്തെട്ടൻ്റെതല്ലാത്ത പല ഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും
കർത്തൃത്വപഠനം അദ്ദേഹത്തിൽ ശത്രോപിജ്ഞാപ്പു-
ട്ട കാണാനാണ്. സംസ്കാരസംമിത്രത്തിൽ കാജിഭാസ-
നേരംജും മലാളംസംമിത്രത്തിൽ എഴുത്തെട്ടൻ്റെയും
മെയ് അഭിഭാഷകർത്തുക്കൾക്കുണ്ടായ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങ-
ളുടെ കർത്തൃത്വപഠനത്തിലിജ്ഞാ! ഇതിനും പല
കാണാണുള്ളിട്ടുണ്ടോബാം: ചിലമഹാകവികളുടെ ശിജ്ഞ-
ംബാർ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിംമിച്ചും തന്ത്രങ്ങൾ ഹരക്കേണ്ടായാടു-
വേരിൽ പ്രസിലപ്പേട്ടതുന്ന പതിവു പണ്ടണ്ടായി-

ଶ୍ରୀଯତ୍କରାଣା.

ഇതു എഴുന്നെല്ലറ കവിതയാണെന്ന വിസ്തർ ചംപിന്റുമില്ല തന്റെ “ഡോക്യുചരിത്ര” ക്കിൽപ്പുണ്ടാ-
പിള്ളകയും, അതിനെ അനുസരിച്ച് പലകം ഇംഗ്ലീഷ്-
പ്രായത്തെന്നെന്ന തുടക്കയും ചെങ്കിട്ടണ്ട്. വിജയ-
ഖരക്കൈ ഇങ്ങനെ പഠാൻ ഫേരിപ്പിച്ചതും ഇതി-
ല കവിതാഹാരംഞ്ചാനും തോന്തരം ന. പക്ഷേ കവി-
ംഞ്ചാനുംകൈ മാത്രം ഇംഗ്ലീഷ്-പ്രായത്തെ സംസ്ഥ-
രിപ്പാൻ സംധിയുമെന്നും ഏറ്റനു സംശയിയ്ക്കുന്നു. കണ്ണൻ
ബാധിയാംഡാനിതിനും കത്താവേന്നുള്ളതിനും പ-
ച തെളിവുകളുണ്ട്. അവയിൽ ചാലതു താഴെ

കാൺഡിസ്സ്:—

(എ) എഴുത്തെല്ലൻ മരൊരോടുത്തും ഉചങ്ങാഗി-
ച്ചിട്ടപ്പാതെ പുഞ്ചബാധി ശിവപുരാണത്തിൽ കംണാ-
നണ്ട്; നമ്പിയാർക്കിൽ ചിരപരിചിതമാണാതാനം.

നോട്ടേക്ക്:—

“കുമാരവീരി ഗൈംഗൻറ കമകേട്ട രബിസ്സ് ന
മംഗാക്കംംങ്ങൾക്കെല്ലു മന സത്തിൽ കനിശേഖാട”

സേച്ചാഹാത്തും

“നംഗമെന്നാൽ ശ്രീരം കൊണ്ടോമാറും ഗ്രഹി
(ജ്യേഷ്ഠ)

സംഗമം മനസ്സം കൊന്തും ശാംഖാജവാൻപാദം”

ഉമേശാനപ്പുതം

ഈ പുത്തങ്ങൾ നമ്പിയാങ്കെട പല തുള്ളുകളി-
ലും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന തുള്ളൽസാമിത്രുചുമംഗി
പരിചയിപ്പിട്ടിട്ടില്ലവരേട്ട പംഡയങ്ങലിപ്പാല്പും.

(ഒ) എഴുത്തെല്ലം പട്ടകളെല്ലാം കിഴിയേ-
ക്കണംട്ട് പാടിസ്സുകയാണെ പതിയും. ശ്രീ പ്രാധാന്യവും
ഇതിൽ അനുകരിച്ചിട്ടില്ല. സ്വതന്ത്രനാശ നമ്പിയാർ
മരൊരാരെള്ള അനുകരിസ്സുന്ന സ്വന്പനായും കണ്ടിട്ടുകാല്പി.

(ഓ) ക്ഷതാവത്തംസമായ എഴുത്തെല്ലൻ ഇംഗ്രേസ്-
പഭാനങ്ങൾ കീഴ്തിപ്പംന്ത്യംതെ, നരസൂതി ചെല്ലുംകു
തന്നെന്നു കവിതാങ്ങവീക്കെ സമതിസ്സാരില്ല. “ഞേതാ_
വനോഡംശിലനാമയ്യപ്പു മാത്താണ്യമന്ത്രി നിജസ്വപ്ന_
മിശാസനായ്”എന്നീവിധത്തിൽ നമ്പിയാർ പലേട_
അതും നമസ്സുതിചെല്ലുക്കണാനുള്ളിട്ടും. ശിവപുരംണാത്തിൽ

ചിലേട്ടത്തു^o ഓതിയായി മർത്തുസുവം ചെങ്കിരിയ്ക്കുന്നു. “മനങ്ങും സന്ദർഭവാലരാമൻ മരണാജനസപ്രാവൻ ഒക്കിയ്ക്കുന്നുമോ” “നേല്പുശ്രൂവാനാകം നായകൻ നാമിമാക്കിയ്ക്കുന്നു” എന്നീവിധത്തിലുള്ള സുവന്മാ “ചന്ദ്രക്ക്രോഹി” മുതലായ രാജാധാരികളിൽ ചിരവരിചയമുണ്ടാവാനിട വന്നിട്ടുടടി രാജാസ്നേഹം പരിചയിച്ചിട്ടില്ലെന്തു മഹാകവി ചെയ്തതാണെന്നു എഴിനെ അനുഭാവിയ്ക്കും?

ഈ ഏവിവുംാണ്” തത്തിലെ ചില ഗേണ്ണർക്കും നവിയാക്കട കുപിതംരിതിയ്ക്കും തമിൽക്കാണാനു ഐക്രൂത്തക്കുടി ചുണ്ണിക്കാണിയ്ക്കും. വിധവായ കുക്കുള്ളി ശംഖംഡയത്രുനിമിത്തം വ്യാളിക്കാണും അവളെ ശാസിയ്ക്കുന്ന ഗേശമാണിതു്:

“കലഞ്ചീകരിക്കാടക്കാന്ത വലത്പം വ്യാപരിയ്ക്കും
കലട, കസിത, മുഡേശ്വരിലെ, കുംചാര,
കലത്തിക്കുട്ടചന, നീരൈ നടക്കാക്കവെടി

ഓരോംരോ

വലനാരിൽ ഗമിയ്ക്കുന്ന പാവൾക്കു നടന്നാഡു
പിടിച്ചവിൽക്കാണുംവേണു മനസ്മാനന്തരിക്കാത്തു?
അടിച്ച പഠ കൊഴിയ്ക്കുന്നു ചെവി ചെതി—

ടയയ്ക്കുന്നു

മടിശൈക്കാച്ചിരച്ചഞ്ചും കടമ വെച്ചുയയ്ക്കുന്നു

മടിപ്പുംനിഡിനോ വന പിരാനുള്ള സപ്രദയത്തെ

* * * *

പിടിപ്പിനു! ക്രൂരോ, നന്നായടിപ്പിനു മദ്ധ്യമാംസങ്ങൾ

കൊട്ടപ്പിൻ നിങ്ങൾ * * * *

ഈ ഭാഗങ്ങൾ നമ്പിയാക്കുന്നതിലിപ്പാൻ വഴി-
ഖണ്ഡനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്മിത്രത്തിൽ വരിച-
യമുള്ളവരാട് പഠണമെന്നില്ല. ഇന്നിയും ദോഷക:—

“ജ്ഞാതിഷ്കാരനം മനുവാദിജ്ഞമ—

ചൂതുള്ളമെറുന്ന വൈദികം വേദജ്ഞം

എതുംടക്കിജ്ഞാതെ വേണ്ടതു നൽകവാൻ
ത്രിതലസപാമികർക്കില്ലോരു സംശയം!

മന്ദിരം ശാസ്ത്രങ്ങളിലും പണിപ്പട്ട

വംഡിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഭോഷനം

കൊടുമാറ്റും പോലുമെന്നും കഴിവാം.”

ഡിവപുരണം

“ജ്ഞാതിഷ്കാരനം മനുവാദിജ്ഞമ—

ചൂതുള്ളമെറുന്ന വൈദികം വേദജ്ഞം

എതും മടിജ്ഞാതെ വേണ്ടതു നൽകവാൻ
ത്രിതലവാഹികർക്കില്ലോരു സംശയം!

മന്ദിരം ശാസ്ത്രങ്ങളിലും പണിപ്പട്ട

വംഡിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഭോഷനം

കൊടുമാറ്റും പോലുമെന്നും കഴിവാം”

ഹരിനീസപയംവം, തു ഉള്ളൽ

ഇതിൽ അധ്യാത്മവാക്കിത്തമായ വാക്കുകൾ ഒരു മാ-
ത്രക്കേ പ്രത്യാസമുള്ള. ഇന്തിനെനാത്ത ഭാഗങ്ങൾം ഇന്നിച്ചും
ഉണ്ടിയ കാണിപ്പുംനണ്ട്; പക്ഷേ ഗ്രന്ഥവിസ്തൃംഭ-
ംനിമിത്തം അവയെ ഇവിടെ ഉപേക്ഷിജ്ഞയാണെ
ചയ്യുന്നതും. നമ്പിയാർ എഴുഞ്ഞുവരുന്നു കവിത വച്ച.

രൂപ ശ്രദ്ധിച്ച പറിച്ച ശ്രദ്ധാക്കയാൽ ഈ വിധം സംകു-
മിച്ചതായിരിക്കുമെന്ന പറയാരു നിപുത്തിക്കില്ല. എഴു-
ത്തുക്കുറ കവിതാഗണലി നമ്പിയാങ്കട കവിതക-
ക്രിയ മരൊരോടുള്ളു. പകൻകാണണില്ലെന്നുള്ളതം-
നോ അതിനു കരമണം. “കണ്ണതും കേടുതും കട്ടകേം-
ഞങ്ങളുടോന്നുകിയേറുക പ്രഖ്യാതമനിഞ്ഞിനു ക-
ണ്ണദിക്കുന്നിൽച്ചേരുന്നചേരുന്ന ഭജ്ജവികണ്ണകമാരെ സമ-
ക്ഷാത്മാരോടുള്ളു.

കണ്ണവേരുന്നൈകിൽ” കളിച്ച പഞ്ചാധാരിക-
മംഗലം ചെയ്യണമെന്ന സപതനത്രായ അംഗമം പ്ര-
സ്ത്രാവിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഒരു വല്ല വിധത്തില്ലും ഈ
സംകുമണം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്ന വിചാരിപ്പാനും
വയ്ക്കുന്നു.

ഭാഗവതം.

“ഭാഗവതം” കിളിപ്പാട്ട് എഴുത്തുകുറോതാണെന്നോ പെരുത്തുജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം; പക്ഷേ സഹ-
ഭയനാഥയ സാമിത്ര്യവിമർക്കുന്നാർ മിഡ്വേം ഇതിൽ
ഭിന്നംബിപ്രായക്കരംണ്ട്. എഴുത്തുകുറ സാമിത്ര്യം
സുവരിച്ചിത്തമായുള്ളവക്ക് ഇതാദ്ദേശത്തിന്റോതാണെ-
നു സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട് സംശയിക്കുന്നു.

ശ്രദ്ധസമാധ ലഭനാരിതിയും ക്ഷീഖ്യംരാധ രചനാ-
സമ്പ്രദായവും ഇതിൽ എത്താണ്ട് സാമ്പത്തികമായിക്കാം-
നാന്നാണ്. ശ്രദ്ധാലുംജീവിയ പ്രയോഗങ്ങളും, അംഗാധ-
ംയ തജ്ജമയും അല്ലെല്ലുന്നതനെന്ന പരംഗണിയിരി-

ജീവൻ. കത്തരികയ്ക്കുമിവകം തൃടാതെയുള്ള പ്രയോ-
ഗങ്ങൾതന്നെ ഘുകാപിശസ്സും ന്യായത്തിൽ കാണാനുണ്ട്. ഒ-
ചനാറിതിയിലും മരും “ഓരതം” “രംമായൻ” മത-
ലായ ഗ്രഹം ഒളിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു കുഴുങ്ങളായ നിജീഷ-
കക്കുംനും ഇതിൽ ചെയ്തുകാണാനില്ല. “വൈകിളി”
യെ വിളിയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിലും മരും ഏഴുതയുള്ള-
നേരം ഇതരത്തികളിൽ കാണാനും ഏകുത്രപ്രവും ഇ-
തിൽ ഇല്ല. ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ വാഴിയ്ക്കുന്നുണ്ടു് ത-
ന്നെ പ്രസ്തുത തുടി ഏഴുതയുള്ളതോടുകൂടി തിനും വ
ല തെളിവുകളിലും പണ്ഡിതന്മാരായ സഹായനൂക്ക് കി-
ട്ടമെന്നാണെന്നും വിനീതമായ വിശ്രാം. ഇങ്ങിനെ
മെംതുത്തിൽ പഠാന്നല്ലെതെ ഇതിനെ കരിച്ചുള്ള കൈ
നിധിക്കുശുനിത്രവന്നും ചെയ്യുന്ന തങ്കളാലും നിഞ്ചാ-
മമല്ലാതെയാണ് വന്നിരിയ്ക്കുന്നതു്. ദശമംവരേ കൈ
കവിയുടെയും ബാക്കിയുള്ള ഓഗം മരംരാളിടേയുമായി
രിയ്ക്കുന്നും. അവ തന്മിൽ ശബ്ദമായ പ്രത്യാസങ്ങൾ
കാണാനുണ്ട്. ഭാഗവതം കവിയുടെ അന്ത്യകാലത്തെ
കവിതയംണുന്നും അതുകൊണ്ടാണിരിയ്ക്കുന്നതു് ഇം വൈ-
ലക്ഷ്മണ്യും കാണാനെതന്നും ചില കണ്ണിപ്പായമുണ്ട്;
കവിതയെ സംബന്ധിച്ചുടേനോളിമുള്ള പരിഗ്രാമത്തിൽ
കവിയ്ക്കു പ്രായം വലിയ്ക്കുന്നും തൃടകയ-
സ്ഥാതെ കുംഭമെന്ന പഠയുന്നതിനും യുക്തി കാണാനി-
ഷ്ടി. ഇം അന്നും അദ്ദേഹത്തിനേരം ശിഖ്യനാരായി എ-
ല “ഏഴുതയുള്ളനാക്കായിന്നെതിൽ ചിലർ തൃടിയ-
ണുക്കിയതംവാനുണ്ടാവകാശം.”

ആരംഭം അവലുപ്പായം.

എഴുത്തെടുന്നേൻ്റെ സംഖ്യിത്രം.

കവികളുള്ളവും ക്ഷതംവത്തംസവുമായ തുല്യം
അകാചാഞ്ചലപാദങ്ങൾ മലയാളിസാമഹിത്രംലോകത്തിൽ
പിഡിപും വേദവുമായ കാന്ദപരബൈശാഖാലൈരം പര-
അനീട്ടിള്ളിത്രും. പണ്ണബിത്വംമരന്നംരക്കുള്ളില്ല ഇനസ്ഥിപാ-
യത്തെ അത്രുംകുഴ്ച്ചുമായ കൈ സ്വപ്നിയാന്തരിക്ഷത്തി-
ലേജ്ജു നയില്ലെന്നതിനും ഇതുമാറ്റും ശക്തിയുള്ള മ-
നംബാക്ക സാമഹിത്രം പ്രാക്കത്തിൽ അന്തു സുലഭമായിരി-
ജ്ഞാനിപ്പാലുന്നുള്ളതു തീച്ഛതണ്ണ.

അവകാശങ്ങളുടെ ഒച്ചിത്രം, രചനയുടെ ബൈ-
ക്കമായും, ഭേദാലാളിത്രം, സംഘടനാഭംബംഗ്രം എന്ന-
തുടങ്ങിയുള്ള കവനകളംസംമഗ്രികളുപയോഗിയില്ലെന്ന
കാഞ്ചനത്തിൽ അതു അധികവി ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടിള്ളതുപോലെ
അധികം കവികൾക്കു ശ്രദ്ധിപ്പാൻ സംധിയുണ്ടായതല്ല.
അതുജ്ഞമാറ്റുമ്പോടേമത്തിനാവക വിഷയങ്ങളിലുള്ള
അതിനുംബ. ബാഹ്യപരിജ്ഞാനങ്ങൾക്കൊടും അതി ക-
ഞനിയമായ വിധത്തിൽ സംസ്കാരിയുള്ളപ്പേട്ട അദ്ദേഹ-
ത്തിനേരു കവിതാവനിത അത്രുന്നരസംസ്കാരത്തിലും
ശ്ലാകംതിഗമായ അത്രുംകുഴ്ച്ചുസ്ഥംനത്തിലാണെന്നതി-
ലീറിയുണ്ടുതും. ബാഹ്യാല്പരാപരവരിജ്ഞംരങ്ങൾ കൈമിച്ചി-
ണ്ണനിയപ്പോൾ സുവർദ്ദനത്തിനു ബൈശാഖാലൈരം തടിയപോ-
ലെ അതിനേരു ശ്രദ്ധത്തിച്ചും പ്രത്തിയും അതുധികം

വിലോഭനീയമായിത്തീർന്ന്. ഒക്കിരസം കവിതയെന്നും—
കണ്ണ ഒരു ഒരു ചുട്ടുകവിതയുടെ ഫോറ്റോഗ്രാഫും നി—
ന്നുകൾമില്ലെന്ന നില്ലേഖനസംഗ്രഹിതം നബക്കത്തിൽ നാകും
ചെല്ലുന്നു! പരിത്രപ്രദേശങ്ങളെ പരിന്മുഖമാക്കുന്നു! ഫോ—
റ്റൈറ്റുകൾനും ഒരുന്നുപുംവിതമാക്കുന്നു! അതികര—
നീയമായ “വൈദിക്കിതി”യിൽ പരിലസില്ലെന്ന ഒരു
കവിതാവനിതയുടെ കാര്യം പദവിന്നുംസത്തിലും കു—
ണ്ണുന്ന ആക്ഷംഗിയത കണ്ണും കുറുക്കും കുത്തോലെ കു—
വജനു. നോക്കു:—

“നാമും! പതിലുത്തം ധന്മംപത്തിനൊ—
നാധാരവുമില്ല മംറിനില്ലുംഅമേ
എത്തും, ദേംഡബുമില്ല ദഞ്ചാനിഡേ
പംബിന്മുള്ളുംശാലും മടക്കും മേ
നിന്നുടെ സന്നിഡിയും സന്തതം വാനിട—
മെന്നെന്ന മററാക്കാനും പീഡിച്ചു തുടക്കുമാ?
വല്ലതും മുലവഡലജലംധാരണംപും
വല്ലഭോഷ്ടിച്ചു മിനില്ലുമുതോപമം
തേതംവു തന്നോട് തുടെ നടക്കവേം.
ക്കിറ്റും തുത്തു മുത്തും ക്കില്ലും മുള്ളും
വുപ്പുംനും തുല്യങ്ങളിനില്ലുതും
വുപ്പുംവുംനേംവമ! നീ വൈടിന്തീടെനലം,
അരിപ്പുംതമരാമായണം.

അതുകൊണ്ടും എത്തുതന്നെന്ന മഹാത്മയുമുള്ളായിക—
ക്കാലും അവരെ പ്രകടിപ്പിച്ചുണ്ടായിരും

സമ്പര്കനാസരിച്ച കവിതാങ്ങിയ്ക്കും ഏറ്റംകുറവുകൾ വരുന്നതാണ്. മെൽക്കാണിച്ച വരികളിലെ സൂക്ഷ്മാർവ്വം, സുന്ദരവുമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കും കവിയുടെ കമ്മനിയമായ കമരില്ലരിതിയിൽക്കൂട്ടി പുംതു വരുമ്പോഴിം അക്കാക്കയ അക്കത്തിലെ സംഭവങ്ങും ഇംഗ്ലീഷ് വകും ഗ്രജീയ്ക്കുന്നതെന്നിനെ?

എത്ര മൂന്നു വർഷിയ്ക്കന്നതിനാം മഹംകവിയ്ക്കും ഹരാടവം അന്ത്യാദിശംതന്നെന്നയാണ്. അന്ത്യാദിശം വായനക്കാരെ അക്കഷിച്ചു തന്നെ തുടക്കംണ്ടുവോയി വർഷിപ്പവസ്തുവിന്റെ സ്വന്തത്തെ സചേതനമായി സന്ദർശിപ്പിയ്ക്കുന്നു. പില്ലാലുംസം കഴിഞ്ഞു സ്വന്തത്തെ ചേരുകയാണ്. തിമിച്ചവോക്കയ “കച്ചുനംട്” തന്നെ ഭക്താവായിരിപ്പുംനാവേക്കിയ്ക്കുയും അന്ത്യാദിശം അതുപേക്കിയ്ക്കുയും ചെങ്കുപ്പാം നൈമംശ്രൂനിച്ചതയാണെന്നി മട്ടം കതിയും മനസ്സിൽ അന്ത്യാദിശത്തെ ശവിപ്പിക്കുന്നുന്നുന്നു “ദേവയാംനി”യുടെ മുഹൂർത്തം മഹാകവി എത്ര തന്നെത്തപ്പേരോടുകൂടി വരുച്ചിരിയ്ക്കുന്നവേനു നോക്കു:—

“പണ്ഡിതനായ കച്ചൻ വണ്ഡിച്ച വരണ്ടപ്പും പണ്ഡിതനിലാഞ്ചും വീണ കണക്കേ ദേവയാണി

കണ്ണനീർക്കൊണ്ടു നന്നച്ചുംഗവും പാശത്തവർഖം
കണ്ണകൾ ചുവപ്പിച്ച ദേഹവും പിരപ്പിച്ച
ചണ്ഡിയിതിയുടെ മണ്ഡലം പൊന്തുംപുംലെ
ചണ്ഡിക മഹിഷനൈക്കണ്ണതു നോരു പേരിലെ

തന്നെട മനോമമം വഠമാഞ്ചരു കൊപംപുണ്ട്

സിനംട വിള്ളരെയ്യും നിജ്ഞലമാഞ്ഞാക്കും”

ഭാരതം

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ പാവനങ്ങളിലെ
ശ്രദ്ധാർത്ഥമങ്ങളുടെ വണ്ണനാങ്ങൾ വളരെ സുലഭങ്ങളാണ്.
ഈവ വായില്ലേന്നൊപ്പം നാം എത്ര ശ്രദ്ധാർത്ഥുടെ അട-
ത്തുനിന്ന്, പ്രശാന്തസൗന്ദര്യം പ്രക്രമിച്ചൊമരവുമാ-
യ എത്ര വണ്ണംഗലുകളെ കണ്ടുള്ള അമിതംനീക്കാണാം
ഡവില്ലെന്നതു്. ഭോക്കുക: —

“പുണ്ണങ്ങൾ തളിക്കപ്പെടുവാനേന്നും നിംബേന്നും
ശ്രദ്ധാർത്ഥുടെ പിക്കുകക്കികൾ നാശിക്കാടും
പ്രക്ഷിഞ്ചം തേംറും ചുംരിപ്പുറിചും വസ്തിക്കും

* * * * *

പക്ഷികൾ മൃഗങ്ങളെന്നുള്ള ജന്മക്കളാണും
ഇക്കിഞ്ചംബീരകേര ഒരു പാളി പുന്നത്തരല്ലും
ശ്രീതപസ്താവക്കിൾ മുണ്ണംതേടും
വാതവേംതങ്ങളാണും സേവ്യമാണുമെണ്ണും”.

കണ്പാനുമം, മഹംഭം മതം.

* * * * *

“സൃഷ്ടിയലക്ഷ്മാധ്യവംശവലതം
സംഖ്യതം നാനാംതു സഖ്യയ നിഃശവിതം
നാനാപക്ഷികൾ നാശം കൊണ്ടി മനോധരം
കാനനം ഇംഗ്രീബേവര മഹിതംജ്ഞാപുണ്ണം
നാനനസമാനമാനസ നാനാഃപ്രാം മനി-
നദന യേദലുപനി മണ്ണിത മണവമം

ബുദ്ധിപ്രവർഗ്ഗാരകരുന്നികളിലും
സമുദം പുണ്ടുവംശം മരിച്ചനികർന്നുപാര
സംഖ്യയില്ലാതോളിത്തോരോഹാതംം നല്ല
സംഖ്യാവത്രകളിൽഉണ്ടംമില്ലാതവണ്ണം”

അശന്ത്രാത്മം, രാമാധാരം.

* * * - * * *

ഈഡിനെ മനോഹരങ്ങളായ പ്രക്തിവല്ലന്തൊപ്പം
പക്ഷത്തിന്ത്തുടന്തുകയാണെന്നുകിൽ, അദ്ദേഹത്തിനേറം
റൂപങ്ങൾ മിജ്ഞവാറും ഇവിടെ സംകുലിപ്പിക്കുംണിവ-
ം! അതുമാത്രം അകുന്നുമുന്നരങ്ങളാണവ!

കെതിയാണദ്ദേശത്തിനേറം കവിതയുടെ ഭിവനം-
ഡി. ഈ റബ്ബ് അദ്ദേഹത്തിനേറം കവിതകളിൽ സം-
ഖ്യാതികരായി പരിപ്പുരിച്ചകാണാം. “ചെറുദ്ദേരി”യെ-
പ്രോബെ ഇടിജ്ഞിടിജ്ഞി മലിതവും റസിക്കതവും പ്രക-
ടിപ്പിജ്ഞന്തിനേം, നമ്പ്രംരേപ്രോബെ സംഖ്യാകമ-
ഡി പരിഹാസവും ശകാരവും പൊഴിജ്ഞിന്തിനേം ന-
ഘുടെ കെതകവി ശ്രമിജ്ഞംറിപ്പു. അദ്ദേഹത്തിനും ചിരി-
പ്പാനൊ, കഴിപ്പംനൊ, റസിപ്പാനൊ സമയമില്ല. പ്ര-
സാന്തസ്തുതവും പ്രക്തിഗംഭീരയുമായ കരംതിക്കുത്തി-
ലിക്കന ശേവനുംമേംപ്രാരംബം ചെയ്യു കെതിവംപ്പിം
വാക്കാനൊന്നുദ്ദേശയത്തിനേറം സദാനേരവുള്ളില്ല പരിശ-
മാ! നമ്പിയാർ നംരംചനിശിത്തമാം പരിഹാസമ-
ങ്ങൾ പ്രഥ്യാഗ്രിച്ചും കണക്കാനും ശകംരിച്ചുമാണ്’ ത-
നേരം വായനക്കാരെ മിജ്ഞപ്രേംശം സന്തൃപ്താംഞ്ചലം
പാപിപ്പിജ്ഞിന്തും; ചെറുദ്ദേരിയാകട്ടെ അതുജപ്പച്ചശ്ശം-

അ അലക്കാരത്തോൽ സുവക്കുമാനിയിച്ച തന്റെ സ്ഥിരം പ്രേശം യുമ്മായ കവിതാവനിത്യക്കാണ്ട് സംഖ്യാപ്രദാനത്തെ തിരക്കിട്ടിച്ചും അതിനൊപ്പും വിവിധ തവിക്കാണ്ടും. എഴുത്തെല്ലാ, മിതാഭാഗങ്ങളിൽ തിരയും, പരിപാവനപ്രദാനത്തും, ഫോകോത്താമുണ്ടോ— തന്റെയുമായ തന്റെ ദിവ്യകംപ്യൂംഗനയുടെ ക്ഷതി— ബാഘ്യംകൊണ്ടും, തതപ്രജനനപ്രസംഗപ്പെക്കുണ്ടും, ആംഗ്സപ്രദൈവകൊണ്ടും ഒന്നില്ലപ്രദാനത്തെ വശംവരി— മാക്കി കുത്രുക്കുത്രുപദ്ധതിം ചെയ്യും. നമ്പിയാരം കവിത ചന്ദ്രക്കപ്പും, ചെറുദ്രോഹിച്ചടക്കവിത പരി— നിർപ്പുവും എഴുത്തെല്ലാം കവിത സമസ്യവരുണ്ടും തന്മരപ്പുമാണ്. നമ്പിംഗർ എത്ര സ്പർശ്നിയപ്പോ— കത്തിര നിന്തക്കുന്ന വാഞ്ചനക്കാരേയും തന്റെപ്പത്രിട്ടുടെ കേരളി താഡി ലേഡ്സ് കെംബണ്ടുവരികയാണ് ചെയ്യുന്നതും. എഴുത്തെല്ലാം എത്ര തരം മനസ്തിക്കാരേയും തന്റെ തുടട അദ്ദേഹത്തിനേരം വിമാരംഗമായ സ്പർശ്നിയാ— എരിക്കുത്തിലേജ്ജാനയില്ലുണ്ട്. വിഭിന്നസപ്രകാരം താംട്ട് കൂടിയതാണ് ഇവർ രണ്ടാള്ളടേയും കവിതാർത്ഥി. കരാ— സവകമം വിവാഹമെന്ന നരാം വള്ളിയും യാഞ്ചനിം ജീവി, അപ്പോൾ എഴുത്തെല്ലാം അവിടെ കൂടിട്ടുള്ള ജന— സദ്ധിട്ടെടുത്തു അനുകരണാനിയമായ അതു ചംഭോപചരംബന്ധിച്ചിം മറ്റു സാമ്പ്രദായം ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നില്ലെങ്കിൽ ജനകരാജ്യാ— നിയിൽവെച്ചും കംച്ച ദിവസമായി തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞ പിരമുഖാരംജോപ്പും കമംമന്നരം പഠന്നുരം കാണാ— ചോദിത്തെ അവക്കുടെ വന്നനാഡിക്കുള്ള എഴുത്തെല്ലാം

കട്ടംതന്നെ വിടംതെ വല്ലീഡ്യുന്നതിൽ എറുമാറും നി
ഞ്ചും കുംണിച്ചിരിഡ്യുന്ന! നോക്കുക:—

“രാമലക്ഷ്മണനായം വന്തിച്ചു പിന്നാവിനൊ
സാമേംദം വസിച്ചുനാമംചാങ്ങുംബംഭാമുംജും
തൊഴുതു മാറുജനപ്പെഡ്യും യമാന്ത്രമം
തൊഴുതു ശ്രീമംമഹംബംബോജമനജനാർ
തൊഴുതു ഭരതനെ ലക്ഷ്മണകമാറുനും
തൊഴുതു ശ്രൂജ്വരാ ലക്ഷ്മണവംബംബോജം”

രാമാധാരം.

നമ്പിയാരാക്കട്ട ഇം വക ഘട്ടണാളിൽ “നീംസ-
ംഖം വിസൂരിച്ചിട്ടുള്ളകാഞ്ഞും നാടക്കിച്ചുംബും” എന്ന
വരണ്ടു പിന്നാറുകയാണെ ചെയ്യുക. അദ്ദേഹത്തിനേരം
വിക്ഷണകേരണംതന്നെ മരൊരോടെത്താണെ പതിഡ്യു-
ന്നതു. സല്ലിഡ്യു പാറിനുമിഡ്യുനു നായനുങ്കെട അമാ-
ന്തവും “കണ്ണേ”നേരംയും “കാരു”നേരംയും വികുതിനൈ..
ഒള്ളിം ശ്രൂജ്വരാ അദ്ദേഹം കണ്ണുരസിപ്പുംൻ ശ്രീഡ്യുന്നതു.
കൈ വിവരമാണോഷ്ഠതിൽ പ്രതിഗ്രഹം വാങ്ങവം-
നോട്ടു കൈ മുഖം ശ്രൂജ്വനന്നാണെന്നു ശ്രൂജന്നും ദ-
ശ്രീഭിൽപ്പുട്ടുന്നതു; നോക്കുക:—

“എഴുപത്തെട്ടുവയസ്സു തിക്കണ്ണുരാങ്ങ
കിഴവല്ലുംമന്നനിതാ പോകുനു
ചുട്ടവയിൽ തട്ടിച്ചുടക്കച്ചണ്ണിയി—
ബോക്കാവിട്ടാ ക്കല്ലും മച്ച പൊപ്പിഡ്യും”
എന്നാൽ ഇം വക നീസ്സുരക്കാഞ്ഞങ്ങൾക്കും, ശ്രീ-

അത്രുത്ത് പരിധാസരാഖ്യപാശകം എഴുത്തുള്ളെൻ്റെ സം
ഹിതൃത്തിൽ ഇടയില്ല.

അദ്ദേഹം സംശിത്രിക്കിന്നെന്റെ സുവരിഷ്ടുതമായ
ക്രിക്കറ്റുകയാണ് നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്നെന്റെ
സാമ്പിത്രം മനസ്സുള്ളിട്ടെത്തു ഉയർത്തുകയാല്ലോതെ ദരി_
ജ്ഞലും അധികപ്പെട്ടിപ്പിഡ്യില്ല. ഇന്ന മലയും ഒപ്പെയിൽ
വല്ലിച്ചവക്കു മിഡ്യൂ പുന്നുക്കടക്കും ഭാഗത്തികവിഷയാ
ത്തുക്കടക്കും, കേവലം നില്ലുംരങ്ങുംയ ശത്രുവാനും ദി_
ക്കുടിയവയുമാണെന്നും സവുംസനം പരായേണ്ടിക്കിരിജ്ഞു_
നു. ഇംഗ്രേസ് വിഷയങ്ങൾ വന്നിപ്പിംനല്ലോതെ ലെംഗ്കി_
കവിഷയങ്ങൾക്കായി ഇം കവി തന്നെ കാലാക്കലായ
ഉപയോഗിച്ചുകൂട്ടുകയെ പതിവില്ല. അതും അതുകൂ_
ടുച്ചുമാണെദ്ദേഹത്തിന്നെന്റെ അരുപ്പം.

എത്തക്കില്ലും ഘട്ടത്തിൽ തന്നെന്റെ പാത്രങ്ങൾക്കു_
ക്കുംണ്ട് ക്രിക്കറ്റുടെ ചെയ്തേക്കും വക്കേബാധി
അദ്ദേഹം ക്രിക്കറ്റും വരിയെക്കില്ലും തന്നെന്റെ വക_
യരായും അതിക്കുംവടിപ്പിഡ്യാതിമിഡ്യായില്ല. അതുമാ_
റും ഉള്ളിൽ കൊള്ളുംതെയാണെദ്ദേഹത്തിന്നെന്റെ കേരളി_
പ്രവാഹം അവ്യാഹതകാഡൈംബുകന്നതു! “എന്നടെയു_
ള്ളിക്ക് വിളുത്തുനാ കെടവതും” എന്ന തുടങ്ങി കുടിരു_
സതെത ആസ് ഫടമാശണ ചില ശക്കവക്കും അരു വക
ഘട്ടങ്ങളിൽ കാണാം. ശ്രദ്ധാസ്പദത്വം വന്നി_
ഡ്യുന്നതിലാണ് അരു മംഡക്കരാൻനെ സരസ്വിത്തിനാണ്
“തട്ടംതാറി” യമില്ലുംതെ അനുഭ്രാന്തായി നിന്ത്രിക്കില്ലുന്ന
തും. താഴെ ചേത്തിരിക്കുന്ന ശ്രദ്ധാസ്പദത്വം ദോ
ഷകി.....

“നിരന്തരവിലികൾ നിന്മക്കുവെ ക്രതി
 സന്ദുക്കയിൽക്കൂട്ടി തിംമേട് കൈട്ടി
 കരിതുകിശലാത്ത ചികരണാദ്യം
 മണിക്കർ നിന്തിച്ചും മണിക്കിരീടവും
 കുങ്കൻമാളിനും കുറനിരതനേൽ
 നന്നനന്നപ്പുംടിനേരു ഒരു ചൊടിപ്പംറി
 തിലകവുമോട് വിയപ്പിനും നന്ന-
 തൃപ്പുലക്ക് സ്വജ്ഞിച്ച ഭരിച്ചാസംഹരി
 മുട്ടിക്കയ്ക്കിപ്പി യുഗ്മാംഗിയും

* * *

മകരക്കണ്ണലം പ്രതിബിംബിയ്ക്കുന്ന
 കവിപ്പംതടങ്ങളിലും മുഖസരോജവും
 വിയപ്പുതുള്ളികൾ ചൊടിനൈന്തനാസിക
 സുമരദമാസവുമധ്യരശേണ്ടയും
 തുളസിയും നാലു സരസിജങ്ങളിൽ -
 മിള്ളതായിട്ടിനാ തള്ളിക്കളിലാ -
 തിടക്കവന്നടന്നാളുകൾ മാലകൾ
 തനയും മുത്തുമാലകളിലും കൈശസ്ത്രിലും -
 മണിയും ചേരകയ ഗളിവും ചമ്മടി
 പിടിച്ചുപയ കരതലവും ക്കുമം
 മഴക്കെപ്പുശിന തിരക്കമാറും മംഗ
 നിരന്നമഞ്ഞപ്പുത്തുകിലും കംബികൾ
 പഴസരോങ്ങയുഗവുമെന്നെട
 മുഖയംതന്നില്ലടിമിയ്ക്കും പോലെയ -

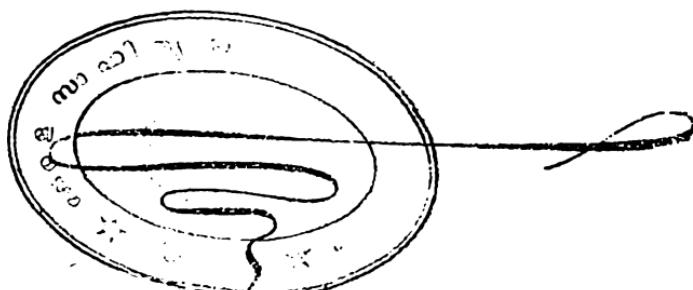
മന്ത്രിമെമ്പം തന്നിലാക്കം കളിക്കുവെ
മന്ത്രിവർഗ്ഗന്റെയെ തെളിവെന്തുകണ്ട് ഞാൻ”
പഠംസംശദി, ദംതം

ചില്ലുകായ ഇം കമരീയചിത്രം, കവിയുടെ എഴു-
ഖത്തിൽ അകുംകുളിക്കുത്തകവ്യണ്ണനിരിജ്ജുന്ന ഇം പമി-
ചാവനമായ സചേതനചിത്രം, അതുകൊടു എഴുയെത്ത
കഴിപ്പിജ്ജുയില്ല! ഇതാക്കുടെ എഴുയെത്ത വിമലമാക്കക-
യില്ല!!

ശ്രൂ. ഇംഗ്രേസ്റ്റിഷ്യവർക്കും എഴുത്തെഴുവും കവിതാരിതിയെപ്പറ്റം പറയുന്നുകു ഷട്ടത്തിൽ, “മിക
ടിനും ശാംഭിൽക്കും, ഫോറ്റു ചോറു സുഖിത്തിനും സാരിക്കു-
ഡും, ഗ്രേറ്റുടെ ലാളിത്രവും ഇദ്ദേഹത്തിനും മിജ്ജു ക-
വിതകളിലും സവിശേഷം പ്രകാശിച്ച കാണാനുണ്ടെന്നു
വാക്കുണ്ടായി. മഹാകവി ‘ഗീമി’ കരിജ്ജുൽ ‘സംവ-
സംശാരംഗത്തിലെ പുഞ്ജിജീം, സംവത്സരാധഗസംന്തതി
ലെ ഫലങ്ങളിം, അതുതുംവിനു മേംഡത്തെയും അതുനേ-
ഡാഫസ്റ്റുതെയും നിർപ്പുതിയേയും സംതൃപ്തിയേയും ജ-
നിപ്പിജ്ജുന്നതായ സകലവും, എന്നവേണ്ട, ഭ്രാഹ്മികവും
സപർഡ്രാക്ഷുംശ്രൂട്ടിയും കൈ നാമത്തിൽ ദേംജിപ്പിജ്ജു-
പ്പേരുണ്ടെങ്കിൽ “ശാകന്തളിം” എന്ന പറാത്താക്ക
മതി; ശ്രതിൽ എല്ലാം അന്തിമിച്ചിരിജ്ജുനു”വെന്നു
പറക്കുണ്ടായതു. എഴുത്തെഴുവും സാമിത്രുത്തയപ്പ-
റിയും അദ്ദേഹത്തിനുംബിലിപ്പായും പഠാനിടവന്നി-
ങ്ങാവെക്കിൽ ഇതിലും വലിയ ശാഖിപ്പായങ്ങളാക്കുമായി
ങ്ങാവെക്കിൽ ഇതിലും വലിയങ്ങളാക്കുമായി

അനന്തരമായ അതു അപ്പം മിത്രം, നമ്മുണ്ട്
അഹം നാനെതു നീക്കുന്നതിനാം, വിചിന്തനഗതിവേ
പരിജ്ഞരിജ്ഞയെതിനാം, മനസ്സിനെ സംസ്കാരിജ്ഞയെ
നാം എന്നുമാത്രം ഉപകരിച്ചിട്ടെന്നോ വിചംരിജ്ഞ വി
ജ്ഞ! ഒരു സപർശിയസംഗ്രിതത്തിനെം മൊമന്ത്രം
അതു വൈദ്യത്തു “നാം എന്നു” അനിന്നാ ഭിവ്യപ്രേരണ
അരത്തെന്നും കോളിയങ്കട പുരോഗതിയിൽ മംഗ-
ഷം വച്ചിരിജ്ഞമാംകട്ട!

ശ്രൂതം

தூா ராமகிர்வாவினர் வகு கொட்டுத் தூா புஸியு-
கை கூட்டுவார் செய்கின் பூர்வகாரம்:

ANNUAL TRICHUR (AMCO BACO)

இல் ரஹஸ்திரம் (1) ஸ்ரீமத்திரைகங்கள்
(2) வீரனம்மாழுத் (8) ரங்கராமாநாராய்
(4) ரமேஷவருபத்தின் (5) வெகிமஹராமதேவாலூர்-
ங் (6) முழுமணகைமன்றவாசி (7) வெவிவம் (8) ரஜ.
ஸி. ஸோஸ். ஏனி மஹாநாகர அறத்தாவஹனை-
குங சிவபரிதுஷ்டங்கிரியிலீண். மாண்புகியித-
திரெந்த குஹாத்தூபு விபதூ ஏற்குமாதுமேளென்
புத்தருஷ்டங்கிரியிலீண். இதில் சுரிதுநாய-
கங்கைத் தெரியுமிகு காரோ ஹாய்வடவும் தூர்
கொட்டத்திட்டங்கிரியிலீண். வில. 1க. 4ஸ. மாது.

2. പാട്ടുകാളി.

ആരു കൂക്കണാസപ്രധാനമായ ഒരു വന്നെക്കവും)-
കാലം. വില. 8 സ.

“**“துனுவதைழுத்தூங்”** என வசூழுக்கிறவர் தங்கே கங்கையை ஏற்கென்கிலும் மேல் விளங்குதலிலவேக்கிறீர்கள்.

1. വിദ്യാർ; കെ. എസ്. എഴുത്തെ പ്രസാർ
മലബാക്കം
S. Malabar.
 2. മാനേജർ
മംഗളോദയം പ്രസ്, തൃശ്ശൂരവേദ്യർ.